

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

**Analýza administrativně - správního procesu
při zalesňování zemědělské půdy v České republice
a ve vybraných okolních zemích**

Diplomová práce

Autor: Bc. Jiří František Dobruský, DiS.

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

2014

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Dobruský Jiří František

Lesní inženýrství

Název práce

Analýza administrativně-správního procesu při zalesňování zemědělské půdy v České republice a ve vybraných okolních zemích

Anglický název

Analysis of administrative process during afforestation of farm land in the CR and selected neighbouring countries

Cíle práce

Cílem práce je analýza právní úpravy administrativně-správního procesu poskytování dotací na zalesňování zemědělských půd v České republice, a komparace tohoto procesu s právními předpisy v okolních zemích (zejména Slovenská republika a Rakousko).

Metodika

V aplikační části práce se jedná o srovnání analýzy a obsahu, složitosti a byrokratického zatížení žadatelů o dotační prostředky podle právní úpravy v České republice ve srovnání s vybranými okolními zeměmi. Návrhová část práce (de lege ferenda) spočívá v identifikaci legislativních změn, které by vedly ke snížení rozsahu, složitosti a administrativního zatížení žadatelů o dotace v ČR za předpokladu zachování účinné kontroly v nakládání s dotačními prostředky. Základem pro analytickou aplikační částí práce komparační analýza právních předpisů ČR a právních předpisů vybraných okolních zemí k této problematice.

Doporučené členění práce:
úvod, cíl práce, literární rešerše, metodika, výsledky, diskuse, závěr, seznam literatury a doporučených zdrojů, přílohy

Harmonogram zpracování

konzultace LS 2012/2013, konzultace ZS 2013/2014, konzultace LS 2013/2014

termín odevzdání: do 30. 4. 2014, doporučený termín pro možnost kontrolu vedoucím: 15. 4. 2014

Rozsah textové části

50 - 60 stran textu bez příloh

Klíčová slova

zalesňování zemědělských půd, lesní hospodářství, lesní zákon, právní předpisy v lesnictví, dotace z EU

Doporučené zdroje informací

DROBNÍK, J. - DVOŘÁK, P. Lesní zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluver ČR, 2010, 304 s., ISBN 978-80-7357

Národní lesnický program pro období do roku 2013. Eagri.cz [on line]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/lesy/lesnictvi/legislativa/oznameni-a-stanoviska/narodni-lesnicky-program-pro-obdobi-do.html>. [citováno dne 5. 1. 2011]

OLIVA, J. Lesnická politika. 1. vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze. 2005, 164 s., ISBN 80-213-1385-4

PRCHALOVÁ, J. Zákon o ochraně přírody a krajiny a NATURA 2000. Úplné znění s komentářem, judikaturou a prováděcími předpisy. 2. aktualizované a rozšířené vydání k 1. 3. 2010. Praha: Linde, 431 s., ISBN 978-80-7201-806-2

Státní fond životního prostředí. Sfzp.cz [on line]. Dostupné z: <https://www.sfzp.cz>, citováno dne 25. 7. 2013]

VACEK, S. – SIMON, J. et al. Zakládání a stabilizace lesních porostů na bývalých zemědělských a degradovaných půdách. 1. vydání. Kostelec n. Č. l.: Lesnická práce, s.r.o., 784 s., ISBN 978-80-87154-27-4.

Zásady státní lesnické politiky. Schváleny vládou České republiky usnesením č. j. 854 ze dne 21. listopadu 2012. Eagri.cz [on line]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/180842/ZSLP_2012.pdf [citováno dne 25. 7. 2013]

Zpráva o stavu lesního hospodářství České republiky v roce 2011. 1. vydání. Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 2012, 136 s., ISBN 978-80-7343-063-5

Odborné zahraniční časopisy: např. Allgemeine Forst-und Jagdzeitung, Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen

Vedoucí práce

Hrib Michal, Mgr. Ing., Ph.D.

Termín odevzdání

duben 2014

Elektronicky schváleno dne 1.8.2013

prof. Ing. Luděk Šišák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 1.8.2013

prof. Ing. Marek Turčáni, Ph.D.

Děkan fakulty

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Analýza administrativně - správního procesu při zalesňování zemědělské půdy v České republice a ve vybraných okolních zemích vypracoval samostatně pod vedením Mgr. Ing. Michala Hriba, Ph.D. a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědom, že zveřejněním diplomové práce souhlasím s jejím zveřejněním podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách, v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.“

V Chrudimi dne 17. března 2014

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce Ing. Mgr. Michalu Hřibovi, Ph.D. za odborné vedení a trpělivost při čtení diplomové práce.

Děkuji Ing. Petru Dobruskému, Ing. Jiřímu Dobruskému, Mgr. Ireně Franče, Věře Ester Dobruské a Bc. Taťáně Benešové, DiS. za nezištnou podporu a pomoc na klikaté cestě posledními dvěma roky bez ohledu na jejich drahocenný čas a problémy. Jejich víra a urputnost spoluúčasti mě dovedly až ke dni 17.3.2014.

Abstrakt

Diplomová práce na téma „Analýza administrativně - správního procesu při zalesňování zemědělské půdy v České republice a ve vybraných okolních zemích“ analyzuje administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy v České republice v období 2004 - 2013 a srovnává s procesem ve vybraných okolních zemích.

V aplikační části práce je srovnána analýza a obsah, složitosti a byrokratické zatížení žadatelů o dotační prostředky podle právní úpravy v České republice s právní úpravou ve Slovenské republice a Rakouské republice.

Návrhová část diplomové práce je založena na identifikaci legislativních změn, které by vedly ke snížení rozsahu, složitosti a administrativního zatížení žadatele o dotace v České republice za předpokladu, že bude zachována účinná kontrola nakládání s prostředky z dotace.

Metoda právní komparace právních předpisů byla použita jako základní metoda při porovnání právních předpisů České republiky s právními předpisy Slovenské republiky a Rakouské republiky. Výsledky potvrdily rozdíly ve způsobu aplikace práva Evropské unie a různou úroveň administrativního zatížení národních právních úprav.

Na základě výsledků právní komparace byly identifikovány legislativní změny, které by administrativně správní proces redukovaly a přitom byla zachována účinná kontrola nakládání s dotačními prostředky.

Klíčová slova: zalesnění zemědělské půdy, lesní hospodářství, lesní zákon, právní předpisy v lesnictví, dotace z Evropské unie

Abstract

Diploma thesis “Analysis of administrative process during afforestation of farm land in the Czech Republic and selected neighboring countries“ analyzes administrative - executive process of afforestation of agricultural land in the Czech Republic in 2004 - 2013 period and compares with process in selected neighboring countries.

In the application of the study is compared analysis and content, complexity and bureaucratic burden on applicants for grants under the legislation in the Czech Republic with the legislation in the Slovak Republic and the Republic of Austria.

Suggesting part of the thesis is based on identification of legislative changes that would reduce the scope, complexity and administrative burden on the applicants in the Czech Republic, provided that it will maintain effective control of the management of funds from the grant.

Method juridical comparison of legal legislation was used as basic method for comparing legislation in the Czech Republic with the legal regulations of the Slovak Republic and the Republic of Austria. The results confirmed the differences in the method of application of European Union law and levels of administrative burden on national legislation.

Based on legal comparison of the results were identified legislative changes that reduced administrative process and simultaneously were preserved effective control of subsidy funds management.

Key words: afforestation of farm land, forest management, forest laws, regulations forestry, subsidies from the European Union

Obsah

1	Úvod	13
2	Cíl	15
3	Metodika	16
4	Rozbor problematiky.....	18
4.1	Evropská lesnická strategie a zalesňování zemědělských půd.....	19
4.1.1	Zahájení a vývoj evropské integrace.....	20
4.1.2	Lesnická politika EU a strategie pro lesy	22
4.1.3	Evropská komise a nová strategie pro lesy	26
4.2	Právní úprava zalesňování zemědělských půd v Evropské unii.....	30
4.2.1	Hlavní orgány EU (instituce) legislativního procesu.....	30
4.2.2	Prameny práva EU	35
4.2.3	Právní úprava EU zalesňování zemědělských půd od vstupu ČR	38
5	Administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd.....	47
5.1	Působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd v České republice	47
5.1.1	Právní úprava zalesňování zemědělských půd v České republice	55
5.1.2	Administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd v České republice	61
5.2	Působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd ve vybraných okolních zemích a právní úprava	71
5.2.1	Působnost státních orgánů Slovenské republiky při zalesňování zemědělských půd	71
5.2.2	Působnost státních orgánů Rakouska při zalesňování zemědělských půd a právní úprava.....	81
6	Analýza administrativně - správního procesu při zalesňování zemědělských půd	88
6.1	V České republice.....	89
6.2	Ve vybraných okolních zemích	93
6.3	Porovnání administrativně – správního procesu při zalesňování zemědělských půd v České republice se Slovenskou republikou a Rakouskou republikou.	96
7	Diskuse	99

8 Závěr	103
Literatura	106
Seznam příloh.....	120

Seznam tabulek a diagramů

- Tabulka č. 1: Přehled žádostí o dotaci; zalesňování zemědělské půdy Česká republika
- Tabulka č. 2: Přehled žádostí o dotaci; zalesňování zemědělské půdy Slovenská republika
- Diagram č. 1: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 308/2004 Sb.
- Diagram č. 2: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 239/2007 Sb.
- Diagram č. 3: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení Slovenské vlády č. 499/2008 Sb.

Seznam zkratek

AMA	Agrar Markt Austria
BPEJ	Bonitovaná půdně ekologická jednotka
CAP	Common Agricultural Policy
COREPER	Výbor stálých zástupců
CT	Počítačová tomografie
ČR	Česká republika
ČÚZK	Český úřad zeměměřický a katastrální
EAFRD	European Agricultural Fund for Rural Development
EAGGF	European Agricultural Guidance and Guarantee Fund
EFF	Evropský rybářský fond
EHS	Evropské hospodářské společenství
EP	Evropský parlament
ER	Evropská rada
ES	Evropské společenství
ESAE/EURATOM	Evropské společenství pro atomovou energii
ESD	Evropský soudní dvůr
ESUO	Evropské společenství uhlí a oceli
EZFRV	Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (European Agricultural Fund for Rural Development; EAFRD)
EZOZF	Evropský zemědělský orientační a záruční fond (European Agricultural Guidance and Guarantee Fund; EAGGF)
EU	Evropská unie
HRDP	Horizontální plán rozvoje venkova (Horizontal Rural Development Plan)
KN	Katastr nemovitostí
MP SR	Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NATURA 2000	Soustava chráněných území evropského významu
NR (ES)	Nařízení Rady EU
NK (ES)	Nařízení Komise EU
NV	Nařízení vlády
OLH	Odborný lesní hospodář
ÖPUL	Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft (rakouský program pro udržitelné zemědělství)
PPA	Pôdohospodárska platobná agentura
OP RVMZ	Operační program rozvoj venkova a multifunkční zemědělství
PRV	Program rozvoje venkova
PUPFL	Pozemky určené k plnění funkcí lesa
SR	Slovenská republika
SZBP	Společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZIF	Státní zemědělský intervenční fond

SZP	Společná zemědělská politika
ÚHÚL	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
ÚGKK SR	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky
ZPF	Zemědělský půdní fond
ZZP	Zalesňování zemědělské půdy

1 Úvod

„Vegetace v době ledové a rané době poledové, pokud se udržela, měla ráz tundry nebo na zvlášť příhodných místech (refugiích) povahu málo náročného severského lesa. V různých obdobích postglaciálu se na území našeho státu postupně dostávaly rostlinné druhy, které zde v obdobích různého klimatu nacházely vhodné podmínky“, uvádí Zlatník (1952).

Následný vývoj přirozeného lesa po poslední době ledové, která skončila přibližně před 10 000 lety, začal na území střední Evropy ovlivňovat člověk v mladší době kamenné (od 4 000 let př. Kr.) [Oliva, Hrib 2012].

Vynaložil obrovské úsilí, aby rozsáhlým lesům zcizil půdu, zasel, zasadil, napásal dobytek a opatřil si palivo a stavební materiál. Každý kousek půdy, který člověk nestačil nebo přestal trvale obdělávat, les znovu kolonizoval. Přesto jeho arzenál primitivních nástrojů ze dřeva, kamene, kostí, oheň a inteligence stačil k poškození a likvidaci velkých rozloh lesů.

Člověk vytrvale dlouhá staletí pokračoval v kolonizaci dalších i méně zemědělsky vhodných lesních půd. Jeho úspěšnost posílená využitím inovačních i revolučních postupů práce dokázala výrazně potlačit, poškodit, na některých územích zcela zlikvidovat lesní ekosystémy a ohrozit lokální civilizaci člověka jako druhu.

Uplynulo několik tisíciletí. Současný poučený a odpovědný člověk vynakládá obrovské úsilí, aby lesům vrátil každý kousek zemědělské půdy, který neumí, nemůže nebo nechce zemědělsky využívat. Obrovské úsilí vynakládá na to, aby lesům vrátil také území po těžbě surovin všeho druhu a jiných svých činnostech.

Evropská unie (dále jen „EU“) řeší na svém teritoriu zalesňování zemědělských půd ve společné zemědělské politice; společnou legislativou, specifickými nástroji a postupy. Historická rozdílnost příčin, následků, průběhu a rozsahu odlesnění, rozsah a aktuálnost zalesňování zemědělské půdy členských zemí EU má stejný legislativní základ při zachování ohledu k zvláštnostem jednotlivých členů EU.

Na území České republiky (dále jen „ČR“) zalesňování zemědělské půdy z různých důvodů a potřeb probíhalo, probíhá a další je předpokládáno. Zalesňování zemědělské půdy je komplexní složitý proces s dopadem do řady činností a funkcí státu (zejména ochrana půdního fondu, životního prostředí, biodiverzity, lesa a jeho funkcí, zvěře a jejího chovu, realizace ekonomických strategií, vytváření dlouhodobých surovinových zdrojů, plnění sociálních aspektů). Zalesňování zemědělské půdy vzhledem

k dlouhodobému dopadu na stav a vývoj krajiny a na ochranu přírody vyžaduje nepřetržité analyzování rizik a průběžné optimalizační zásahy v rámci zpětné vazby ve společné zemědělské politice EU, její legislativě a související legislativě jednotlivých členských států EU.

2 Cíl

Cílem diplomové práce „Analýza administrativně - správního procesu poskytování dotací na zalesňování zemědělských půd v České republice (dále také „ČR“) a ve vybraných okolních zemích“ je:

- analýza právní úpravy administrativně - správního procesu poskytování dotací na zalesňování zemědělských půd v ČR;
- komparace tohoto procesu s právními předpisy Slovenské republiky (dále také „SR“) a Rakouské republiky (dále také „Rakousko“);
- identifikace legislativních změn, které by vedly ke snížení rozsahu, složitosti a administrativního zatížení žadatelů o dotace v ČR za předpokladu zachování účinné kontroly v nakládání s dotačními prostředky.

Pro komparaci administrativně - správního procesu poskytování dotací na zalesňování zemědělských půd v ČR byly z okolních zemí vybrány SR a Rakousko. Jmenované členové EU mají společnou historickou zkušenost s fungováním administrativně - správních procesů v období společných státních uspořádání, která také výrazně ovlivňovala nakládání s lesy, hospodaření v nich a vytváření aktuálních společných legislativních rámců s dopadem na současný stav lesů a obecně na potřebu zalesňování zemědělské půdy.

3 Metodika

V diplomové práci je aplikována metoda komparační, která je metodou srovnávací, používající k poznání porovnávací způsob. Studuje shody, podobnosti a rozdíly (odlišnosti) zkoumaných jevů (ABZ 2014). Tato metoda má široké využití ve všech oborech lidské činnosti, pro rozlišení se proto používá bližší označení podle oboru využití.

Komparace práva

Jako základní je používána komparace práva (Knapp 1995, 1996):

- synchronická (současná - simultánní), při ní jsou srovnávány právní předpisy existující ve stejném čase,
- dichronická (historická), kdy jsou porovnávány jevy, právní normy ve vývoji, v různých časových etapách.

Prvky komparace

Metoda pracuje s párovými logickými a nezbytnými prvky komparace:

- (1) *comparatum*, tj. co se srovnává,
- (2) *comparandum*, tj. co má být s prvním [1] srovnáváno.

Párové pojmy *comparatum* a *comparandum* jsou zaměnitelné. Komparátor (ten, kdo metodu používá) rozhoduje o tom, co je v konkrétní komparaci *comparatem* a co *comparandem*.

Comparatem v této diplomové práci je zejména právo platné v současné době v České republice pro oblast zalesňování zemědělských půd. *Comparandem* jsou obvykle právní úpravy SR a Rakouska.

Použitelnost komparace je dána podobností (srovnatelností) jevů, právních úprav, srovnatelností předmětu komparace, jejich shodných znaků. K tomu slouží abstrahování společných pojmů na vyšší (logický) relátor mezi *comparatem* a *comparandem*. Logický relátor je společný *comparatu* i *comparandu*, je tzv. *tertium comparationis*, které není libovolné, je limitováno „rozumnou komparací“, to je srovnávání srovnatelného. Definování *tertium comparationis* je vymezením obecných pojmů, které vznikají abstrakcí z nejméně dvou specifických pojmů. Obecný pojem musí dosáhnout určité meze specifičnosti, to znamená nesmí být příliš obecný.

Zkoumaný administrativně – správní proces při zalesňování zemědělských půd

v České republice a ve vybraných okolních zemích zahrnuje relativně širokou oblast práva Evropské unie a národního práva České republiky, Slovenské republiky a Rakouské republiky. S ohledem na tuto skutečnost byl určen předmět srovnání (comparatum a comparandum) a logickou abstrakcí relátor (tertium comparationis). Z toho důvodu je v komparaci práva používáno interpretační pravidlo vzájemného vztahu srovnávaných subjektů, a to tzv. *praesumptio similitudinis*, tj. domněnka podobnosti, podle níž při srovnávání právních řádů, jejich institucí atd. různých států lze tyto právní řády v pochybnostech spíše považovat za podobné než za nepodobné.

Metoda komparace práva při určování efektivnosti právních norem porovnáním s dalším právním řádem dovoluje zjistit neúplnost úpravy zkoumané oblasti společenských vztahů a je schopna generovat modely legislativně technických řešení a jejich funkčnost již v době, kdy zahraniční právní úpravy nemají ekvivalent v úpravě České republiky.

4 Rozbor problematiky

Publikace k zalesňování zemědělských půd se zaměřují:

- (a) v oblasti lesnické na pěstování lesa založeného na bývalé zemědělské půdě a na problematiku sadebního materiálu,
- (b) v oblasti práva na právní obory související se zalesňováním zemědělské půdy.

Vybrané publikace v oblasti lesnické:

Problematikou zalesňování pozemků určených k plnění funkcí lesa a její strategií, strategií a kritérii pro výběr pozemků k zalesňování zemědělských a degradovaných půd, geneticko – šlechtitelskými aspekty, tvorbou porostních směsí, vymezením porostních typů a nových prvků územních systémů ekologické stability, hodnocením zdravotního stavu porostů, strukturou, vývojem a managementem lesních porostů, analýzou dotačních programů na zalesňování (vše na bývalé zemědělské půdě), a strukturou, vývojem a managementem lesních porostů založených na degradovaných půdách se zabývá Vacek, Simon et al. (2009). Pro publikaci je charakteristická komplexnost, aktuálnost se zdařilým propojením teoretických a praktických poznatků z této náročné problematiky.

Strategií zalesňování pozemků určených k plnění funkcí lesa, strategií a kritérii pro výběr pozemků pro zalesňování zemědělských půd, stanovištní diferenciací, výběrem dřevin, tvorbou porostních směsí, stavem, vývojem a možnostmi stabilizace lesních porostů, strukturou a vývojem porostů v Orlických horách a dotacemi, vše k zalesňování bývalých zemědělských půd, zkoumá Vacek, Slávik et al. (2006). Významný je podíl potvrzených teoretických poznatků a praktického zkoumání porostů založených na bývalých zemědělských půdách.

Příbuznou problematikou plantáží dřevin pro biomasu, vánoční stromky a zalesňování půd ve formátu metod pro malé a střední provozy se zabývá Kravka et al. (2012).

Historii, význam, vývoj, zalesňování nelesních půd, lesní hospodářství a hospodaření v lesích včetně úlohy Lesů České republiky, zkoumá Hrib et al. (2009). Publikace poskytuje nejen významné informace z oblasti lesů a lesnictví pro laickou veřejnost, ale je zdrojem důležitých informací pro veřejnost lesnickou.

Z hlediska krajinného rázu, vývoje a tvorby krajiny a kulturní krajiny se jako související problematice věnuje zalesňování nezemědělských půd Löw, Míchal (2003).

Vybrané publikace v oblasti práva:

Oblast Evropského práva jako velmi významný prvek právní úpravy i v oblasti zalesňování zemědělských a nelesních půd popisuje Tichý et al. (2006). Publikace umožňuje identifikovat postavení problematiky v současném Evropské právu a míru národní identity České republiky při prosazování vlastních národních zájmů.

Damohorský et al. (2007) definuje právo životního prostředí, jeho souvislost s Evropským právem a vztah k ostatním oblastem práva v České republice, včetně souvislostí se zalesňováním zemědělských půd.

Drobník, Dvořák (2010) v lesním zákoně s komentářem vysvětlují konkrétní problémy a na pozadí právní praxe, zvyklostí, právní teorie a judikátů současné chápání lesního zákona a také zalesňování zemědělských a nelesních půd.

Prchalová (2006) podrobně zpracovává komentář k Zákonu o ochraně přírody a krajiny a NATURA 2000. Význam je zřejmý již i z důvodu zásadního významu souhlasného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny pro případné zalesnění zemědělské a nelesní půdy.

4.1 Evropská lesnická strategie a zalesňování zemědělských půd

Zalesňování zemědělských půd ve střední Evropě je ve své podstatě možné jen tam, kde ve většině případů došlo k trvalému odlesnění lesní půdy v období po poslední době ledové. Rozdílným tempem, intenzitou, v různých obdobích a z různých důvodů.

Za hlavní důvod odlesnění lesních půd na mnohých místech Evropy bylo archeologicky (v některých případech i historickými dokumenty) potvrzeno především zemědělství a jeho potřeby, následují urbanizace krajiny, logistika a obchod, politika, obrana, bezpečnost, válka a těžba nerostného bohatství.

Zalesňování zemědělských půd v Evropě se rozvinulo v posledních dvou stoletích. Hlavními důvody byly sociální dopady průmyslových revolucí v jednotlivých zemích, zavedení a rozvoj legislativy, intenzifikace zemědělské výroby a nezájem obhospodařovat méně vhodné, méně úrodné, obtížně přístupné, erozí a zemědělskou činností zdevastované zemědělské půdy.

Směřování ČR do Evropských společenství po 1. lednu 1993 bylo zřetelné. Již 4. října 1993 podepsala v Lucemburku Závěrečný akt a přijala Evropskou dohodu, zakládající její přidružení k Evropským společenstvím, s členskými státy ES. Zalesňování zemědělských půd v ČR proto bezprostředně navazuje na strukturovaný

vývoj ES, na vznik a vývoj společné zemědělské politiky, lesnické politiky a strategie pro lesy ES.

4.1.1 Zahájení a vývoj evropské integrace

Světová válka v letech 1914 - 1918, rozpad poválečného uspořádání, příprava na válku a další světová válka v letech 1939 - 1945 vedly k zahájení nových integračních a přeskupujících procesů lidské civilizace. Státníci šesti států evropského prostoru (Belgie, Francie, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Spolková republika Německo) našli dostatek argumentů ke kompromisu a k zahájení evropské integrace.

9. května 1950 vyzval francouzský ministr zahraničních věcí Robert Schuman státy, které spolu ještě nedávno bojovaly, k založení Evropského společenství uhlí a oceli (ESUO). Společenství bylo založeno Pařížskou smlouvou dne 18. dubna 1951 (Fontaine 2007).

Smlouva vstoupila v platnost dne 23. července 1952 na dobu 50 let, tj. do 22. července 2002. Jejím cílem bylo vytvořit společný trh s uhlím a ocelí, dále položit základy hospodářského a postupně i politického společenství (GS Rady 2012).

Smlouva zřídila první společné instituce (Vysoký úřad, Společné shromáždění, Zvláštní radu ministrů a Soudní dvůr), které historicky stojí na počátku uspořádání orgánů současné EU.

Neúspěchem skončilo jednání „šestky“ o Smlouvě o založení Evropského obranného společenství. Smlouvu Francouzské Národní shromáždění neratifikovalo a další jednání bylo dne 30. srpna 1954 odloženo na neurčito.

„Šestka“ následně na konferenci v italské Mesině konané ve dnech 1. a 2. června 1955 zřídila výbor, který připravil návrhy modelu společného evropského trhu nazvané „Římské smlouvy“. Smlouvy byly podepsány v Římě dne 25. března 1957 a vstoupily v platnost dne 1. ledna 1958. První smlouva založila Evropské hospodářské společenství (EHS), druhá smlouva Evropské společenství pro atomovou energii (ESAE nebo EURATOM).

Římská smlouva také stanovila několik základních cílů pro zemědělství, byl položen základ Společné zemědělské politiky (*Common Agricultural Policy/CAP*). Společná zemědělská politika je tak nejstarší politikou Evropských společenství (Fontaine 2007).

Dne 25. března 1957 byla rovněž podepsána Úmluva o některých orgánech Evropských společenství a byly tak zřízeny Shromáždění, Soudní dvůr a Hospodářský

a sociální výbor jako orgány společné pro EHS, ESAE a ESUO.

Dne 8. dubna 1965 „šestka“ schválila Smlouvu o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství a v článku 4 Výbor stálých zástupců (Coreper). Od tohoto data mají EHS, ESAE a ESUO pouze jednu Radu, Komisi a jeden rozpočet. Výbor stálých zástupců je složen ze stálých zástupců členských států. Připravuje práci Rady a plní úkoly, kterými je pověřen.

Lucemburská smlouva pozměňující některá rozpočtová pravidla byla podepsána dne 22. dubna 1970, v platnost vstoupila dne 1. ledna 1971. Smlouvou získal Evropský parlament některé rozpočtové pravomoci, zemědělské dávky a clo byly zavedeny jako dva základní druhy vlastních příjmů.

Bruselská smlouva podepsaná dne 22. července 1975 změnila některá finanční ustanovení, v platnost vstoupila dne 1. června 1977. Předala Evropskému parlamentu pravomoc zcela zamítnout rozpočet a udělovat Komisi absolutorium za jeho plnění, zřídila Účetní dvůr. Lucemburskou a Bruselskou smlouvou byla pozměněna Římská smlouva a nastaveno nové rozdělení rozpočtové pravomoci. Byla posílena role Evropského parlamentu.

Následovaly smlouvy o přistoupení k EHS a ESAE: Spojeného království, Dánska a Irska podepsaná dne 22. ledna 1972 (platnost od 1. ledna 1973); Řecko podepsaná dne 28. května 1979 (platnost od 1. ledna 1981); Španělska a Portugalska podepsané dne 12. června 1985 (platnost od 1. ledna 1986).

Dne 1. července 1987 vstoupil v platnost Jednotný evropský akt, který podepsali zástupci již dvanácti členských států v Lucemburku dne 7. února 1986 a 28. února 1986 v Haagu. Jednotný evropský akt zavedl trh bez hranic, posílil hospodářskou a sociální soudržnost, zavedl evropskou politiku výzkumu a technologie, posílil Evropský měnový systém, začal vytvářet evropský sociální prostor, věnoval se životnímu prostředí. Poprvé zmiňoval Evropskou radu a v oblasti zahraniční politiky zakotvil Evropskou politickou spolupráci.

V Maastrichtu byla dne 7. února 1992 podepsána Smlouva o Evropské unii (platnost od 1. listopadu 1993) spočívající na třech pilířích: třech Evropských společenstvích (ES), společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) a spolupráci v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Účetní dvůr se stal pátým orgánem EU a byl zřízen Výbor regionů.

Dne 1. ledna 1995 vstoupila v platnost Smlouva o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska podepsaná dne 24. června 1994.

Dne 2. října 1997 byla podepsána Amsterodamská smlouva (platnost od 1. května 1999), která se věnuje přiblížení EU občanům, udržitelnému rozvoji, rovnosti mužů a žen. Zásady dodržování lidských práv, demokracie a právního státu jsou neprominutelnými předpoklady pro každého uchazeče o přistoupení k EU. Byly rozšířeny pravomoci Evropského parlamentu na nové oblasti. Po zahájení přístupových jednání s deseti kandidátskými zeměmi (Kypr, Malta, země východní a jižní Evropy) v roce 1998 byl zahájen proces o změně smluv.

Niceskou smlouvou podepsanou dne 26. února 2001 (platnost od dne 1. února 2003) byla přijata nová úprava institucí EU. Dne 16. dubna 2003 byla v Athénách podepsána smlouva o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (platnost od dne 1. května 2004).

Od přidružení k podepsání této smlouvy čekala Českou republiku dlouhá cesta. K publikaci dohody o přidružení ve Sbírce zákonů uvádí Dobruský (2009): „Sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 7/1995 Sb., ve znění pozdějších změn, Ministerstvo zahraničních věcí sdělilo, že dne 4. října 1993 byla v Lucemburku podpisem Závěrečného aktu přijata Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé. S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Dohoda vstoupila v platnost na základě článku 123 dnem 1. února 1995.“

Dne 25. dubna 2005 byla v Lucemburku podepsána smlouva o přistoupení Bulharska a Rumunska (platnost od 1. ledna 2007).

4.1.2 Lesnická politika EU a strategie pro lesy

Podle Olivy, Hriba (2012) je lesnická politika jako politika týkající se lesnictví „vědou, která se zabývá řešením a závaznou úpravou rozličných konfliktních zájmů v oblasti lesů.

Lesnická politika je:

- a) vědou o předpokladech a podmínkách, za kterých lesní hospodářství může co nejlépe plnit své národohospodářské a soukromohospodářské úkoly;
- b) odvětvím praktického státního hospodaření a užitou hospodářskou politikou zahrnující veřejnou a soukromou činnost, jejímž přímým i nepřímým účelem je podpora a péče o lesní hospodářství.“

Takto definovaný pojem lesnické politiky umožňuje „podporu“ lesního hospodářství ze strany ES (EU) označit za lesnickou politiku ES (EU), a to nejpozději od přijetí usnesení Radou č. 1999/C 56/01 ze dne 15. prosince 1998 „Evropská strategie v oblasti lesního hospodářství“, avšak podřízenou jiným politikám ES (EU). Na národní úrovni je situace rozdílná.

Při zakládání ES byl potenciál lesnictví při obnově a ekonomickém rozvoji poválečné Evropy vnímán jako okrajový, lesy a lesnictví byly ponechány na rozhodování členských států. Rostoucí znečištění prostředí, odumírání lesů, degradace biologické rozmanitosti krajiny a další negativní jevy spojené s ekonomickým rozvojem přiměly ES k hledání řešení. Ekologické výzkumy potvrdily limitující význam lesa pro stabilizaci krajiny, přírody a prostředí. Na les se začalo pohlížet jako na zdroj ekonomických, ekologických a sociálních služeb úzce související se složitou problematikou zemědělství.

Politický impuls dala ES v roce 1992 Konference Spojených národů o prostředí a rozvoji v Rio de Janeiru, která vedla k celosvětovému přehodnocení celé řady stanovisek a přístupů k významu a využívání přírodních zdrojů, tedy i lesa (Fanta 2007).

Dalšími impulsy byla poslední tři rozšíření EU: v roce 1995 o Rakousko, Finsko, Švédsko; v roce 2004 o ČR, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko; v roce 2007 o Bulharsko a Rumunsko. S 5% všech lesů a s velikostí lesního prostoru více jak 170 000 000 ha zařadila EU mezi světové velmoci na šesté místo (GS Rady 2012).

Smlouva o fungování EU nedeklaruje žádná samostatná ustanovení pro politiku v oblasti lesnictví. EU tuto problematiku řeší prostřednictvím svých společných politik. Zaměřuje se na uplatňování udržitelného obhospodařování lesů a na rozhodování členských států v oblasti lesnictví. Mezi důležité prvky patří strategie Evropa 2020 pro růst a zaměstnanost (EK 2010), plán pro účinné využívání zdrojů, politika rozvoje venkova, průmyslová politika, klimaticko - energetický balíček EU s cíli do roku 2020, rostlinolékařská strategie a strategie v oblasti reprodukčních materiálů, strategie v oblasti biologické rozmanitosti a strategie biohospodářství (EK 2013).

Vytvoření společné lesnické politiky brání neexistence vhodného právního základu pro les v Římské smlouvě (Smlouva o EHS). V příloze II této smlouvy nejsou dřevo a ostatní produkty lesa (s výjimkou korku) uvedeny, na rozdíl od produktů zemědělství (společná zemědělská politika) a rybařství (společná rybařská politika).

ES i tak lesnictví aktivně ovlivňovalo. Jednotlivá opatření ES, která byla přijata

k odvětví lesnictví od roku 1957, se opírala o právní základy vztahující se na ostatní společné politiky: zemědělskou, regionální, průmyslovou, environmentální, rozvojové spolupráce, obchodní, harmonizace právních předpisů atd. V otázce lesů ES o články smlouvy č. 37, 158 – 162, 174; v otázce tropických lesů o článek č. 310 pro spolupráci s africkými, karibskými, tichomořskými, asijskými a latinskoamerickými zeměmi přidruženými ke Společenství; v otázce účasti ES v mezinárodní dohodě o tropickém dřevu o článek č. 133 (Římská smlouva 1957).

Evropský parlament opakovaně koná kroky k rehabilitaci lesnictví. V roce 1993 byl uskutečněn projekt „EUROFOR“, který skončil vydáním studie „Evropa a les“. V souladu s článkem 138B Maastrichtské smlouvy (Thomasova zpráva v pozměněném znění odhlasovaná na plenárním zasedání ve Štrasburku v lednu 1997) byla Evropskému parlamentu předložena Komisí v průběhu roku 1998 její zpráva. Rada pak přijala usnesení č. 1999/C 56/01 ze dne 15. prosince 1998 „Evropská strategie v oblasti lesního hospodářství“. Ustavení podvýboru pro lesy v rámci Parlamentu nebylo realizováno. Komise byla povinna podat do pěti let Radě a Evropskému parlamentu zprávu o zavádění evropské strategie v oblasti lesního hospodářství. Dne 3. prosince 2003 Komise předložila metodickou příručku a dotazník pro přípravu uvedené zprávy a dne 13. srpna 2004 zahájila konzultační postup ke stejnému tématu s profesními organizacemi a dalšími subjekty lesnického odvětví.

Dne 10. března 2005 předložila Komise společně s pracovním dokumentem útvarů Komise Zprávu o provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství (EK 2005), která podrobně popisuje opatření a iniciativy zaváděné v období 1999 – 2004. Sdělení Komise zůstává v rámci právního základu, který definuje usnesení Rady č. 1999/C 56/01 ze dne 15. prosince 1998 a zdůrazňuje význam dobré správy pro ochranu a udržitelné hospodaření s lesy, dále nutnost zlepšovat meziodvětvovou spolupráci, koordinaci a soudržnost mezi lesnickou politikou a ostatními politikami, které mají dopad na lesy a lesnictví. Pracovní dokument útvarů Komise se na druhé straně věnoval analýze příspěvků lesů a lesnictví k cílům udržitelného hospodářského růstu a konkurenceschopnosti, které byly definovány v Lisabonu, a göteborgským cílům, které se týkaly kvantitativní a kvalitativní ochrany přírodních zdrojů.

Komise ve svém sdělení navrhla vytvořit od roku 2006 akční plán EU pro udržitelné hospodaření s lesy. Rada na svém zasedání, které se konalo ve dnech 30. – 31. května 2005, návrhy Komise podpořila, zejména v případě nutnosti akčního plánu. Zdůraznila, že by plán měl nabídnout rámec schopný zajistit soudržnost mezi

jednotlivými opatřeními ve prospěch lesa a posloužit jako nástroj koordinace.

Hodnotící studie zprávy Komise nazvaná „Perspektivy evropské lesnické strategie“ (dokument EP 355.366 ze dne 4. července 2005) byla předložena Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova v červenci 2005. Doporučovala vyjasnit a obnovit právní základ evropské strategie v oblasti lesního hospodářství a předkládala deset konkrétních návrhů pro skutečnou Evropu lesů. Studie zdůrazňovala, že z důvodu chybějících analýz aktuálních otázek je zpráva Komise nedostatečná (požáry lesů v členských státech na jihu EU, alarmující úbytek tropických lesů).

Kindermannova zpráva (INI/2005/2054) o provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství (EP 2006) přijatá na plenárním zasedání ve Štrasburku dne 16. února 2006 také doporučovala, aby Rada a Komise byly povinny objektivně posoudit možnosti vytvořit ve smlouvách EU nebo v návrhu Ústavy pro Evropu zvláštní právní základ pro lesy; navrhovala 11 „strategických prvků“ vycházejících ze závěrů zprávy.

V Capoulas Santosově zprávě (INI/2005/2195) o přírodních katastrofách (požáry, sucho, záplavy) [EP (2005)], [viz také zpráva poslankyně Estrelaové (INI/2005/2192) a zpráva poslance Galeoteho (INI/2005/2193)] Evropský parlament zdůraznil potřebu zvláštního programu Společenství na ochranu lesa, který bude zaměřen na prevenci a řízení rizik lesního požáru a bude přizpůsoben zvláštnostem lesů členských zemí. EP „litoval“, že usnesení Komise o zavádění strategie v oblasti lesního hospodářství EU neklade důraz na problém požárů a přehlíží fakt, že jde o hlavní faktor ničení lesů. Parlament požadoval, aby akční plán pro les obsahoval také ustanovení počítající s vytvořením evropského fondu proti požárům nebo fondu pro evropské lesní dědictví, který by podporoval opatření zajišťující zachování a obnovu hor a lesů zahrnutých do sítě „Natura 2000“.

Akční plán ve prospěch lesů na období pěti let (2007 – 2011) byl přijatý 15. června 2006. Prostřednictvím osmnácti základních opatření rozdělených do čtyř skupin plán vymezoval společnou vizi, zásady, obecné i konkrétní cíle, které Komise navrhovala uplatnit společně s členskými státy. Plán předpokládal i další opatření, která mohly členské státy uplatnit podle své specifické situace a priorit za pomoci stávajících nástrojů Společenství.

Akční plán však nebyl doplněn žádným finančním rozpočtem a ze strany odborníků lesnického odvětví byl kritizován jako „prázdný“ plán. Zpráva z roku 2007 o pokroku při zavádění lesnického plánu (interní dokument Komise) zmiňovala, že

určitý pokrok sice nastal, ale omezoval se na zahájení vědeckých studií (o odumírání lesů), na konání konferencí (o konkurenceschopnosti dřevařského průmyslu) a na vytváření nových pracovních skupin.

Byla také rozšířena spolupráce s pomocným orgánem pro vědecké a technologické poradenství Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu.

4.1.3 Evropská komise a nová strategie pro lesy

Evropská komise dne 20. září 2013 schválila a předložila v Bruselu pod označením SWD (2013) 343 final pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Plán pro EU dřevozpracujícího a papírenského průmyslu“ (zpracování dřeva, nábytku, celulózy a papíru pro tisk) se zvacím dokumentem Evropské komise z téhož data pod označením 13834/13 „Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a výboru regionů; Nová strategie v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví“.

Dokument uvádí následující informace:

- lesy a ostatní zalesněná území různorodého charakteru pokrývají více než 40 % rozlohy EU;
- celkově se zalesněná plocha zmenšuje;
- v současné době se v EU kácí 60 - 70 % ročního přírůstku, zvyšuje se přírůst dřeva;
- asi 60 % lesů vlastní několik milionů soukromých vlastníků, zbývající část patří státům a dalším vlastníkům;
- lesy jsou multifunkční, slouží hospodářským, sociálním a enviromentálním účelům, poskytují stanoviště pro zvířata a rostliny, zaujímají významnou úlohu při zmírňování změn klimatu a v dalších enviromentálních službách (1/3 zalesněné plochy EU je chráněna v rámci sítě NATURA 2000, je domovem chráněných druhů podle předpisů EU);
- lesy se podílí na rozvoji venkova, jsou zdrojem energie z obnovitelných zdrojů – biomasy, dalších surovin a produktů;
- pro vyvážené poskytování musí být zajištěno udržitelné obhospodařování lesů, tj. využívání lesů a zalesněných ploch takovým způsobem a v takovém rozsahu, aby byla zachována jejich biologická rozmanitost, produktivita, schopnost

regenerace, vitalita a schopnost plnit v současnosti a v budoucnosti důležité ekologické, hospodářské a sociální funkce na místní, celostátní i celosvětové úrovni, aniž by tím byly poškozeny jiné ekosystémy;

- Smlouva o fungování EU nezmiňuje v žádných zvláštních ustanoveních politiku EU pro lesnictví, EU používá svých ostatních politik k uplatňování udržitelného obhospodařování lesů k rozhodnutím členských států v oblasti lesnictví;
- akční plán pro lesnictví na období 2007 - 2011 přijatý v r. 1998 na základě strategie EU v oblasti lesního hospodářství byl důležitým nástrojem a sledoval čtyři zásadní cíle: konkurenceschopnost, životní prostředí, kvalitu života a komunikaci, spolufinancování lesnických opatření;
- nová strategie pro lesnictví vyplynula z vyhodnocení akčního plánu pro lesnictví na období 2007 - 2011.

Nový rámec:

- zajistit spravování multifunkčního potenciálu lesů EU udržitelným a vyváženým způsobem včetně správného fungování ekosystémové služby lesů;
- uspokojení rostoucí poptávky po surovinách pro stávající a nové produkty musí respektovat udržitelné hranice;
- reaguje na výzvy a příležitosti v oblasti účinnosti zdrojů energie, surovin, logistiky, strukturálního přizpůsobení, inovací, vzdělávání, odborné přípravy a kvalifikace, mezinárodní soutěže, politiky v oblasti klimatu po roce 2020 a informací a komunikace, aby se stimuloval růst;
- ochraňuje lesy a biologickou rozmanitost před dopady bouří a požárů, zvyšujícím se nedostatkem vodních zdrojů a před škůdci;
- uznává, že EU není závislá jen na své produkci, její potřeba má dopad na lesy po celém světě;
- spustí nový informační systém na zpracování a monitoring výše uvedených skutečností.
- Nová strategie bude koordinovat politiky související s lesnictvím.

Základní zásady:

- udržitelné obhospodařování lesů a multifunkční úloha lesů. Poskytování produktů a služeb jen způsobem nenarušujícím rovnováhu včetně zajištění

jejich ochrany;

- účinné využívání zdrojů, optimalizace, rozvoj venkova, vytváření pracovních míst;
- globální odpovědnost za lesy.

Komise v odstavci 3.3.1 „Podpora našich venkovských a městských komunit“ uvádí, že prostředky na rozvoj venkova by se měly použít i na podporu provádění udržitelného obhospodařování lesů.

Členské státy by měly využít příležitosti poskytované novým nařízením o rozvoji venkova a upřednostňovat investice do:

1. modernizace lesnických technologií;
2. optimalizace příspěvků odvětví k biologickému hospodářství;
3. zvýšení odolnosti lesních ekosystémů, jejich ekologické hodnoty a potenciálu zmírňování změny klimatu;
4. dosažení cílů v oblasti přírody a biologické rozmanitosti, přizpůsobení se změně klimatu, zachování genetických zdrojů, ochrany lesů a souvisejících informací;
5. vytváření nových zalesněných ploch a zemědělsko-lesnických systémů.

Komise v „Závěru“ zdůrazňuje význam Strategie pro lesy a lesnictví, protože neexistuje žádná společná politika EU v lesnictví ani žádný řídicí rámec pro otázky související s lesy. Zvyšující se požadavky na lesy a další politiky EU musí být koordinovány. Cestou může být dohoda na ucelené strategické vizi v politikách členských států v oblasti lesů. Tento postup by měl posílit schopnost lesů a odvětví lesnictví reagovat na vývoj v různých oblastech politiky.

„Plán pro EU dřevozpracujícího a papírenského průmyslu“ zevrubně popisuje soubor opatření, která Evropská komise navrhuje provést, aby bylo dosaženo cílů v oblasti lesního hospodářství v následujících letech s výhledem do roku 2050. Pracuje s pojmem jako je udržitelné obhospodařování lesů, které má vytvořit dostatek kvalitní suroviny pro odvětví založená na lesnictví a současně zachovat další funkce lesů, a také identifikuje cesty k získání konkurenceschopnosti zpracovatelských subjektů na trhu v EU i mimo něj.

Uvádí, že přibližně 90 % z původní dřevěné vstupní suroviny v EU pochází z lesů EU, kde všechny členské země ve svém národním právu vyžadují udržitelné obhospodařování lesů. Zbývající množství pochází většinou z Ruska a jiných sousedních nečlenských zemí, tvrdé dřevo ze Severní Ameriky a velmi malé množství z tropických oblastí. Roste zájem o pěstování dřeva pro energetické účely. Na podporu

iniciativ v lesním hospodářství jsou nutné radikální kroky v oblasti inovací, výzkumu a vývoje nových procesů a produktů, rozvoj vzdělávání, školení a dovedností s výhledem pro lesní hospodářství do roku 2050.

V oblasti dřevozpracujícího a papírenského průmyslu v EU se musí zavést nové technologie na zpracování surovin z udržitelně obhospodařovaných lesů v EU.

Důsledky změn politiky EU, ať už politiky energie z obnovitelných zdrojů nebo zpracování celulózy na bio bázi výrobků ze dřeva pro stavebnictví, obaly, hygienu a zdravotní péči, vyžaduje provádět výzkum i v oblasti nano materiálů, tj. těch, ve kterých je struktura dřeva nebo materiálu dřeva odvozena a modifikována na mikroskopické úrovni (nové vlastnosti, využití), lepené a laminované výrobky, integrace na „kaskádovém principu“, využívání surovin a materiálů (dřeva) a recyklace papíru, nové stroje a linky včetně počítačová tomografie (CT).

Dřevo je přírodní, obnovitelná a ekologická surovina (ukládání oxidu uhličitého, znovu použitelná, recyklovatelná, hořlavá) a má vynikající tepelné vlastnosti. Nicméně je to také různorodý materiál; různý podle druhu, rozměru, kvality. Rozdíly mezi dřevinami mohou omezit zastupitelnost mezi různými druhy dřeva a ztížit výrobu standardizovaných výrobků z materiálu pro zdravý životní styl.

Klíčový je význam dřeva pro nábytkářský průmysl EU, který čelí obrovské konkurenci ze zemí s nízkými výrobními náklady. V posledním desetiletí výrazně poklesla výroba nábytku z důvodu konkurence netradičních zemí (Čína).

Dílčí závěr:

Nová strategie pro lesy doporučuje členským státům využít příležitosti, které jim poskytuje nové nařízení o rozvoji venkova, a upřednostňovat investice do vytváření nových zalesněných ploch a zemědělsko - lesnických systémů. Tedy počítá s podporou zalesňování zemědělských půd.

Nepočítá však s legislativními kroky směřujícími k zakotvení společné lesnické politiky EU. Nejasně hovoří o lesnické politice EU, která se podřizuje ostatním politikám a jejich požadavkům směřujícím do lesního hospodářství. Odklad způsobí značné problémy, neboť oblast významná a strategická nejen pro hospodářství EU, je fragmentována na jednotlivá řešení členských států.

Les je obnovitelné bohatství. Damohorský et al. (2007) predikuje možnost, kdy obnovitelné zdroje za určitých okolností ztratí schopnost obnovitelnosti a stanou se

zdroji neobnovitelnými. To platí také pro les. Podřazení lesnické politiky a udržitelně obhospodařovaného lesa pod požadavky stále většího počtu politik EU, kde platí princip ochrany životního prostředí tzv. trvale udržitelný rozvoj, je krajně nerozumné a nebezpečné.

Situace vytváří paralelu mezi negativními zkušenostmi z 60. a 70. let 20. století a dnešními rychlými a lacinými řešeními tak, jak uvádí citát: „Léky aplikované na řešení ochrany životního prostředí v 60. až 70. letech 20. století se ukázaly jako krátkodobé, neúčinné a v konečném důsledku škodlivé.

Filosofie trvale udržitelného rozvoje je trvale neudržitelná. Neudržitelná proto, že budoucím generacím nezachováme možnost uspokojovat ani jejich základní životní potřeby a přitom podstatně snížíme rozmanitost přírody a nezachováme přirozené funkce ekosystému. Je nepochybné, že některé „zdroje“ jsou neobnovitelné, přesto je člověk nyní nadužívá a okázale hovoří o trvale udržitelném rozvoji. Slovo „trvale“ znamená ve vztahu k budoucnosti „stále“, je to proto téměř „věčný udržitelný rozvoj“. Může takový být?

Dílo evoluce nebo stvoření bylo již hotovo, když se vyvinul či byl stvořen člověk. I kdyby byl tím vrcholem ve vývoji nebo mu bylo dáno mít moc nad vším stvořeným, měl by člověk cítit zázračné slůvko „pokora“ a začít (ne)konat“ (Dobruský 2009).

4.2 Právní úprava zalesňování zemědělských půd v Evropské unii

Na přípravě a přijetí právní úpravy zalesňování zemědělských půd v EU se podílely orgány EU. Postupovaly při tom v rámci svých pravomocí a úkolů stanovených v základních smlouvách Unie.

Pro ilustraci a vizualizaci rozhodovacích procedur jsou v Příloze č. 1 uvedena orientační grafická schémata čtyř rozhodovacích procedur, kterých se v EU využívá nejčastěji.

4.2.1 Hlavní orgány EU (institute) legislativního procesu

V institucionální struktuře EU mají hlavní roli Evropská komise - Rada EU - Evropský parlament a Evropský soudní dvůr (institucionální čtyřúhelník).

V rozdělení zodpovědnosti ve vztahu k právu EU instituce zpravidla kumulují více funkcí:

- Komise navrhuje a zajišťuje uplatňování přijatých opatření,
- Evropský parlament spolurozhoduje, doporučuje a kontroluje,
- Rada EU rozhoduje,
- Soudní dvůr EU řeší spory.

Pravomoci a úkoly institucí EU, stejně jako pravidla a postupy, kterými se musí řídit, stanovují základní smlouvy Unie. Existence institucí EU je přímo zakotvena v článku 13 Smlouvy o EU (po revizi Lisabonskou smlouvou). Činnost institucí pak podrobněji upravují příslušná ustanovení Smlouvy o fungování EU (EUROSKOP 2014).

EVROPSKÁ RADA („ER“)

Vrcholný politický kolektivní orgán EU, který rozhoduje o zásadních směrech rozvoje EU. Svěřením úlohy vytvářet podněty pro rozvoj EU a definovat její obecnou politickou orientaci byla ER stanovena úloha politickým významem nejvyšší.

V institucionálním systému EU je orgánem mezinárodním.

Od svého počátku v r. 1974 plní čtyři úlohy:

- je místem neformální a svobodné výměny názorů vrcholných představitelů členských států (taková jednání nejsou zakončena přijetím závěrečného dokumentu),
- může jednat o záležitostech, které spadají do komunitární pravomoci,
- může jednat o otázkách politické spolupráce včetně kterékoliv další záležitosti se společným zájmem,
- může vydávat obecná rozhodnutí k rozvoji EU (Damohorský et al. 2006).

Schází se nejméně dvakrát ročně v Bruselu, případná další setkání se konají v předsednické zemi Rady EU. Je složena z nejvyšších představitelů členských zemí (hlavy států nebo ministerští předsedové), stálého předsedy Evropské rady, předsedy Evropské komise, vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Funkční období stálého předsedy je 2,5 roku; může být zvolen dvakrát po sobě.

Působnost:

- přijímá základní strategická politická rozhodnutí,
- určuje směr vývoje evropské integrace,
- dává podněty k úpravě zakládajících smluv,
- vyjadřuje se k vnějším vztahům EU, ke společné zahraniční a bezpečnostní

politice a ke konkrétním tématům a prioritám,

- neschvaluje právní předpisy ani normy,
- deklarace a směrnice nejsou pro členské státy formálně právně závazné.

Evropskou radu jako politický orgán EU nelze zaměňovat s Radou EU (Radou ministrů), která je legislativním a výkonným orgánem Evropské unie, ani s Radou Evropy, která je nezávislou mezinárodní organizací odlišnou od Evropské unie.

RADA Evropské unie

Povahou **kolektivní** nepermanentní legislativní orgán EU, který zastupuje zájmy členských států EU v rámci evropské integrace. Zapojuje do komunitárního systému členské státy a jejich vlády. Prvořadou úlohou je role legislativní. Rada zasedá zásadně ve složení ministrů zahraničních věcí; pokud jsou projednávány záležitosti rezortní, zasedá ve složení příslušných rezortních ministrů.

V institucionálním systému EU je orgánem mezivládním.

Sídlem Rady EU je Brusel, zasedání v dubnu, červnu a říjnu se konají v Lucemburku.

Podle jednacího řádu ovlivňují fungování Rady EU tři orgány: předseda, Generální sekretariát a COREPER.

Předsedou Rady je po dobu 6 měsíců představitel předsednické země určené rotací. Radu svolává předseda podle potřeby, z iniciativy vlastní, člena Rady nebo Komise.

Generální sekretariát je orgánem Rady a je zcela nezávislý na obdobném orgánu Komise. V čele stojí generální tajemník, o něm i o jeho zástupci rozhoduje Rada.

COREPER - Výbor stálých zástupců je pověřen přípravou práce Rady. Je složen z velvyslanců, vedoucích misí členských států akreditovaných u EU nebo jejich zástupců. Stálé mise zajišťují kontakt mezi Komisí a členskými státy a koordinují práci při zpracovávání komunitárních rozhodnutí.

RADA Evropské unie má obecnou legislativní pravomoc ve všech oblastech, které nemá ve své kompetenci Komise. Na návrh Komise přijímá právní předpisy (nařízení, směrnice, rozhodnutí), ve většině případů přijímá rozhodnutí společně s Evropským parlamentem.

V oblasti společné bezpečnostní a zahraniční politiky má rozhodující pravomoci. Přijímá rozhodnutí, posiluje spolupráci mezi členskými státy a provádí úkoly stanovené Evropskou radou. Pověřuje Komisi uzavíráním dohod se třetími státy.

EVROPSKÁ KOMISE

Výkonný orgán permanentně a kolektivně hájící zájmy evropské integrace. Tím se odlišuje od Rady, která hájí zájmy členských států, a od EP, který hájí zájmy občanů EU.

Sídlem Komise je Brusel. Komise se skládá z 28 komisařů, členy Komise mohou být pouze příslušníci členských států. Funkční období je pětileté, členové mohou být do Komise jmenováni opětovně. Předseda je volen Evropskou Radou po schválení EP.

Zásadou fungování Komise je nezávislost, permanentnost, kolegialita. Jako permanentní orgán Komise zasedá nejméně jednou týdně. Přijatá rozhodnutí jsou výsledkem práce Komise jako celku a ne jednotlivých komisařů (zásada kolegiality).

Základní pravomoci Komise:

1. **výkonná;** provádění primárního práva (Římská smlouva, Smlouva o EU atd.) a aktů vydaných na jejich základě (nařízení, směrnice, rozhodnutí).
2. **legislativní;** výsadní právo iniciovat a předkládat návrhy legislativních aktů EU. Nové normy pak schvaluje Rada EU a EP, které mohou předlohy modifikovat svými pozměňovacími návrhy.
3. **kontrolní;** podávat žalobu na **členský** stát pro nedodržování nebo nezavádění práva.

Hlavní úkoly Komise:

- legislativní iniciativa k EP a Radě, s povinným monitoringem sociálních a ekonomických podmínek; řídí se zásadou subsidiarity a proporcionality.
- řídit a provádět politiky EU, plnit rozpočet, s Účetním dvorem kontrola výdajů rozpočtu EU, dohlížet na rovné podmínky pro podniky, na fúzi společností, kontrolovat hospodářskou soutěž.
- vymáhat akty EU (společně se Soudním dvorem).
- zastupovat EU na mezinárodní scéně, sjednávat smlouvy se třetími zeměmi.

K urychlení práce používá:

1. zmocňovací proceduru; tj. člen Komise je zmocněn samostatně rozhodnout o konkrétní, technické věci, není zrušena společná odpovědnost celé Komise.
2. oběhovou (písemnou) proceduru; tj. návrhy, u kterých panuje předpokládaná obecná shoda, se prostřednictvím Generálního sekretariátu dávají písemně na vědomí jednotlivým službám a kabinetům komisařů. Pokud nejsou do určité

doby předloženy námitky ani připomínky, považuje se návrh za schválený.

EVROPSKÝ PARLAMENT („EP“)

Zastupitelský sbor občanů EU, který je reprezentuje a hájí jejich zájmy. Je složen z 766 poslanců volených ve všeobecných a přímých volbách občany EU v každém členském státě podle vlastních volebních pravidel, ale ve stejných dnech pro celou EU. Funkční období poslance je 5 let. EP volí ze svého středu předsedu, jeho mandát je 2,5 roku.

Stálá zasedání EP probíhají ve Štrasburku, mimořádná zasedání v Lucemburku nebo v Bruselu. Generální sekretariát a 20 stálých výborů EP působí v Bruselu. EP má povinnost zasedat řádně nejméně jednou ročně bez svolání, může se však scházet k mimořádnému zasedání na základě žádosti většiny poslanců nebo na základě žádosti Rady nebo Komise v Bruselu.

Pravomoci

1. **kontrolní;** spočívá v dohledu nad aktivitami Unie, činností Komise a jiných orgánů EU.

EP má právo ustavit na žádost poslanců dočasný vyšetřovací výbor na dobu až 12 měsíců k prošetření údajného porušování práva Společenství nebo nesprávného úředního postupu při jeho uplatňování. Parlament schvaluje jmenovaného předsedu EK, vyslovuje důvěru nové Komisi jako celku. Parlament může Komisi odvolat, interpelovat Radu a Komisi. Komise předkládá Parlamentu svůj program.

2. **legislativní;** EP nemá samostatnou iniciativní pravomoc náležející Komisi, v legislativním procesu však má svoji úlohu. Legislativní proces rozlišuje
 - a) konzultační proceduru: jedná se o nezávazné vyjádření názoru EP. Ten je vyžadován předtím, než Rada schválí návrh Komise. Konzultační procedura se využívá pouze v případech, kdy to primární právo výslovně stanoví.
 - b) proceduru souhlasu: zavedl ji Jednotný evropský akt. Využívá se pro důležité mezinárodní smlouvy, rozšíření EU a pro některá významná rozhodnutí v rámci Unie, například rozhodování o občanských právech, o Evropské centrální bance nebo strukturálních a kohezních fondech.
 - c) spolurozhodovací proceduru: spolurozhodování na přijímání legislativy rovným dílem s Radou, až ve dvou čteních, hledání shody, dohadovací výbor, případně

odmítnutí návrhu.

Zvláštním druhem legislativní pravomoci a nejsilnějším nástrojem EP je jeho pravomoc vyjadřovat se k rozpočtu, tj. má právo navrhnout změny v rozpočtu; má právo změnit u tzv. nepovinných výdajů; má právo zamítnout návrh rozpočtu a od Rady žádat nový návrh; na základě doporučení Rady udílí Komisi absolutorium za provádění rozpočtu.

3. **pravomoci ve vnějších vztazích** (viz legislativní pravomoc, konzultační procedura).

EVROPSKÝ SOUDNÍ DVŮR („Soud“ či „ESD“)

Vrcholný orgán soudního přezkumu dodržování práva ES. Posláním Soudu je zajistit dodržování práva při výkladu a provádění základních smluv (tj. jak primární právo ES, tak právní akty). Dodržování práva Soud zajišťuje vůči orgánům ES, členským státům a nepřímo také vůči státním příslušníkům členských států. Na Soud se mohou obrátit členské státy, EK, EP, Rada EU (jednotlivci pouze výjimečně).

Povinnost podřízení se Soudu členskými státy a jejich příslušníky je jedním z podstatných prvků supranacionality ES. Sídlem Soudního dvora je Lucemburk. Soud má 27 soudců a 8 generálních advokátů. Soudci jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu 6 let, výkon funkce končí uplynutím tohoto období. Předseda soudu je volen na 3 roky, může být volen opětovně.

Generální advokáti jsou jmenováni podle stejných pravidel a stejným způsobem jako soudci (Tichý et al. 2006).

4.2.2 Prameny práva EU

Pojem Evropské právo

Evropským právem, tedy právem EU, se rozumí souhrn právních norem zajišťujících institucionální soustavu Evropských společenství a fungování společného trhu ležících na pomezí práva mezinárodního a práva vnitrostátního.

Právo EU se dělí na subsystemy komunitární a unijní. Ze současného trendu vývoje EU lze předpokládat stále častější prolínání obou systémů Evropského práva a nahrazením souhrnným pojmem „Evropské právo“.

Komunitární právo

Jako právní systém tvořící jeden ze tří pilířů Evropské unie postihuje otázky související s aplikací Smlouvy o evropském sdružení uhlí a oceli (tzv. Pařížská

smlouva), Smlouvy o Evropském hospodářském prostoru a Smlouvy o Evropském společenství pro atomovou energii (tzv. Římské smlouvy), včetně jejich změn, doplňků a smluv o přistoupení nových členských států (proto se také používá označení „právo Evropských společenství“). Uvedené smluvní dokumenty obsahují právní ustanovení upravující otázky fungování těchto tří společenství.

Je vybudováno na principech koordinace a subordinace (podřízenosti) členských států společenství.

Unijní právo

Unijním právem se rozumí zejména právo tzv. II. a III. pilíře EU, tj. právní akty společné zahraniční a bezpečnostní politiky (II. pilíř) a justiční spolupráce v trestních věcech (III. pilíř).

Právní nástroje

Právními nástroji uskutečňování společné zahraniční a bezpečnostní politiky jsou společné strategie, společné akce a společný postoj (stanovisko).

Právními nástroji justiční spolupráce ve věcech trestních jsou mezinárodní smlouvy sjednané v rámci Rady Evropy, společné postoje a postupy, rámcová rozhodnutí a rozhodnutí.

Komunitární právo se podle původu právních norem člení na právo primární a právo sekundární.

Primární právo

Primární právo je považováno za tzv. ústavní právo Evropských společenství. Jeho obsahem jsou právní normy obsažené převážně v zakládajících smlouvách Společenství. Mezi nejdůležitější z těchto smluv kromě smluv již jmenovaných výše náleží např. Slučovací smlouva, Jednotný evropský akt, Maastrichtská smlouva o Evropské unii, Amsterodamská smlouva o revizi zřizovacích smluv a Maastrichtské smlouvy o EU a Smlouva z Nice.

Sekundární Právo

Sekundární Právo tvoří právní akty přijaté orgány Společenství, tedy orgány vytvořeny právem primárním. Z toho vyplývá, že právo sekundární na právo primární bezprostředně navazuje a je od něj odvozeným. Orgány Společenství však mohou přijímat právo sekundární jen v těch oblastech, ve kterých jsou k tomu zmocněny právem primárním.

Formy práva sekundárního jsou **nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska.**

Nařízení

Nařízení je nejsilnějším z právních aktů sekundárního práva. Pokud je primární právo považováno za ústavní právo ES, pak nařízení bývá podle takového členění považováno za zákony ES. Nařízení má obecnou závaznost jak na úrovni Společenství, tak na úrovni členských států. Je závazné a bezprostředně použitelné v každém z členských států bez toho, že by muselo být do právního řádu kteréhokoliv z členských států transponováno. Nařízení přímo zavazuje členské státy i vnitrostátní subjekty. V případě, že vnitrostátní právo není v souladu s nařízením, má před ním nařízení aplikační přednost.

Každé nařízení musí být publikováno v Úředním listu Evropského společenství. Publikace je podmínkou jeho platnosti a účinnosti. Úřední list je vydáván Úřadem pro oficiální publikace ES sídlícím v Lucemburku.

Směrnice

Směrnice je na rozdíl od obecně závazného nařízení závazná jen pro ty z členských států, kterým je určena, a to pouze ve svém výsledku. Nástroje, které si stát zvolí k naplnění směrnice, jsou ponechány čistě na jeho úvaze a dispozicích. Na rozdíl od nařízení musí být tedy směrnice do práva příslušného členského státu implementována; směrnice proto obsahuje lhůtu, ve které se tak musí stát. Členské státy zpravidla za účelem implementace vydávají vnitrostátní právní akty se stejným cílem, jaký má směrnice.

Pokud se tak nestane a členský stát směrnici ve stanovené lhůtě neimplementuje do svého právního řádu, poruší prodlením komunitární právo a může být sankcionován. Vedle toho může směrnice získat přímý účinek, a to pouze tehdy, pokud marně uplynula lhůta pro její provedení a pokud je její obsah dostatečně jasně a jednoznačně zformulován a aplikovatelný bez dalších podmínek. Přímou účinnou směrnice však nemůže ukládat povinnosti rovnou jednotlivcům. To však nebrání tomu, aby se jednotlivci vůči státu dovolali těch svých práv, která mu tato směrnice přiznává.

Většina směrnic je určena členskými státy obecně. Tyto směrnice musí být publikovány v Úředním listu Evropského společenství. Obdobně jako u nařízení i u těchto směrnic je jejich uveřejnění podmínkou platnosti a účinnosti směrnice.

Rozhodnutí

Rozhodnutí je závazný právní akt ve všech svých částech, ale pouze pro toho,

komu je určeno. Je tedy stejně jako nařízení přímo závazné. Rozhodnutí může být určeno jak konkrétnímu členskému státu, tak jeho vnitrostátním subjektům. Z uvedeného vyplývá, že se jedná o rozhodnutí s individuálním dopadem. Kromě nich však existují i rozhodnutí s dopadem normativním. Rozhodnutí nabývá účinnosti dnem svého doručení adresátovi.

Doporučení

Doporučení nejsou závazná. Společenství pomocí doporučení poskytuje členským státům nezávazné návody pro jejich jednání.

Stanoviska

Stanoviska nejsou závazná. Společenství pomocí stanovisek vyjadřuje svůj postoj k vzniklým situacím.

4.2.3 Právní úprava EU zalesňování zemědělských půd od vstupu ČR

I) Při vstupu České republiky do EU v roce 2004 [období platnosti Horizontálního programu rozvoje venkova (HRDP)] byly pro zalesňování zemědělských půd platné a účinné tyto právní normy:

- NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení;
- NK (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92;
- NK (ES) č. 445/2002 ze dne 26. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF);
- NK (ES) č. 817/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF).

Nařízení rady (ES) č. 1257/1999

Rada EU přijala toto nařízení s ohledem na:

- Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména její články 36 a 37;
- návrh Komise (Úřední věstník C 170, 4.6.1998, s. 7.);
- stanovisko EP (ze dne 6. 5. 1999);

- stanovisko Hospodářského a sociálního výboru (Úřední věstník C 407, 28.12.1998, s. 210);
- stanovisko Výboru regionů (Úřední věstník C 93, 6.4.1999, s. 1);
- stanovisko Účetního dvora (Úřední věstník C 401, 22.12.1998, s. 3);
- důvodů uvedených v preambuli.

Toto nařízení Rady bylo přijato tzv. konzultační procedurou používanou v EU (viz Příloha č. 1; Schéma konzultační procedury).

V článku 38 preambule Nařízení je deklarována nutnost pokračovat v zalesňování zemědělské půdy vzhledem k tomu, že je důležité zejména z hlediska využití půdy a životního prostředí a jako příspěvek na zvýšené zásobování určitými lesnickými produkty. Podpora zalesňování v rámci nařízení (EHS) č. 2080/92 by proto měla být nadále poskytována s přihlédnutím ke zkušenosti získané při provádění výše uvedené úpravy.

Podle článku 31, kapitoly VIII, hlavy II:

1. podpora na zalesňování zemědělské půdy (dále jen „podpora“) se poskytne za podmínky, že výsadba je přizpůsobena místním podmínkám a je v souladu se životním prostředím. Tato podpora může kromě nákladů na výsadbu zahrnovat:

- roční prémii na zalesněný hektar k pokrytí nákladů na udržování zalesněných ploch na dobu nanejvýš 5 let,
- roční prémii na hektar k pokrytí příjmu ušlého v důsledku zalesňování pro zemědělce nebo jejich sdružení, kteří obdělávali půdu před jejím zalesněním, nebo pro jakoukoliv jinou právnickou osobu soukromého práva, a to na dobu nanejvýš 20 let.

2. podpora poskytovaná vnitrostátními úřady zahrnuje pouze náklady na zahájení činnosti.

3. podpora nebude poskytnuta:

- zemědělcům pobírajícím podporu při předčasném odchodu do důchodu,
- na výsadbu vánočních stromků.

V případě rychle rostoucích druhů s krátkou obmýtní dobou se podpora na zalesňování poskytne pouze na náklady na výsadbu.

4. maximální částky roční premie na pokrytí ušlého příjmu způsobilého pro podporu Společenství jsou stanoveny v příloze.

Podle článku 35 odst. 1 se podpora zalesňování podle článku 31 financuje

v celém Společenství záruční sekci EZOZF.

Podle článku 56 nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku ES a použije se na podporu Společenství ode dne 1. ledna 2000.

Nařízení rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 se pro Českou republiku stalo závazné dnem vstupu do EU dne 1. 5. 2004.

Nařízení komise (ES) č. 2419/2001

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, nařízení Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství (Úřední věstník L 355, 5.12.1992, s. 1), naposledy pozměněného nařízením Komise (ES) č. 495/2001, zejména s ohledem na článek 12 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle hlavy I stanoví toto nařízení prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém (dále jen „integrovaný systém“) zavedený nařízením (EHS) č. 3508/92. Nebude mít vliv na zvláštní ustanovení daná nařízeními, která se týkají jednotlivých režimů podpor.

Podle článku 54 vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství. Použije se na žádosti o podporu týkající se hospodářských roků nebo prémiových období začínajících od 1. ledna 2002. Článek 3 (Identifikace zemědělců, kteří podávají žádost o podporu v rámci integrovaného systému) a článek 52, odst. 2, druhý pododstavec (Oznamování) se použijí ode dne 1. ledna 2003.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise (ES) č. 445/2002

Bylo vydáno dne 26. února 2002 Komisí ES na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), změn a zrušení některých nařízení, zejména článků 34, 45 a 50 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 14 preambule je mimo jiné důvodem přijetí NK také stanovení podrobných podmínek podpory na zalesňování zemědělské půdy a plateb poskytovaných na činnosti směřující k udržování a zlepšování ekologické stability lesů.

Podle článku 26, oddílu 7, kapitoly I, je zemědělská půda způsobilá pro podporu

na zalesňování podle článku 31 NR (ES) č. 1257/1999 svěřena k vymezení členskými státy a zahrnuje zejména ornou půdu, louky, trvalé pastviny a půdu využívanou pro trvalé kultury, pokud je zemědělská činnost prováděna pravidelně.

Podle článku 66 vstupuje toto nařízení v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise (ES) č. 817/2004

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), změn a zrušení některých nařízení, a zejména článků 34, 45, 50 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 17 preambule by se měly stanovit podrobné podmínky podpory zalesňování zemědělské půdy a plateb poskytovaných na činnosti sloužící k udržování a zlepšování ekologické stability lesů.

Podle článku 32, oddílu 10, kapitoly I, je zemědělská půda způsobilá k podpoře na zalesňování podle článku 31 NR (ES) č. 1257/1999 vymezena členskými státy a zahrnuje zejména ornou půdu, louky, trvalé pastviny a půdu využívanou pro trvalé kultury, pokud je na ní zemědělská činnost prováděna pravidelně.

Podle článku 75 toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Článek 46 (doložení nákladů) se použije ode dne 1. ledna 2000.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

II) Pro období od 1.1.2007 do 31.12.2013 [období platnosti Programu rozvoje venkova (PRV)]byly platné a účinné tyto právní normy:

- NK (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle NR (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce;
- NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);
- NK (ES) č. 1320/2006 ze dne 5. září 2006, kterým se stanoví pravidla pro

přechod na podporu pro rozvoj venkova podle NR (ES) č. 1698/2005;

- Nařízení komise č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití NR (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);
- NK (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova;
- NK (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova.

Nařízení (ES) č. 796/2004

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, NR (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, a zejména s ohledem na článek 7, odst. 1; článek 10, odst. 3; článek 24, odst. 2; článek 34, odst. 2; článek 52, odst. 2; článek 145, písm. b), c), d), g), j), k), l), m), n) a p) uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 1, části I nařízení stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný systém, který je upraven v hlavě II NR (ES) č. 1782/2003. Nejsou jím dotčena zvláštní ustanovení v nařízeních, která se týkají jednotlivých režimů podpory.

Podle článku 81 toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se na žádosti o podporu, které se týkají hospodářských roků nebo premiových období počínajících dnem 1. ledna 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení rady (ES) č. 1698/2005

Rada Evropské unie je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, zejména článků 36 a 37, článku 299, odst. 2 této smlouvy, návrhu Komise a stanoviska EP ze dne 7. června 2005 a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 38 preambule je deklarován účel přispět nařízením k ochraně

životního prostředí, k prevenci přírodních nebezpečí a požárů a ke zmírnění změny klimatu; proto by měly být rozšiřovány a zkvalitňovány lesní zdroje prvním zalesňováním zemědělské a nezemědělské půdy. Měla by být splněna podmínka, že každé první zalesnění bude přizpůsobené místním podmínkám, bude slučitelné s životním prostředím a zvětšovat biologickou rozmanitost.

Podle článku 44 preambule nařízení by pro zajištění cíleného a účinného využívání podpory pro hospodaření s půdou měly členské státy určit oblasti intervence podle některých opatření v rámci dané osy. Horské oblasti a další znevýhodněné oblasti by měly být určeny na základě objektivních společných kritérií. Oblasti Natury 2000 jsou určeny v souladu se směrnicemi 79/409/EHS a 92/43/EHS. Členské státy by měly určit oblasti vhodné pro zalesňování z hlediska životního prostředí, např. z důvodů ochrany proti erozi, předcházení přírodním nebezpečím nebo rozšíření lesních zdrojů přispívajících ke zmírnění změny klimatu a lesní oblasti se středním až vysokým nebezpečím vzniku lesních požárů.

Podle článku 43, oddílu 2, kapitoly I, hlavy IV (tj. první zalesnění zemědělské půdy) je poskytována podpora podle článku 36, písm. b) bodu i) pouze na jednu, případně více z těchto položek:

- a) náklady na založení;
- b) roční prémii na zalesněný 1 ha jako příspěvek na krytí nákladů na zajištění nejdéle po dobu 5 let;
- c) roční prémii na 1 ha jako příspěvek na krytí ušlých příjmů v důsledku zalesnění, nejdéle po dobu 15 let pro zemědělce nebo jejich sdružení, kteří hospodařili na půdě před jejím zalesněním, nebo pro jakoukoli jinou fyzickou osobu nebo subjekt soukromého práva.

Podpora na zalesnění zemědělské půdy, vlastníkem které jsou veřejné orgány, kryje pouze náklady na založení. Pokud je zemědělská půda, která má být zalesněna, pronajata fyzické osobě nebo subjektu soukromého práva, lze poskytnout roční prémii uvedené v odstavci 1.

Podpora na zalesnění zemědělské půdy se neposkytuje:

- a) zemědělcům pobírajícím podporu při předčasném odchodu do důchodu;
- b) na výsadbu vánočních stromků.

V případě rychle rostoucích druhů s krátkou obmýtní dobou se podpora na zalesnění poskytuje pouze na náklady na založení. Podpora zemědělcům nebo jiným fyzickým osobám a subjektům soukromého práva je omezena maximální výší

stanovenou v příloze.

Podle článku 45, oddílu 2, kapitoly I, hlavy IV (tj. první zalesnění nezemědělské půdy) kryje podpora poskytovaná podle článku 36, písm. b) bodu iii) na zalesnění půdy, která není způsobilá podle článku 36, písm. b) bodu i), náklady na založení. V případě opuštěné zemědělské půdy se podpora vztahuje také na roční prémii uvedenou v článku 43, odst. 1, písm. b). Podpora není poskytována na výsadbu vánočních stromků. Pokud je podpora na náklady na založení poskytována fyzickým osobám nebo subjektům soukromého práva, je omezena maximální sazbou stanovenou v příloze.

Podle článku 94 vstupuje toto nařízení v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise (ES) č. 1320/2006

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o přistoupení ČR, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a SR, Aktu o přistoupení ČR, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a SR, zejména článek 32, odst. 5 tohoto aktu, NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), zejména článek 92, odst. 1 uvedeného nařízení a důvodů uvedeným v preambuli.

Podle článku 1, hlavy I Oblast působnosti toto nařízení stanoví zvláštní pravidla pro umožnění přechodu z přípravy programů pro rozvoj venkova podle NR (ES) č. 1257/1999 a (ES) č. 1268/1999 na přípravu programů podle NR (ES) č. 1698/2005.

Podle článku 17 toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise č. 1974/2006

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), zejména článek 5, odst. 6, článek 19, odst. 2, druhou větu, článek 32, odst. 1, písm. b), článek 66, odst. 3, třetí pododstavec, článek 70, odst. 1 a článek 91 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 27 nařízení předpokládá stanovení podrobnější podmínky podpory

prvního zalesnění zemědělské půdy, zejména v souvislosti s definicí půdy, která má být zalesněna, nákladů na založení, zemědělců a rychle rostoucích druhů.

Podle článku 31, oddílu 2, kapitoly III nařízení určuje, že zemědělská půda způsobilá pro podporu na zalesňování podle článku 43 NR (ES) č. 1698/2005 je vymezena členským státem a zahrnuje půdu, kde je zemědělská činnost prováděna pravidelně.

Podle článku 65 toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se na podporu Společenství pro programové období, které začíná 1. ledna 2007, a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise (ES) č. 1975/2006

Komise ES je přijala na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), s ohledem zejména na článek 51, odst. 4; článek 74, odst. 4 a článek 91 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 1 Oblast působnosti, část 1., nařízení stanoví prováděcí pravidla pro kontrolní postupy a podmíněnost týkající se spolufinancovaných opatření na podporu rozvoje venkova podle NR (ES) č. 1698/2005.

Podle článku 37 toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Vztahuje se na podporu Společenství pro programové období, které začíná dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení komise (EU) č. 65/2011

Evropská komise nařízení přijala na základě Smlouvy o fungování Evropské unie, NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), zejména článku 51 odst. 4, článku 74 odst. 4 a článku 91 uvedeného nařízení a důvodů uvedených v preambuli.

Podle článku 1, části I Oblast působnosti toto nařízení stanoví prováděcí pravidla pro kontrolní postupy a podmíněnost týkající se spolufinancovaných opatření na podporu rozvoje venkova podle NR (ES) č. 1698/2005.

Podle článku 35 toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se ode dne 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

5 Administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd

Rozhodnutí vlastníka (žadatele) zemědělskou půdu zalesnit je svojí povahou:

- od počátku nejisté svým výsledkem;
- zásadní, závažné, trvalé, nevratné;
- ekonomicky náročné;
- s nejistým výnosem z vynaložených nákladů, který inkasuje 3. - 4. generace po zalesňujícím vlastníkovi.

Zalesněním vlastník lesa (žadatel) musí:

- respektovat veřejný zájem definovaný v mimoprodukčních funkcích lesa,
- čelit abiotickým i biotickým činitelům,
- vypořádat se s nároky orgánů státní správy lesů a oprávněnými zájmy dotčených osob,
- čelit krádežím dřeva, (vánočních) stromků a sazenic; poškozování lesa a zařízení lesa vandaly; konzumentům adrenalinu, sportovcům, jezdcům na koních, terénních kolech a motocyklech, čtyřkolkách, v buginách, terénních autech a terénních autech bez technického průkazu,
- čelit škodám zvěří, houbám a houbařům a dalším problémům.

Za začátek administrativně - správního procesu zalesnění zemědělské půdy je pro tuto diplomovou práci ten právní úkon, právní jednání (od 1.1.2014 podle nového Občanského zákoníku), kterým začal vlastník (žadatel) zemědělské půdy, případně nájemce, zajišťovat vyjmenované přílohy v rozsahu platného a účinného nařízení vlády České republiky o stanovení (některých) podmínek pro stanovení dotací na zalesňování zemědělské půdy.

Tím odstartuje administrativně správní proces, který zajišťuje více orgánů státní správy nebo pověřených orgánů v různém rozsahu, lhůtách a postavení.

5.1 Působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd v České republice

I. podle programového dokumentu Horizontální plán rozvoje venkova ČR pro období 2004 až 2006 (*Horizontal Rural Development Plan*) [MZe (2008)].

Vláda České republiky dne 5.5.2004 Nařízením vlády č. 308/2004 Sb., o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, nařizuje podle § 2c odst. 5 a 6 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, v platném znění, a podle § 1 podmínky poskytování dotací v rámci programu na podporu zalesňování zemědělské půdy a programu na podporu založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, jejichž úpravu bezprostředně závazné právní předpisy Evropských společenství přikazují nebo umožňují provést (dále jen „NV č. 308“).

Těmito předpisy jsou:

1. NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podporování rozvoje venkova prostřednictvím Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), kterým se také pozměňují a ruší určitá nařízení, ve znění NR (ES) č. 1783/2003 ze dne 29. září 2003 (dále jen „HRDP“; *Horizontal Rural Development Plan*; Horizontální plán rozvoje venkova).
- 2: NK (ES) č. 445/2002 ze dne 26. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), ve znění NK (ES) č. 963/2003.
3. NK (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, které stanoví podrobná pravidla pro provádění integrovaného administrativního systému pro některé podpůrné programy společenství, jenž byl zřízen nařízením Rady (EHS) č. 3508/92.

Z NV č. 308 vyplývá působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd:

Vláda České republiky

- stanovuje některé podmínky pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití;
- nařizuje přikázanou nebo umožněnou úpravu bezprostředně závazných právních předpisů Evropských společenství.

Ministerstvo zemědělství (dále jen „MZe“)

Je ústředním orgánem státní správy zemědělství. Podle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, je ústředním orgánem státní správy pro zemědělství, vodní hospodářství, potravinářský průmysl a pro

správu lesů, myslivosti a rybářství (mimo území národních parků).

Do kompetence MZe nepatří ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana přirozené akumulace vod, ochrana vodních zdrojů a ochrana jakosti vod.

MZe je také ústředním orgánem státní správy ve věcech komoditních burz, které organizují obchody se zbožím pocházejícím ze zemědělské a lesnické výroby, včetně výrobků vzniklých jeho zpracováním, dále veterinární péče, rostlinolékařské péče, péče o potraviny, péče o ochranu zvířat proti týrání a pro ochranu práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat.

Ve spolupráci se Státním zemědělským intervenčním fondem provádí opatření společných organizací trhů Evropské unie, přímé platby, národní doplňkové platby k přímým podporám, programy strukturální podpory a programy rozvoje venkova, do kterých náleží zalesňování zemědělských půd.

Státní zemědělský intervenční fond (dále jen „SZIF“)

- je právnickou osobou se sídlem v Praze. Činnost se řídí zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu č. 256/2000 Sb., v platném znění, a prováděcími právními předpisy ve formě nařízení vlády;
- akreditovanou platební agenturou, která zprostředkovává finanční podpory z EU a národních zdrojů. Dotace z EU jsou v rámci společné zemědělské politiky poskytovány z Evropského zemědělského orientační a záručního fondu (dále jen „EAGGF“) a v programovacím období (2007 – 2013) také z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EAFRD) a z Evropského rybářského fondu (EFF).

[Program rozvoje venkova (PRV), který čerpá finanční prostředky z EAFRD, nahradil Horizontální plán rozvoje venkova (HRDP) a Operační program rozvoj venkova a multifunkční zemědělství (OP RVMZ)].

SZIF administruje a kontroluje platby v programovacím období 2004 – 2006 z EAGGF.

SZIF podle § 1 odst. 2 zákona o SZIF v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, vykonává činnosti směrem k dotacím na zalesňování zemědělských půd v rozsahu písmen:

- a) rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace;
- l) provádí programy strukturální podpory podle § 2c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, v platném znění, a Program rozvoje venkova podle NR (ES)

č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v platném znění, který upravuje podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (dále jen „Program rozvoje venkova“);

- s) vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z přímo použitelného předpisu Evropských společenství (SZIF 2014).

Katastrální úřad

Je (věcně příslušný) správní úřad, který vykonává státní správu katastru nemovitostí (dále jen „katastr“) včetně zápisů práv k nemovitostem do katastru. Působnost katastrálních úřadů je vymezena zákonem č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, v platném znění, kterým byly katastrální úřady zřízeny.

Při zalesňování zemědělské půdy provádí:

Na žádost žadatele (do 30-ti dnů po prohlášení pozemku za pozemek plnící funkci lesa) Katastrální úřad provede zápisem na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů o prohlášení pozemku za pozemek určený k plnění funkcí lesa změnu druhu, způsobu využití a ochrany nemovitosti.

Žadateli o zalesnění zemědělské půdy na jeho žádost poskytne výpis z katastru nemovitostí prokazující jeho vlastnické právo k zařazovanému pozemku (§ 4, odst. 6, písm. a) NV č. 308); ne starší 3 měsíce ke dni podání žádosti (ČÚZK 2014).

Orgán ochrany zemědělského půdního fondu

Podle § 13 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění, je orgánem:

- pověřený obecní úřad, obecní úřad obcí s rozšířenou působností, krajský úřad, správa národních parků a Ministerstvo životního prostředí.
- ve vojenských újezdech vykonávají funkci orgánů ochrany zemědělského půdního fondu zvláštní orgány federálního ministerstva obrany podle zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

Tento orgán vydá souhlas podle zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, k odnětí zařazovaného pozemku ze zemědělského půdního fondu.

Příslušný stavební úřad

Podle § 39 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v územním

rozhodnutí vymezí stavební úřad území pro navrhovaný účel a stanoví podmínky k ochraně veřejných zájmů v území; jimi zabezpečí zejména soulad s cíli a záměry územního plánování, včetně architektonických a urbanistických hodnot v území, věcnou a časovou koordinaci jednotlivých staveb a jiných opatření v území, požadavky k ochraně zdraví a životního prostředí a rozhodne o námitkách účastníků řízení.

V rozhodnutí o umístění stavby si stavební úřad může v odůvodněných případech vyhradit předložení podrobnějších podkladů, projektové dokumentace nebo její části; podle nich může stanovit dodatečně další podmínky, které musí být zahrnuty do stavebního povolení. Přílohou žádosti o vydání rozhodnutí musí být závazná stanoviska dotčených orgánů.

Orgány ochrany přírody

Jsou jimi podle § 75 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

- a) obecní úřady,
- b) pověřené obecní úřady,
- c) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- d) krajské úřady,
- e) správy národních parků a chráněných krajinných oblastí,
- f) Česká inspekce životního prostředí,
- g) Ministerstvo životního prostředí,
- h) újezdní úřady, Ministerstvo obrany.

Orgány ochrany přírody vykonávají státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny podle citovaného zákona.

Orgány státní správy lesů

Podle § 47 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), v platném znění, státní správu lesů vykonávají:

- a) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- b) kraje,
- c) ministerstvo zemědělství
- d) ve vojenských lesích, které jsou v působnosti Ministerstva obrany, vykonává v rozsahu působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností a krajského

úřadu Vojenský lesní úřad.

- e) v lesích národních parků a jejich ochranných pásmech MŽP.

Orgán státní správy lesů vydává rozhodnutí o prohlášení zařazovaného pozemku za pozemek určený k plnění funkcí lesa. Rozhodnutí k datu podání žádosti o dotaci nesmí být starší než lhůta stanovená pro zalesnění v § 31, odst. 6 zákona č. 289/1995 Sb. o lesích, v platném znění, tj. 2 roky.

Místně příslušný pozemkový úřad

Žadatelé poskytnou vyjádření místně příslušný pozemkový úřad v případě, kdy zařazovaný pozemek je na základě rozhodnutí pozemkového úřadu v řízení o pozemkových úpravách evidován v katastru nemovitostí již jako lesní pozemek. Vyjádření pozemkového úřadu obsahuje datum nabytí právní moci rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav, číslo jednací a část bilance pozemků dokumentující změnu druhu pozemku; doklad podle tohoto bodu nahrazuje doklady podle písmen b) až e) NV č. 308/2004 Sb. Nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nesmí být starší 24 měsíců.

Potvrzení o podnikání

Výpis z obchodního rejstříku (ne starší 3 měsíce) nebo jiného rejstříku (u obce výpis z registru ekonomických subjektů), případně jiný doklad podle zvláštního právního předpisu.

Tato příloha je povinná pro právnické osoby, fyzické osoby ji nepředkládají.

II. podle programového dokumentu Program rozvoje venkova pro období 2007 - 2013 (MZe 2008²)

Vláda České republiky dne 29.8.2007 Nařízením vlády č. 239/2007 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy, nařizuje podle § 2c odst. 5 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, v platném znění, k provedení § 2c odst. 2 písm. b) zákona a podle § 1 odst. 3 zákona o SZIF upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství bližší podmínky poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy (dále jen „NV č. 239“).

Přímo použitelné předpisy Evropských společenství jsou:

- 1) NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
- 2) NK (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití NR (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
- 3) NK (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova.
- 4) NK (ES) č. 1320/2006 ze dne 5. září 2006, kterým se stanoví pravidla pro přechod na podporu pro rozvoj venkova podle NR (ES) č. 1698/2005.
- 5) NK (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle NR (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

Z NV č. 239 vyplývá působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd:

Vláda České republiky

Její účast je formulována „upravuje bližší podmínky poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy“.

Ministerstvo zemědělství

Jeho působnost se nezměnila.

Státní zemědělský intervenční fond

Působnost se nezměnila. SZIF administruje a kontroluje platby v programovacím období 2007 – 2013 z EZFRV. Vykonává činnosti směrem k dotacím na zalesňování zemědělských půd ve stejném rozsahu jako podle NV č. 308.

Katastrální úřad

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

Orgán ochrany zemědělského půdního fondu

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

Příslušný stavební úřad

V roce 2006 byl přijat nový stavební zákon č. 183/2006 Sb., účinný od 1.1.2007.

Podle § 92 odst. 1 územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby.

V rozhodnutí stavební úřad stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon, a v odůvodnění vždy vyhodnotí připomínky veřejnosti. U staveb dočasných nebo v rozhodnutí o změně využití území pro dočasné činnosti stanoví lhůtu pro odstranění stavby nebo ukončení činnosti a následný způsob úpravy území. V případech podle § 78 odst. 6 stanoví v potřebném rozsahu podmínky pro provedení záměru.

Podle odst. 2 není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne.

Podle odst. 3 se územní rozhodnutí doručuje podle § 87 odst. 1 až 3. V případě doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou se v něm účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.

Podle odst. 4 po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci doručí také místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, a jde-li o stavby podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby. Přílohou žádosti musí být závazná stanoviska dotčených orgánů.

Orgány ochrany přírody

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

Orgány státní správy lesů

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

Místně příslušný pozemkový úřad

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

Potvrzení o podnikání

Působnost je stejná, rovněž rozsah jeho účasti při zalesňování zemědělské půdy se nezměnil.

5.1.1 Právní úprava zalesňování zemědělských půd v České republice

Vacek, Simon et al. (2009) uvádí zalesňování zemědělských pozemků jako problematiku změny druhu pozemku a způsobu jeho využití. Tato myšlenka plně vyjadřuje podstatu problému a zásadní význam půdy a nakládání s ní.

I. V období 2004 – 2006 (HRDP) bylo zalesňování zemědělské půdy upraveno těmito právními předpisy (zvýrazněny jsou předpisy s přímým vlivem na žadatele):

1. NR (ES) č. 1257/1999 (viz. 3.2.3/1) – deklaruje nutnost pokračovat v zalesňování, určuje parametry podpory, v provádění odkazuje na národní legislativu.

Nemá přímý vliv na žadatele.

2. NK (ES) č. 445/2002 (viz 3.2.3/1) – způsobilost zemědělské půdy k zalesnění je svěřena národní legislativě.

Nemá přímý vliv na žadatele.

3. NK (ES) č. 2419/2001 – zabývá se administrací a kontrolním systémem, směřuje k SZIF.

Má přímý vliv na žadatele.

4. NV č. 308/2004 Sb. – stanovuje některé podmínky pro poskytování dotace.

Má zásadní vliv na žadatele.

5. Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů – v § 3 odst. 4 písm. c) dotace na zalesňování zemědělské půdy poskytuje MZe nebo fond na základě žádosti fyzickým a právnickým osobám za podmínek stanovených zvláštním předpisem (zákon o SZIF), stanovuje rámec podmínek, obsah žádosti.

Nemá přímý vliv na žadatele, určuje postup SZIF.

6. Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní

zákon), ve znění pozdějších předpisů

- podle § 1 stanoví předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm;
- v § 2 písm. i) je pojem zalesnění deklarován jako založení lesního porostu;
- podle § 13 odst. 1 veškeré PUPFL musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona, jejich využití k jiným účelům je zakázáno, o výjimce rozhoduje orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka nebo ve veřejném zájmu;
- v § 29 řeší otázku reprodukčního materiálu lesních dřevin při zalesňování pozemků prohlášených za PUPFL, určuje působnost orgánů státní správy lesů při zalesňování zemědělské půdy, podle tohoto zákona příslušný orgán státní správy lesů vydává rozhodnutí k změně druhu užívání pozemku.

Má přímý vliv na žadatele.

7. Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů

- podle § 1 je katastr nemovitostí veřejný seznam, který obsahuje soubor údajů o nemovitých věcech vymezených tímto zákonem, zahrnuje jejich soupis, popis, geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem, je zdrojem informací mimo jiné k ochraně práv k nemovitostem, životního prostředí, nerostného bohatství a k rozvoji území, má přímý vliv na žadatele o dotaci – výpis, změna druhu využití území.

Má přímý vliv na žadatele.

8. Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu

- podle § 1 je zemědělský půdní fond základním přírodním bohatstvím země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a jednou z hlavních složek životního prostředí, je chráněn, tvoří je pozemky zemědělsky obhospodařované a další vyjmenované;
- podle § 5 při územně plánovací činnosti vydává orgán ochrany ZPF stavebnímu úřadu souhlas, který je závazným stanoviskem podle správního řádu.

Má přímý vliv na žadatele.

9. Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (viz 4.1 pro PRV).

Má přímý vliv na žadatele.

10. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

- podle § 1 účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem EU v ČR soustavu Natura 2000, při zohlednění hospodářských, sociálních a kulturních potřeb obyvatel a regionálních a místních poměrů;
- podle § 2 se ochranou přírody a krajiny rozumí vymezená péče fyzických a právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny;
- v § 75 a násl. jsou vyjmenovány orgány ochrany přírody a vymezena jejich působnost.

Má přímý zásadní vliv na žadatele.

11. zákon č. 149/2003 Sb., o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin

- podle § 1 zpracovává směrnici Rady 1999/105/ES o uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin na trh a stanoví zásady ochrany a reprodukce genofondu lesních dřevin a podmínky, za nichž lze uvádět do oběhu reprodukční materiál lesních dřevin, lesnický významných druhů a umělých kříženců určených k obnově lesa a k zalesňování a pro udržování a zvyšování biologické různorodosti lesa včetně genetické různorodosti stromů a pro trvale udržitelné hospodaření v lesích, MZe je zmocněno k vydání právního předpisu.

Nemá přímý vliv na žadatele.

12. Vyhláška č. 29/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 149/2003 Sb., o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin, je vydaným právním předpisem podle zákona č. 149/2003 Sb.

Má přímý vliv na žadatele.

13. Vyhláška č. 139/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o přenosu semen

a sazenic lesních dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnosti o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa, je vydaným právním předpisem podle zákona č. 149/2003 Sb. Je podkladem pro vypracování projektu zalesnění, stanoví počty a kvalitu sazenic, počty životaschopných jedinců a jejich rozmístění po ploše a maximální množství pomocných dřevin, kritéria pro posuzování zajištěnosti lesního porostu.

Má zásadní přímý vliv na žadatele.

14. Vyhláška MZe č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů, stanoví rámcové zásady hospodaření v lesích podle § 23 a 31 o lesích.

Nemá přímý vliv na žadatele.

15. Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů;

- podle preambule je účelem zákona zmírnit následky některých majetkových křivd, ke kterým došlo vůči vlastníkům zemědělského a lesního majetku v období let 1948 – 1989, dosáhnout zlepšení péče o zemědělskou a lesní půdu obnovením původních vlastnických vztahů k půdě a upravit vlastnické vztahy k půdě v souladu se zájmy hospodářského rozvoje venkova i v souladu s požadavky na tvorbu krajiny a ŽP.

Nemá přímý vliv na žadatele.

16. Zákon č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů;

- podle § 1 zákon upravuje řízení o pozemkových úpravách a působnost státního pozemkového úřadu při tomto řízení;
- podle § 3 jsou předmětem pozemkových úprav všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické a užívatelské vztahy k nim. Vyjádření místně příslušného pozemkového úřadu ke dni zalesnění (ne starší 24 měsíců) v těch případech, kdy zalesňovaný pozemek je na základě rozhodnutí pozemkového úřadu v řízení o pozemkových úpravách evidován v katastru nemovitostí již jako lesní pozemek, nahrazuje doklady:

- rozhodnutí orgánu státní správy lesů o prohlášení zalesňovaného pozemku za PUPFL;
- ohlášení změny druhu pozemku na lesní katastrálnímu úřadu;
- rozhodnutí stavebního úřadu o změně využití území.

Má přímý dopad na žadatele.

17. Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů;

- podle § 1 upravuje postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů, inženýrů a techniků činných ve výstavbě, způsob a podmínky autorizace, podmínky pro výkon vybraných činností ve výstavbě a soulad s právem EU; vztahuje se na výkon odborné činnosti při zpracování projektu na zalesnění.

Má přímý dopad na žadatele.

18. Zákon č. 219/2003 Sb., o provádění oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), nevztahuje se na reprodukční materiál lesních dřevin lesnicky významných druhů a umělých kříženců, určených k obnově lesa a zalesňování a pro udržování a zvyšování biologické různorodosti lesa včetně genetické různorodosti stromů a pro trvale udržitelné hospodaření v lesích.

Nemá přímý dopad na žadatele.

19. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění pozdějších předpisů. Upravuje postavení podnikatelů, obchodní závazkové vztahy, jakož i některé jiné s podnikáním související a zapracovává příslušné předpisy EU.

Má přímý vliv na žadatele.

20. Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (o SZIF), ve znění pozdějších předpisů, viz 4.1 SZIF, který je jediným administrátorem žádostí o dotace při zalesňování zemědělských půd.

Má přímý vliv na žadatele, pokud žádá o dotaci.

21. Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Má přímý vliv na žadatele, který zalesňuje na území hlavního města Prahy.

22. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

- podle § 1 upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních

samosprávných celků a jiných orgánů právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, je procesní normou.

Má přímý vliv na žadatele.

II. V období 2007 – 2013 (PRV) byla uprava právními předpisy změněna (zvýrazněny jsou předpisy s přímým vlivem na žadatele):

Předpisy pod číslem I. 1 - 3 jsou nahrazeny těmito předpisy:

1. NR (ES) č. 1698/2005 (viz 3.2.3/2); deklaruje nutnost pokračovat v zalesňování, určuje parametry podpory, rozdělení a v provádění odkazuje na národní legislativu.

Nemá přímý vliv na žadatele.

2. NK (ES) č. 1974/2006 (viz 3.2.3/2); způsobilost zemědělské půdy k zalesnění je svěřena národní legislativě.

Nemá přímý vliv na žadatele.

3. NK (ES) č. 1975/2006 (viz 3.2.3/2) stanoví prováděcí pravidla pro kontrolní postupy a podmíněnost týkající se spolufinancovaných opatření PRV.

Má přímý vliv na žadatele.

4. NK (ES) č. 1320/2006 (viz 3.2.3/2) upravuje pravidla přechodu z HRDP na PRV.

Má přímý vliv na žadatele.

5. NK (ES) č. 796/2004 (viz 3.2.3/2) stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém.

Nemá přímý vliv na žadatele.

Předpis pod číslem I. 4 je nahrazen předpisem

6. NV č. 239/2007 Sb., stanovuje bližší podmínky poskytování dotace na zalesňování zemědělské půdy.

Má zásadní vliv na žadatele.

Předpis pod číslem I. 9 je nahrazen předpisem

7. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (viz 4.1 pro HRDP).

Má přímý vliv na žadatele.

Nově jsou zařazeny předpisy:

8. NV č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů; v návaznosti na použitelné předpisy EU stanovuje bližší podmínky poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech a v oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě.

Má přímý vliv na žadatele.

9. NV č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na použitelné předpisy EU upravuje agroenvironmentální opatření, při snížení výměry z důvodu prvního zalesnění zemědělské půdy není žadatel sankcionován za snížení plochy v jiných dotačních titulech.

Nemá vliv na žadatele.

10. NV č. 479/2009 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády v souvislosti s přijetím NV o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, ve znění pozdějších předpisů, při vyhodnocování zpráv o kontrole se sčítají porušení pravidel (týká se některých programů rozvoje venkova).

Nemá přímý vliv na žadatele.

Dílčí závěr:

Právní úprava zalesňování zemědělských půd v České republice uvedená pro období 2004 – 2006 a 2007 – 2013 není konečná. Řada právních předpisů s problematikou souvisí jen okrajově. Patří sem právní úprava, kterou se řídí tzv. dotčené osoby, jejichž vyjádření k zalesňování zemědělských půd dokládá žadatel orgánům státní správy, případně si je tyto orgány vyžadují sami. Byly uvedeny ty, které mají přímý vliv na žadatele.

5.1.2 Administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd v České republice

Začátek administrativně - správního procesu zalesnění zemědělské půdy je pro tuto diplomovou práci stanoven v kapitole 4.

Administrátorem procesů při zalesňování bývalých zemědělských půd je:

- a) při postupu podle NV č. 308 do podání žádosti o zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy žadatel a od podání žádosti o zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy SZIF;
- b) při postupu podle NV č. 239 do podání žádosti o poskytnutí dotace žadatel a od podání žádosti o poskytnutí dotace na zalesnění **SZIF**;
- c) při postupu mimo NV č. 308 a NV č. 239 pouze žadatel.

Administrativně - správní proces v působnosti SZIF

- **podle § 1 odst. 2** zákona o SZIF v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, ve vztahu k zalesňování zemědělských půd mimo jiné rozhoduje podle:
- písm. a) o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace;
- písm. d) provádí programy strukturální podpory podle zvláštního právního předpisu a PRV, podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);
- písm. s) vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z přímo použitelného předpisu Evropských společenství.
- **podle odst. 4** fyzické a právnické osoby podávají Fondu žádosti, čestná prohlášení a informace, které vyplývají z působnosti Fondu podle odstavce 2, na formulářích vydaných Fondem.

Postup Fondu podle správního řádu je ve vztahu k žadatelům upraven:

v § 11

- **odst. 1** Fond poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství upravujících financování společné zemědělské politiky [Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999];
- **odst. 2** při rozhodování o poskytování dotací má Fond postavení orgánu veřejné

správy;

- **odst. 3** na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyrozumění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu.

v § 11e

- **odst. 1** o zařazení fyzické nebo právnické osoby do evidence odběratelů mléka vydá Fond této osobě osvědčení. Zjistí-li Fond, že odběratel opětovně porušil povinnost podle odstavce 2, rozhodne o odejmutí osvědčení a vyřazení z evidence odběratelů mléka. Na rozhodování o zařazení fyzické nebo právnické osoby do evidence odběratelů mléka a rozhodování o odejmutí osvědčení a vyřazení z evidence odběratelů mléka se správní řád vztahuje s výjimkou lhůt a mimořádných opravných prostředků.

v § 12d

- **odst. 1** právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- písm. **a)** nesplní informační povinnost vůči Fondu stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným podle § 1 odst. 3 nebo Fond informuje nesprávně;
- písm. **b)** nesplní povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství na úseku společných organizací trhu, přímých podpor a národních doplňkových podpor k přímým podporám, strukturálních opatření a Programu rozvoje venkova;
- **odst. 2** za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do
- písm. **a)** 250 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene a),
- písm. **b)** 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene b).
- **podle § 13a** se na rozhodování podle tohoto zákona vztahuje správní řád, nestanoví-li tento zákon jinak.

k ad a) Administrativně-správní proces Fondu při plnění NV č. 308 (HRDP)

NV č. 308 v § 2

vymezuje pro účely tohoto nařízení pojem zalesnění zemědělské půdy jako založení lesního porostu výsadbou na pozemku vedeném v evidenci využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů a následnou péči o takto vzniklý lesní porost za účelem jeho zajištění podle projektu zalesnění;

podle § 3 dotace

- 1) se na podporu zalesňování zemědělské půdy poskytne za splnění podmínek tohoto nařízení
 - a) na založení lesního porostu (1. rok)
 - b) na péči o lesní porost (dále jen „péče“) po dobu 5 let od jeho založení, počínaje rokem zalesnění (1. - 5. rok)
 - c) ve formě náhrady za ukončení zemědělské výroby na zalesněném zemědělském pozemku (dále jen „náhrada“) po dobu 20 let od jeho založení, počínaje rokem zalesnění (1. - 20. rok).
- 2) na péči se na příslušný zalesněný zemědělský pozemek poskytne, pokud na tento pozemek byla poskytnuta dotace podle odstavce 1 písm. a).
- 3) na péči a náhrada se neposkytne obci, sdružení obcí, kraji, státu, příspěvkové organizaci zřízené státem nebo krajem anebo právnické osobě, jejíž základní kapitál je alespoň z 50% vlastněn obcí, sdružením obcí, krajem nebo státem.

podle § 4

žádost o zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy (dále jen „žádost o zařazení“) může podat:

- vlastník pozemku určeného k zalesnění vedeného v evidenci,
- sdružení vlastníků pozemku určeného k zalesnění, vedeného v evidenci, jde-li o sdružení s právní subjektivitou,
- spoluvlastník zemědělského pozemku určeného k zalesnění, vedeného v evidenci, za podmínky písemného souhlasu většiny spoluvlastníků,

který:

- splňuje podmínky nařízení a § 3 zákona o zemědělství,
- není příjemcem podpory na předčasné ukončení zemědělské činnosti podle předpisů Evropských společenství,

- prokáže splnění podmínek uvedených v odstavcích 3 až 6 NV č. 308,
- a součástí žádosti o zařazení je žádost o dotaci na zalesnění.

Do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy lze zařadit žadatele, jehož pozemek je veden v evidenci a tento pozemek:

- byl alespoň po dobu dvou kalendářních let předcházejících změně způsobu využití pozemku na pozemek určený k plnění funkcí lesa, součástí zemědělského půdního fondu a byl zemědělsky obhospodařován jeho vlastníkem nebo nájemcem,
- je součástí půdního bloku nebo dílu půdního bloku vedeného v evidenci,
- dosahuje výměry alespoň 0,5 ha, nejde-li o pozemek navazující na stávající lesní pozemek.
- žádost o zařazení doručí Fondu na jím vydaném formuláři do 28. února roku, ve kterém hodlá pozemek zalesnit.

V žádosti o zařazení žadatel uvede zejména:

- seznam pozemků určených k zalesnění, jejich označení v katastru nemovitosti a příslušnost do půdního bloku, popřípadě dílu půdního bloku v evidenci (dále jen „zařazovaný pozemek“),
- výměru zařazovaných pozemků, s příslušností do půdních bloků, popřípadě dílů půdního bloku podle evidence, včetně druhu zemědělské kultury,
- čestné prohlášení o skutečnostech podle odstavce 3 písm. a) NV č. 308.

Nedílnou součástí žádosti o zařazení je:

- 1) výpis z katastru nemovitostí prokazující vlastnické právo žadatele k zařazovanému pozemku,
- 2) souhlas příslušného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu k odnětí zařazovaného pozemku zemědělskému půdnímu fondu podle zvláštního právního předpisu,
- 3) rozhodnutí o využití území podle zvláštního právního předpisu,
- 4) stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody k zalesnění zařazovaného pozemku, jestliže zařazovaný pozemek má výměru vyšší než 0,5 ha,
- 5) rozhodnutí orgánu státní správy lesů o prohlášení zařazovaného pozemku za

pozemek určený k plnění funkcí lesa podle zvláštního právního předpisu; rozhodnutí k datu podání žádosti nesmí být starší než lhůta stanovená pro zalesnění podle zvláštního právního předpisu,

- 6) vyjádření místně příslušného pozemkového úřadu v těch případech, kdy zařazovaný pozemek je na základě rozhodnutí pozemkového úřadu v řízení o pozemkových úpravách evidován v katastru nemovitostí již jako lesní pozemek; vyjádření pozemkového úřadu obsahuje datum nabytí právní moci rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav, číslo jednací a část bilance pozemků, dokumentující změnu druhu pozemku; doklad podle tohoto bodu nahrazuje doklady podle písmen b) až e) § 4 NV č. 308; nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nesmí být starší 24 měsíců,
- 7) projekt zalesnění, jehož náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 1 k tomuto nařízení,
- 8) doklad stvrzující, že žadatel je podnikatelem, je-li podnikatelem v zemědělské prvovýrobě,
- 9) čestné prohlášení, že ke dni podání žádosti žadatel, je-li podnikatelem, není v likvidaci nebo na jeho majetek nebyl prohlášen konkurz, neprobíhá konkurzní řízení nebo řízení vyrovnací, nebo nebyl návrh na prohlášení konkurzu zamítnut pro nedostatek majetku.

Pokud jsou splněny podmínky pro zařazení do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy podle odstavců 1 až 6 § 4, NV č. 308 je žadatel zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy a tato skutečnost se žadateli oznámí.

Podle § 5 oznámení o provedení zalesnění:

- může podat žadatel, který byl zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy,
- a žádost o poskytnutí dotace na péči a žádost o poskytnutí náhrady se podává na formuláři vydaném Fondem,
- žadatel doručí Fondu po jeho provedení, a to v termínu do 30. června příslušného kalendářního roku, jestliže bylo zalesnění provedeno do 30. června téhož kalendářního roku, nebo do 30. listopadu příslušného kalendářního roku, jestliže bylo zalesnění provedeno po 30. červnu téhož kalendářního roku.
- nedílnou součástí oznámení, potvrzeného odborným lesním hospodářem, je

doklad o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin, použitého při zalesnění.

- součástí je žádost o poskytnutí dotace na péči v kalendářním roce, ve kterém bylo zalesnění provedeno, popřípadě žádost o poskytnutí náhrady v kalendářním roce, ve kterém bylo zalesnění provedeno.

Dotace na zalesnění, na péči v roce zalesnění, popřípadě náhrada v roce zalesnění, se poskytne na základě oznámení o provedení zalesnění a po provedení kontroly zalesnění Fondem.

Žádost o poskytnutí dotace na péči se doručí současně s žádostí o poskytnutí náhrady každoročně po dobu následujících 4 kalendářních let po roce zařazení žadatele do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy, a to do 30. dubna příslušného kalendářního roku, na výměru pozemku vedeného v evidenci.

Žádost o poskytnutí náhrady se doručí každoročně po dobu následujících 19 kalendářních let po roce zařazení žadatele do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy, a to do 30. dubna příslušného kalendářního roku, na výměru pozemku vedeného v evidenci. Doručení žádostí po lhůtě je sankcionováno snížením náhrady o 1 % za každý pracovní den.

Dotace na zalesnění, dotace na péči a poskytnutí náhrady se poskytne žadateli pokud:

- je zařazen do programu na podporu zalesňování zemědělské půdy podle § 4 NV č. 308,
- splnil podmínky podle § 5 NV č. 308,
- splnil další podmínky stanovené předpisy Evropských společenství, zákonem o zemědělství a NV č. 308.
- pozemek byl zalesněn v souladu s předloženým projektem zalesnění s výjimkou počtu životaschopných jedinců,
- počet životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše neklesl ve lhůtě 12 měsíců ode dne podání oznámení o provedení zalesnění pod 90 % minimálního počtu stanoveného vyhláškou, při současném dodržení dřevinné skladby stanovené projektem zalesnění, nebo pokud příčinou stavu, kdy počet životaschopných jedinců rovnoměrně rozmístěných po ploše poklesl ve lhůtě 12 měsíců ode dne podání oznámení o provedení zalesnění pod 90 % minimálního

počtu stanoveného vyhláškou, bylo působení biotických nebo abiotických činitelů bez zavinění žadatele a současně se žadatel písemně zavázal, že bez zbytečného odkladu provede dosadbu, zajišťující splnění stanovených podmínek,

- po provedení založení lesního porostu ohlásil změnu kultury v evidenci podle § 3g odst. 1 zákona o zemědělství,
- nepožádal o dotaci na stejný účel z jiných veřejných zdrojů; za porušení této podmínky se nepovažuje poskytnutí náhrady na odstraňování následků škod způsobených živelnými událostmi z veřejných zdrojů.

Dotace se poskytne i tehdy, nejsou-li splněna ustanovení NV č. 308 z důvodu prokázaného zásahu vyšší moci, provedení pozemkové úpravy v souladu se zákonem, realizace územního plánování a restituce.

k ad b) Administrativně - správní proces Fondu při plnění NV č. 239 (PRV)

NV č. 239 provedlo změny oproti NV č. 308

1) podle § 2 se dotace poskytne odlišně:

- u péče, pětiletá doba se počítá počínaje rokem následujícím po roce, ve kterém bylo provedeno zalesnění,
- u náhrad za ukončení zemědělské výroby na zalesněném pozemku po dobu 15 kalendářních let, počínaje rokem následujícím po roce, ve kterém bylo provedeno zalesnění (celková doba poskytování dotace se zkrátila z 20 let na 16 let). V prvním roce se poskytne dotace na zalesnění, od roku následujícího (2.) se poskytne 5 let dotace na péči a souběžně 15 let úhrada na ukončení zemědělské výroby.

2) podle § 2 žadatel nedává žádost o zařazení do programu na podporu zalesnění

3) podle § 2 dotace se poskytne odlišně:

- vlastníkovu pozemku bez uvedení pozemku v evidenci,
- neuvádí žadatele, který splňuje podmínky stanovené nařízením a § 3 zákona o zemědělství,
- rozšiřuje o nájemce pozemku, a to za podmínky písemného souhlasu vlastníka; nájemní smlouva umožňuje splnit podmínky pro poskytnutí dotace,
- neuvádí podmínku, že žadatel není příjemcem podpory na předčasné ukončení zemědělské činnosti podle předpisů Evropských společenství,

- rozšiřuje o sdružení nájemců pozemků určených k zalesnění, jde – li o sdružení s právní subjektivitou, a to za podmínky písemného souhlasu vlastníků a nájemní smlouva umožňuje splnit podmínky pro poskytnutí dotace.

4) podle § 2 dotace na péči a náhradu se dále neposkytne státnímu podniku, žádné příspěvkové organizaci s účastí státu a kraje, organizačním složkám, veřejným výzkumných organizacím, právnickým osobám, kde mají alespoň 50 % vyjmenovaní; také se neposkytne na pozemky, které se nacházejí na území hlavního města Prahy.

5) podle § 3 žádost o poskytnutí dotace na zalesnění pro příslušný rok doručí žadatel Fondu na Fondem vydaném formuláři po provedení zalesnění, a to nejpozději do 30. listopadu příslušného kalendářního roku, ve kterém byl pozemek zalesněn. K žádostem doručeným po tomto datu se nepřihlíží.

6) podle § 3 jsou odlišně součástí žádosti o zařazení

- výpis z katastru nesmí být starší než 3 měsíce,
- nově písemný souhlas vlastníka, popřípadě většiny vlastníků, se zalesněním,
- nově úředně ověřená kopie nájemní smlouvy umožňující dodržet podmínky zalesnění,
- nově se nevyžaduje samostatně stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny, souhlas příslušného orgánu ochrany ZPF,
- nově potvrzení OLH, že projekt byl zpracován v souladu s vyjádřením ÚHUL o typologickém zařazení a zalesňování bylo provedeno v souladu s projektem,
- nově doklad o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin použitých při zalesňování,
- nově kopie ohlášení změny druhu pozemku na lesní pozemek potvrzený podatelnu katastrálního úřadu,
- nově zakres příslušných půdních bloků, popř. dílů, v mapě půdních bloků z evidence půdy v měřítku 1:10 000, s vyznačením rozmístění jednotlivých druhů dřevin a umístění oplocení, pokud je navrhováno.

7) zalesňování se neoznamuje, oznámení se provádí podáním žádosti.

8) žádost o péči a náhradu se Fondu doručuje i v prvním roce poskytnutí této dotace.

Fond k žadatelům vystupuje v řízení o dotaci na zalesnění bývalé zemědělské půdy především jako administrátor žádosti. Žadatelé o zalesňování v režimu NV č. 308 měli povinnost podat Fondu žádost do 28. února v roce zalesnění o zařazení do

programu. Pokud nebyl žadatel zařazen, nemusel zalesnění provést podle tohoto nařízení. Nicméně po nabytí právní moci rozhodnutí o využití území podle zvláštního předpisu začala pro žadatele plynout dvouletá lhůta podle lesního zákona, bez ohledu na dotace.

Žadatelé o zalesňování v režimu NV č. 239 mohli podat žádost o zalesnění nejpozději do 30. listopadu roku, kdy byl pozemek zalesněn. Pokud se žádostí neuspěli, bylo již zalesnění provedeno a také splněna po nabytí právní moci rozhodnutí o využití území podle zvláštního předpisu pro žadatele dvouletá lhůta podle lesního zákona.

Zalesňování bývalých zemědělských půd nelze považovat za závislé na NV č. 308 a 239, která definují především podmínky pro žadatele o dotace. Pojem žadatel je také spojován se žádostí o něco, o dotaci, jinou výhodu. Zájemce o zalesnění zemědělské půdy není povinen zalesňovat v režimu citovaných NV č. 308 a 239, není povinen podávat žádost na zalesňování. Jeho povinností je, pokud se rozhodne zalesňovat zemědělskou půdu, konat tak, aby příslušný orgán vydal rozhodnutí o využití území podle zvláštního předpisu a po nabytí jeho právní moci provedl změnu druhu pozemku v katastru nemovitostí. Od tohoto okamžiku začne běžet standardní dvouletá lhůta podle lesního zákona na zalesnění bývalé zemědělské půdy.

Do obdobné situace se v roce 2013 dostali „žadatelé“, kteří na tento rok plánovali zalesnění, ale přijímání žádostí o dotace na zalesňování nebylo spuštěno. Stejná situace je v roce 2014.

Metodika k provádění NV č. 239/2007 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo zemědělství vydalo pro žadatele metodiku ke „srozumitelnému vyložení“ ustanovení závazné právní normy pro poskytování dotací. Doporučuje postup žadatele o podporu před podáním žádosti o zalesnění a při přípravě záměru zalesnit zemědělský pozemek v rámci PRV.

Metodika svým obsahem především orientuje žadatele. Její vliv na zvládnutí administrativně - správního procesu může být pro žadatele zřetelný.

k ad c) Při postupu mimo působnost NV č. 308 a NV č. 239

Právní úprava v letech 2004 – 2013 také umožňovala provést zalesnění na bývalé zemědělské půdě mimo působnost NV č. 308 a NV č. 239 (tj. bez nároku na poskytnutí dotace na zalesnění), a to podle působnosti lesního zákona a prováděcích

vyhlášek. V takovém případě žadatel nese veškerou tíhu administrace svého záměru, rozhodnutí a rovněž náklady na zalesnění. Vydání rozhodnutí o změně využití území podle stavebního zákona, ohlášení změny druhu pozemku na lesní pozemek příslušným katastrálním úřadem a provedená změna v katastru nemovitostí umožňovaly provést zalesnění ve lhůtě 2 let podle lesního zákona.

5.2 Působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd ve vybraných okolních zemích a právní úprava

5.2.1 Působnost státních orgánů Slovenské republiky při zalesňování zemědělských půd

I. V letech 2004-2006 (HRDP)

Slovenská republika se 1. května 2004 stala členem EU. V letech 2004 - 2006 byl realizován programový dokument Horizontální plán rozvoje venkova (*Horizontal Rural Development Plan*) pod názvem „Plán rozvoja vidieka Slovenskej republiky 2004 - 2006 (ďalej len PRV)“, programovací dokument vypracovaný v souladu s NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře rozvoje venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, národními strategiemi (Národní rozvojový plán, Koncepce rozvoje venkova do roku 2005) a v součinnosti se Sektorovým operačním programem „Poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka SR 2004 - 2006“.

Ministerstvo pôdohospodárstva SR predložilo PRV na schválení EK dne 13. května 2004.

Zalesňování bývalých zemědělských půd bylo prováděno v prioritě 2 (druhá nejvyšší) jako opatření č. 8 podle:

1. NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podporování rozvoje venkova prostřednictvím Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), kterým se také pozměňují a ruší určitá nařízení, ve znění NR (ES) č. 1783/2003 ze dne 29. září 2003;
2. NK (ES) č. 445/2002 ze dne 26. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), ve znění NK (ES) č. 963/2003.

Státní orgány Slovenské republiky při zalesňování zemědělských půd:

Vláda Slovenské republiky:

- schvaluje „Plán rozvoja vidieka Slovenskej republiky 2004 - 2006“, projednává podmínky pro poskytování dotací, v souboru i pro zalesňování zemědělské půdy.

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR

Bylo zřízeno **zákonem SNR č. 347/1990 z 28. srpna 1990, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem SNR č. 453/1992 z 25. srpna 1992**. Rámcová náplň ministerstva jako ústředního orgánu státní správy vyplývá z § 9 zákona č. 575/2001, o organizaci činnosti vlády a organizaci ústřední státní správy, ve znění pozdějších předpisů.

Je ústředním orgánem státní správy pro zemědělství, lesní hospodářství, pozemkové úpravy, ochranu zemědělské půdy, závlahové a odvodňovací systémy, veterinární kontrolu, inspekci a dozor, rostlinolékařskou péči, plemenářský dohled, rybářství v oblasti akvakultury a mořského rybolovu, myslivosti, potravinářství a potravinového dozoru. Plní úkoly související s rozvojem venkova.

Pôdohospodárska platobná agentúra (dále jen „PPA“)

Byla zřízena zákonem č. 473/2003, o Pôdohospodárskej platobnej agentúre, o podpore podnikania v pôdohospodárstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1.12.2003. Tímto dnem se Agentura SAPARD sloučila s platební agenturou.

S účinností od 1.1.2004 se PPA stala právním nástupcem zrušené Intervenčnej poľnohospodárskej agentúry SR.

PPA je rozpočtovou organizací napojenou finančními vztahy na rozpočet MP SR, právníckou osobou. V právních vztazích vystupuje svým jménem, sídlí v Bratislavě.

Podle zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka, ve znění pozdějších předpisů, je platební agenturou a jako akreditovaný orgán státní správy zajišťuje administrativní činnost:

- při poskytování podpory v zemědělství, potravinářství, lesním a rybářském hospodářství z prostředků státního rozpočtu;
- pro zemědělství, rozvoj venkova a rybářského hospodářství podle zvláštních

předpisů.

PPA dále zabezpečuje činnosti podle zákona č. 491/2001 Z. z. o organizování trhu s vybranými zemědělskými výrobky a podle předpisů EU.

Katastrální odbor na příslušnom okresnom úrade

Poskytuje informace z katastru nemovitostí o podáních, vkladech, listech vlastnictví, snímcích z mapy. Působnost okresního úřadu na úseku katastru nemovitostí upravuje zákon NR SR č.180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a zákon NR SR č.162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ve znění pozdějších předpisů. Okresní úřad v sídle kraje vykonává na druhém stupni státní správu ve věcech, ve kterých ve správním řízení v prvním stupni rozhoduje okresní úřad, který má sídlo v jeho územním obvodu, pokud zvláštní zákon nestanovuje jinak. Pokud v prvním stupni rozhoduje jen okresní úřad v sídle kraje, vykonává ve druhém stupni státní správu okresní úřad v sídle kraje, když tak stanoví zvláštní zákon. Státní správu, kterou vykonávají okresní úřady, řídí a kontroluje v rozsahu stanoveném zvláštními zákony Úřad geodézie, kartografie a katastru Slovenské republiky, do jehož působnosti patří příslušný úsek státní správy.

Poskytuje výpis z listu vlastnictví, zapisuje změnu na základě rozhodnutí o změně druhu pozemku (ÚGKK 2014).

Obvodný pozemkový úrad v sídle kraja

podle zákona č. 330/1991 Zb.:

- a) řídí a kontroluje výkon státní správy na úseku pozemkových úprav a na úseku ochrany zemědělské půdy prováděný obvodními pozemkovými úřady,
- b) vypracovává koncepci pozemkových úprav a ochrany zemědělské půdy v rámci své působnosti,
- c) je odvolacím orgánem ve věcech, ve kterých rozhodl v prvním stupni obvodní pozemkový úřad,
- d) zřizuje nebo zrušuje stálé nebo dočasné pracoviště obvodního pozemkového úřadu se souhlasem ministerstva,
- e) rozhoduje v pochybnostech o tom, kdo je povinnou osobou podle § 21b odst. 1 zákona č. 229/1991 Zb., ve znění pozdějších předpisů,

- f) rozhoduje o námitkách vůči projektu pozemkových úprav (§ 13 odst. 4) podle zákona č. 330/1991 Zb., ve znění pozdějších předpisů,
- g) rozhoduje o námitkách vůči projektu pozemkových úprav podle zákona č. 64/1997 Z. z., (§ 6 až 17 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívání pozemkov v zriadených záhradkárskych osadách a vyporiadání vlastníctva k nim, ve znění pozdějších předpisů),
- h) uděluje souhlas k návrhům nezemědělského použití zemědělské půdy v rámci své územní působnosti,
- i) vyjadřuje se k záměrům a návrhům nezemědělského využití zemědělské půdy v rámci své územní působnosti.

– **podle zákona č. 220/2004 Z.z.:**

- a) koordinuje spolupráci s půdní službou při realizaci tohoto zákona,
- b) zpracovává a ministerstvu předkládá informaci o úbytku zemědělské půdy v rámci územního obvodu kraje.

Orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy

Podle § 9 zákona č. 220/2004 Z.z., o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z., o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

- **odst. 1** orgán ochrany zemědělské půdy (§ 23) na základě žádosti vlastníka nebo žádosti uživatele vydá rozhodnutí na
 - a) změnu na jiný druh zemědělského pozemku,
 - b) změnu nezemědělské půdy na zemědělskou půdu,
 - c) zalesnění zemědělské půdy.
- **odst. 2** na vydání rozhodnutí podle odst. 1 jsou potřebná:
- vyjádření dotčených orgánů státní správy, které chrání veřejné zájmy podle zvláštních zákonů [např. zákon č. 543/2002 Z. z., ve znění pozdějších předpisů, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 332/1996 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve a o zmene zákona č. 61/1964 Zb. o rozvoji rastlinnej výroby v znení zákona č. 132/1989 Zb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch, ve znění pozdějších předpisů, zákon Slovenskej národnej rady

č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ve znění pozdějších předpisů].

- stanovisko vlastníka a uživatele a odborné stanovisko půdní služby a údaje o pozemku podle katastru; ustanovení zvláštního předpisu (§ 8 odst. 2 zákona č. 281/1997 Z. z.) tím nejsou dotčena.

Podle § 20 orgány ochrany zemědělské půdy jsou:

- a) Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky,
- b) krajský pozemkový úrad,
- c) obvodní pozemkový úrad.

Podle § 23 obvodní pozemkový úrad

- a) nařizuje opatření na ochranu zemědělské půdy podle § 3 až 8,
- b) rozhoduje o změně druhu zemědělského pozemku podle § 9 až 11,
- c) rozhoduje o odnětí zemědělské půdy podle § 17,
- d) rozhoduje o druhu pozemku podle § 19,
- e) projednává přestupky podle § 25,
- f) ukládá pokuty podle § 26,
- g) kontroluje plnění podmínek uložených v rozhodnutích,
- h) spolupracuje s půdní službou,
- i) sleduje a vyhodnocuje úbytky zemědělské půdy v rámci svého územního obvodu v ročních intervalech, ty odsouhlasuje a rozdíly řeší s příslušným orgánem státní správy na úseku katastru.

Pôdna služba

Je zřízena za účelem přímé realizace zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívání poľnohospodárskej pôdy v praxi. Podle zákona o ochraně půdy vykonává Pôdna služba ve spolupráci s orgánem ochrany zemědělské půdy odborný dohled nad ochranou vlastností a funkcí zemědělské půdy, nad dodržováním a uplatňováním ustanovení zákona o ochraně půdy. V rámci odborného dohledu Pôdna služba vykonává průzkum a monitorování zemědělské půdy; vede databázi informací o zemědělské půdě;

zpracovává návrhy opatření na ochranu zemědělské půdy před degradací, erozí, zhutněním, rizikovými látkami; zpracovává odborná stanoviska při změně druhu zemědělského pozemku, při změně nezemědělské půdy na zemědělskou a zalesnění zemědělské půdy, při rozhodování v pochybnostech, zda pozemek je nebo není zemědělskou půdou, při rozhodování o záborech zemědělské půdy.

V souvislosti se zákonem č. 220/2004 Z.z. Pôdna služba zabezpečuje tyto činnosti:

- provozuje informační systém o BPEJ,
- realizuje odborný dohled nad ochranou zemědělské půdy,
- vykonává odborné půdoznalecké činnosti v řízení o pozemkových úpravách,
- plní úkoly související s platnou legislativou pro aplikaci čistírenských kalů a dnových sedimentů do zemědělské půdy.

Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky

Je zvláštní odbornou organizací Ministerstva životního prostředí Slovenské republiky s celoslovenskou působností, zaměřenou hlavně na zabezpečování úkolů na úseku ochrany přírody a krajiny včetně správy jeskyň podle ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a na úseku ochrany druhů volně žijících živočichů a volně rostoucích rostlin regulací obchodu s nimi podle ustanovení zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení.

Podle zákona č. 543/2002 Z. z. vykonávají státní správu ve věcech ochrany přírody a krajiny:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Slovenská inspekce životního prostředí,
- krajské úřady životního prostředí,
- obce,
- obvodní úřady životního prostředí,
- Státní veterinární a potravinářská správa SR.

Obvodné lesné úrady v sídlach krajov

Byly zřízeny zákonem NR SR č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa mení

a doplňa zákon NR SR č. 326/2005 Z. z. o lesoch, ve znění pozdějších předpisů. Jsou právníckými osobami napojenými finančními vzahy na rozpočet ministerstva. Obvodní lesní úřad v sídle kraje řídí a za jeho činnost zodpovídá přednosta, kterého jmenuje (na základě výsledků výběrového řízení) a odvolává ministr zemědělství SR.

Obvodní lesní úřady

Byly zřízeny zákonem NR SR č. 519/2003 Z. z., ktorým sa mení a doplňa zákon Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva, ve znění pozdějších předpisů, a o změně zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ve znění pozdějších předpisů, a o zmene niektorých zákonov, v znení zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov. Obvodný lesný úrad jedná a rozhoduje v administratívneprávních věcech samostatně.

Obvodní lesní úřad vykonává působnost podle zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ve znění pozdějších předpisů:

1. Je prvostupňovým orgánem a v řízeních rozhoduje o
 - a) vyhlášení pozemku za lesní pozemek (§ 3 odst. 3) a v pochybnostech o tom, zda pozemek je lesním pozemkem (§ 3 odst. 2),
 - b) vynětí a omezení využívání (§ 5),
 - c) výšce náhrady za ztrátu mimoprodukčních funkcí lesa (§ 9),
 - d) dělení lesního pozemku, při kterém by vznikl lesní pozemek s výměrou menší jak 10 000 m² (§ 11),
 - e) povolování prodloužení lhůty na obnovu lesa na holině (§ 20 odst. 4) a na zajištění lesního porostu (§ 20 odst. 6),
 - f) schvalování harmonogramu provádění náhodné těžby (§ 23 odst. 6),
 - g) používání cizích pozemků (§ 24 odst. 3),
 - h) využívání lesní cesty (§ 25 odst. 4),
 - i) uložení opatření lesnickotechnických meliorací a způsobu a úhradě nákladů (§ 26),
 - j) uložení opatření na ochranu lesa [§ 28 odst. 1 písm. i) a odst. 4],
 - k) povolování výjimek ze zákazů některých činností na lesních pozemcích podle § 31 odst. 6,
 - l) uložení dalších opatření na zajištění bezpečnosti osob a majetku podle § 33

odst. 2,

- m) uložení opatření podle § 34 odst. 3,
- n) souhlasu na činnost hospodáře na výměře větší jak 2 000 ha [§ 47 odst. 6 písm. b)],
- o) určení odborné správy lesů (§ 49 odst. 1) a její zrušení (§ 49 odst. 3) a o zřízení zástavního práva a jeho zrušení (§ 49 odst. 5),
- p) přestupcích a jiných správních deliktech na úseku lesního hospodářství a o uložení pokuty za porušení povinností stanovených tímto zákonem (§ 63 až 65).

2. Dále

- a) vede evidenci lesních pozemků (§ 4 odst. 1),
- b) vydává souhlas k návrhu územního plánu obce a k návrhu územního plánu zóny (§ 6 odst. 2),
- c) dává závazné stanovisko k územnímu rozhodnutí, které se má dotknout lesních pozemků (§ 6 odst. 3),
- d) vydává závazné stanovisko k návrhu na umístění stavby a o využití území v ochranném pásmu lesa (§ 10 odst. 2),
- e) vede registr cejchů nebo jiných povolených způsobů označování dřeva (§ 23 odst. 4),
- f) vydává a odvolává zákazy a omezení využívání lesů veřejností a jiného využívání lesů (§ 30 odst. g) omezuje nebo jinak upravuje výkon činností (§ 32 odst. 3),
- g) používání cizích pozemků (§ 24 odst. 3),
- h) vede evidenci o odborné správě lesů (§ 49 odst. 7),
- i) ustanovuje a odvolává členy lesní stráže, zajišťuje přezkoušení odborné způsobilosti a vede seznam členů lesní stráže (§ 52),
- j) je dotčeným orgánem a vydává stanovisko z hlediska ochrany půdy v řízeních týkajících se prevence a nápravy environmentálních škod na lesních pozemcích podle zvláštního předpisu,
- k) vykonává poradenskou činnost na úseku lesního hospodářství,
- l) spolupracuje s příslušnými orgány při poskytování a kontrole prostředků z veřejných zdrojů,

- m) plní další úkoly vyplývající z všeobecně závazných právních předpisů vydaných nařízení podle tohoto zákona (§ 65),
- n) vydává závazné stanovisko (§ 7a).

Obvodní lesní úřady byly zrušeny

V souvislosti s nabytím účinnosti zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, byly k 30.09. 2013 zrušeny obvodní lesní úřady a od 1.10. 2013 vykonávají jejich kompetence okresní úřady, pozemkové a lesné odbory a odbory opravných prostředků, referáty zemědělství.

II. V letech 2007-2013 (PRV)

Vláda Slovenské republiky vydala s účinností od 5. prosince 2008 Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 499/2008, o podmienkach poskytovania podpory podľa programu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NSV č. 499“), ve kterém se odkazuje na přímo použitelné předpisy Evropských společenství:

- 1) NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EPFRV).
- 2) NK (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
- 3) NK (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova.
- 4) NK (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle NR (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

Z NSV č. 499 vyplývá, že rozsah působnost státních orgánů při zalesňování zemědělských půd se téměř nezměnil oproti období 2004 - 2006 (došlo k přenosu působnosti na jiný orgán).

Žádosti podle NSV č. 499

Podle písm. c) § 1 NSV č. 499 upravuje podmínky poskytování podpory při zařazení do opatření na první zalesnění zemědělské půdy.

Podpora se poskytuje podle § 11 na první zalesnění zemědělské půdy:

- která je vedená v evidenci půdních bloků a dílů půdních bloků a poslední dva roky byla zemědělsky využívána;
- jejíž výměra je nejvíce 10 ha a nejméně 0,5 ha souvislé plochy, přičemž její kratší strana musí měřit více jak 50 m;
- kód BPEJ patří převažující výměrou do 6 až 9 skupiny.

Zemědělská půda navržená na zalesnění musí být zalesněna nejpozději do 31. října následujícího kalendářního roku po podání žádosti o zařazení do opatření na první zalesňování, přičemž v tomto roku žadatel nemůže na tuto půdu požádat o podporu.

Žádost o zařazení může podat

jen žadatel podle § 12, který vykonává zemědělskou činnost na ploše nejméně 1 ha zemědělské půdy, který

- je vlastníkem zemědělské půdy navržené na zalesnění,
- nájemcem, za podmínek písemného souhlasu jejího vlastníka,
- sdružení vlastníků zemědělské půdy s právní subjektivitou,
- sdružení nájemců s právní subjektivitou, za podmínek písemného souhlasu jejího vlastníka.

Žádost o zařazení předkládá žadatel do 15. května kalendářního roku společně s identifikačním listem.

Přílohou žádosti je:

- seznam dílů půdních bloků s uvedením druhu a výměry zemědělské půdy, které požaduje zařadit do opatření na první zalesnění, druh a počet lesních dřevin na zalesnění podle projektu péče o lesní pozemek,
- grafická příloha s vyznačením využívané zemědělské půdy,
- vyjádření krajského lesního úřadu o vhodnosti navrhovaného dřevinového složení a o původu reprodukčního materiálu použitého na zalesněné pozemku,
- vyjádření obvodního pozemkového úřadu, že v době podání žádosti o zařazení

žádosti neprobíhá řízení o pozemkových úpravách,

- prohlášení žadatele, že zemědělská půda, kterou požaduje zařadit do opatření na první zalesnění, byla poslední dva roky zemědělsky využívána.

Žádost o zařazení se zařadí do jednotlivých bodových pásem:

- do 1. žádosti s převažující výměrou dílu půdního bloku s nižším kódem BPEJ.
- do 2. žádosti patřící celou výměrou anebo částečně do znevýhodněných oblastí podle § 56.
- do 3. žádosti navazující na existující lesní porost.

Žádosti se vyberou postupně od prvního bodového pásma po třetí, sestupně od největší výměry plochy. Zařazení se provádí od nejvyššího kódu BPEJ po nejnižší.

Žádost o podporu předkládá žadatel podle § 13 (dále každoročně po dobu 5-ti let počínaje rokem následujícím po zalesnění) do 15. května kalendářního roku s identifikačním listem.

Přílohou žádosti o podporu na založení je rozhodnutí o změně druhu pozemku, a to pouze poprvé s kopií listu vlastnictví.

Přílohou první žádosti o podporu na založení jsou doklady prokazující oprávněnost nákladů vynaložených na zalesnění, které předloží žadatel nejpozději do 15. listopadu kalendářního roku.

Žádost o podporu na úhradu ztráty příjmu z ukončení zemědělské činnosti podává žadatel po dobu 15-ti let, počínaje rokem následujícím po roku zalesnění do 15.5. kalendářního roku spolu s identifikačním listem.

Nepředložením žádosti o platbu v termínu na předložení vztah zaniká a žadatel musí vrátit platby poskytnuté za předcházející roky.

NSV č. 499 dále upravuje postup pro krácení podpory při nedodržení stanovených podmínek.

5.2.2 Působnost státních orgánů Rakouska při zalesňování zemědělských půd a právní úprava

Právní úprava

Rakouský lesní zákon č. 440/1975 Spolkové sbírky zákonů (Forstgesetzes 1975, BGBl. Nr. 440/1975, in der Fassung BGBl. I Nr. 87/2005) upravuje nové zalesňování

v § 4 takto:

„(1) Pozemkové plochy, které dosud nebyly lesem, podléhají ustanovením tohoto spolkového zákona v případě:

1. zalesňování (výsevu nebo výsadby) po uplynutí deseti let od provedení,
 2. přírodního zmlazení po dosažení zastínění pěti desetin jejich plochy porostem výšky nejméně 3 m. Ustanovení IV. hlavy se ovšem použijí již od okamžiku existence porostu.
- (1a) Spolkový ministr zemědělství a lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství může v souladu s odbornými lesnickými požadavky stanovit pro určité druhy stromů výšku porostu odchýlně od odstavce 1 druhého řádku.
- (2) Pozemkové plochy, na nichž bylo provedeno náhradní zalesnění (§ 18 odst. 2), se od okamžiku zajištění kultury ve smyslu § 13 odst. 8 považují za les.
- (3) Pozemkové plochy, k jejichž zalesnění byly poskytnuty prostředky podpory podle ustanovení X. hlavy, se od okamžiku vyplacení prostředků podpory považují za lesní půdu; v případě zalesňování vysokých poloh to však platí teprve od okamžiku zajištění kultury ve smyslu § 13 odst. 8.“

V § 101 tohoto zákona v rámci preventivních opatření ve sběrných územích a čistění bystřin uvádí, že podle odst. 2 z důvodů uvedených v odst. 1 preventivním opatřením:

„(1) Hrozí-li ve sběrném území bystřiny nebo laviny zhoršením stavu nebo již k němu dochází, takže účinný boj s nebezpečím z bystřiny nebo laviny je ztížený nebo znemožněný, úřad, jestliže se nejedná již o pracovní pole podle § 1 zákona ze dne 30. června 1884, RGBI. č. 117, ve znění novely vodního práva 1959, BGBl. č. 54, stanoví, která preventivní opatření se jeví „potřebnými“ zejména podle písm.:

- b), nové zalesnění vysokých poloh jakož i v pásmu ohrožení lesa,
- c) převedení nově zalesněných ploch pod ochranu“.

Na provádění preventivních opatření podle odstavce 1 se podle druhu opatření použijí ustanovení tohoto spolkového zákona nebo ustanovení zákona o vodním právu 1959 (Matějčíček 2005).

I. V letech 2000-2006 (HRDP)

Rakouská republika se stala členem EU dne 1. ledna 1995. V letech 2000-2006 byl realizován Horizontal Rural Development Plan (horizontální plán rozvoje venkova) pod názvem „Ländlichen Entwicklungsprogramms 2000-2006“ v souladu s:

1. NR (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podporování rozvoje venkova prostřednictvím Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), kterým se také pozměňují a ruší určitá nařízení, ve znění NR (ES) č. 1783/2003 ze dne 29. září 2003;

2. NK (ES) č. 445/2002 ze dne 26. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), ve znění NK (ES) č. 963/2003.

II. V letech 2007-2013 (PRV)

Spolkové ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství vydalo Rakouský program rozvoje venkova na roky 2007-2013 „Österreichisches Programm für die Entwicklung des Ländlichen Raums 2007-2013 Programmcode: CCI 2007 AT 06 RPO 001“ rovněž podle:

- 1) NR (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EPFRV).
- 2) NK (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití NR (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).
- 3) NK (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova.
- 4) NK (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle NR (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

V článku 5.3.2.2.1 „Zalesňování zemědělské půdy (M 221)“ článku 5.3.2. „Opatření na podporu udržitelného řízení lesní půdy“ podle článku 36 b) i) ve spojení s článkem 43 nařízení (ES) č. 1698/2005 Článek 31, příloha II, z nařízení (ES) č. 1974/2006) je uveden podíl EU na financování příjemce dotace. Podíl EU je 75 % z veřejných prostředků v konvergenčních regionech a 52.08 % z veřejných prostředků v nekonvergenčních oblastech. Dotace na způsobilé náklady může být maximálně 70 % způsobilých. Výběr dřevin se provádí podle přirozeného lesního společenství. Před 1. lednem 2007 musely být pozemky v evidenci zemědělské půdy. Lze zalesnit

maximálně 20 hektarů za rok. Zalesnění musí být provedeno se souhlasem orgánu ochrany, cílem je integrace lesnictví a zachování a udržitelný rozvoj venkovského prostoru. Musí být zlepšována struktura venkovských oblastí, tvorba a zachování pracovních příležitostí, zemědělských a lesnických podniků a životní prostředí. Podporovat význam trvale udržitelného obhospodařování lesů pro zachování a zlepšení biologické rozmanitosti a stanovišť živočichů a rostlin. Udržitelné lesní hospodářství je jedním z mnoha opatření proti změně klimatu. Snižování rozlohy zemědělské půdy lze jedině se zvláštním zřetelem na ochranu životního prostředí, stejně také jako prostředek k lepšímu zásobování venkovských oblastí lesnickými výrobky, zlepšení životních podmínek, ochrany a obnovy ve venkovských oblastech.

Z opatření se financuje v období 2007 - 2013 podpora na zalesňování zemědělské půdy:

- přípravná opatření pro standardní zařízení;
- zalesňování;
- opatření pro zálohování (doplnění) kultury;
- náhrada za ztrátu na výdělku v důsledku zalesňování zemědělské půdy.

Podpora je způsobilá pouze v regionech s minimálním až nízkým zastoupením lesa na extrémních stanovištích (části růstových oblastí 7.1, 7.2, 8.1 a 8.2 ve spolkové zemi Burgenlandsko, Dolní Rakousko, Horní Rakousko a Štýrsko), pokud se jedná o katastrální zastoupení lesního porostu pod 20 %. Zjištění zalesnění je na základě plánu rozvoje lesů v souladu s § 9 zákona o lesích 1975, ve znění pozdějších předpisů. Vysazuje se jen smíšený les se zalesňováním nebo opětovným zalesněním s dubem, habrem a bukem. Podporují se vzácné dřeviny - podle zaměření přírodního lesního společenství - případně s příměsí planě rostoucích ovocných dřevin a vzácných místních a ohrožených druhů dřevin. Vztahuje se na zemědělskou půdu: orná půda a pastviny, osázené speciálními plodinami. Ploty proti zvěři jsou způsobilými náklady pouze při zmlazení. Podporují se dále přírodní lesní rezervace, předváděcí pozemky nebo kontrolní plochy. Pokud by byly očekávány škodlivé účinky, musí být provedena odpovídající opatření. Při významném snížení úspěšnosti projektů může být projekt odmítnut.

Rakouský program pro rozvoj venkova na období 2007 - 2013 (ve verzi 8) změnou programu v ekologicky citlivých oblastech (zejména sady, pastviny, mokré louky, suché trávníky, mokřady nebo jiné, ochrany přírody, významná zemědělská půda)

nepodporuje zalesňování. Minimální nepřerušená plocha je 0,5 ha; nejvýše 20 (10) hektarů za rok a každého žadatele. Započitatelné celkové náklady jsou součástí projektu. Výše podpory je podle rozhodnutí příslušné země.

Státní orgány

Spolkové ministerstvo zemědělství a lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství (Bundesministerium für Land - und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft)

Ministerstvo zemědělství bylo založeno v roce 1868. Těžištěm jeho činnosti od vzniku samostatného Rakouska v roce 1918 byla péče o rolnictvo, které tvořilo více jak tři čtvrtiny celkového počtu obyvatel. Zvláštní pozornost zemědělské politiky byla věnována vedle rozvoje chovu zvířat a lesnictví také zvýšení kvality života ve venkovských oblastech. I dnes je posílení úrovně venkovských oblastí základním cílem. To platí také pro zvyšování konkurenceschopnosti zemědělství a prodej jeho výrobků na domácím i zahraničním trhu.

Ministerstvo zemědělství je ústředním orgánem, který zajišťuje potřeby zemědělství, lesního a vodního hospodářství na spolkové vládní úrovni. Po vstupu do EU se ministerstvo zemědělství orientuje na zemědělství ekonomicky stabilní a ekologické a na rozvoj rakouského lesnictví.

Od roku 2000 (po sloučení s ministerstvem životního prostředí) náleží agenda pro půdu, vodu, vzduch a nedotčenou přírodou do působnosti Spolkového ministerstva zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství.

Část působnosti na úseku zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství je vykonávána zemskou vládou (9 spolkových zemí). Zemský směn má zákonodárkou pravomoc.

Úřad zemské vlády se člení na odbory, oddělení. Odbor pro úsek zemědělství, lesnictví, životní prostředí a vodní hospodářství má v působnosti:

- oficiální expertní činnosti pro lesnictví, myslivost a rybářství;
- lesnické technické záležitosti;
- lesní územní plánování;
- technický dozor lesnických institucí, úřadů okresní správy;
- koordinační orgán pro kontrolu poškození lesů;
- výuku lesnictví;
- podporu lesního hospodářství;

- správu stavu lesních parků (Vančura 2013).

Platební agentura Agrar Markt Austria (dále jen „AMA“)

Zahájila svoji činnost dne 1. července 1993 jako agentura tržní regulace. Je to veřejná organizace se sídlem ve Vídni se zastoupením ve spolkových zemích a sítí inspekční služby, je certifikovanou platební agenturou pro zemědělství.

Jejími hlavními úkoly jsou:

- vymáhání předpisů v oblasti společných opatření trhu (mléčné kvóty, dovozní a vývozní licence tržní intervence),
- opatření ke zlepšení kvality potravin,
- administrace rakouského Programu Životní prostředí (ÖPUL) na podporu přírodních stanovišť a rozsáhlé ochrany zemědělství,
- přímých plateb v rámci společné zemědělské politiky,
- podpor za přírodní znevýhodnění poskytované v horských oblastech a platby v jiných oblastech s imisním poškozením,
- propagačních opatření podle Směrnice o podpoře lesa a Opatření z federálních fondů,
- dotačních opatření Rozvoj venkova,
- Rakouského program na zlepšení výroby a marketing medu,
- identifikace skotu a označování hovězího masa.

Do působnosti tedy náleží administrace podle článku 5.3.2. „Opatření na podporu udržitelného řízení lesní půdy“ Rakouského program rozvoje venkova na roky 2007 - 2013.

Dílčí závěr:

Podle Vančury (2009) mají pro Rakousko lesy zcela základní význam, ať již z hlediska životního prostředí, národního hospodářství, ochrany proti přírodním rizikům či kvality života obecně. Výměra lesů v Rakouské republice je více jak 39 581 000 ha, to je 47,2 % její celkové rozlohy. S lesnatostí patří země mezi přední členské státy EU. Od první inventarizace (1961–1970) přibýlo v Rakousku 270 tis. ha lesa. Velký podíl lesů je ve východních Alpách, ale také v oblasti Dunaje. Zalesněná krajina je různorodá, v 22 růstových zónách, 125 lesních společenstvech, se překrývají klimatické i rostlinné typy. Nejvyšší podíl lesů má Štýrsko (61,1 %) a Korutany (60,6 %), Vídeň má lesnatost

21 %. Asi 67 % lesů je jehličnatých, 24 % listnatých, 9 % připadá na keře a bezlesí. Hospodářské lesy představují 64,5 % všech lesů.

Zalesňování zemědělských půd nelze považovat za ústřední otázku podporované činnosti v rámci programů rozvoje venkova. V Rakouském programu rozvoje venkova na roky 2007 - 2013 je výrazně vymezen prostor, kde lze zalesňování provádět a být příjemcem podpory.

Velikost rozlohy lesa v hornaté Rakouské republice zvyrazňuje prioritu ochránit zemědělskou půdu jako neobnovitelné současné bohatství. Zalesňování zemědělských půd je výrazně spojováno s plněním mimoprodukčních funkcí lesa.

6 Analýza administrativně - správního procesu při zalesňování zemědělských půd

V kapitole 4 „Administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd“ této diplomové práce je za začátek administrativně - správního procesu zalesnění zemědělské půdy považován ten právní úkon, právní jednání, kterým začal vlastník (žadatel) zemědělské půdy, případně nájemce, zajišťovat vyjmenované přílohy v rozsahu platného a účinného nařízení vlády České republiky o stanovení (některých) podmínek pro stanovení dotací na zalesňování zemědělské půdy. Právní komparací je potvrzeno, že pro Slovenskou republiku lze tento začátek identifikovat s chováním podle Nařízení Slovenské vlády 499/2008 Z.z. a pro Rakouskou republiku s chováním podle „Ländlichen Entwicklungsprogramms 2000-2006“ (HRDP) a „Österreichisches Programm für die Entwicklung des Ländlichen Raums 2007-2013“ (PRV).

Legislativa Evropské unie upravuje zalesňování zemědělské půdy stanovením rámcových parametrů (výše dotace, časová období poskytování, základní pravidla). Vlastní provedení je svěřeno národní právní úpravě.

Srovnávané právní úpravy zalesňování zemědělské půdy jsou značně odlišné, jak vyplývá z diagramů 1-3 Administrativně-správního procesu zalesňování zemědělské půdy podle příslušného nařízení národní vlády.

Tyto národní úpravy zejména:

- výrazně diferencují žadatele o poskytnutí dotace na první zalesnění zemědělské půdy, na péči o lesní porost a náhrady za ukončení zemědělské výroby na pozemku;
- používají projektový (příslušný orgán přijme žádosti o zařazení, vyhodnotí projekty a podle uveřejněných pravidel rozhodne o zařazení projektu do programu) nebo horizontální způsob rozdělování dotací (žadatel splní povinnosti a automaticky dostane dotaci podle předem stanovených pravidel),
- účelně vytvářejí externality pro další politiky EU, národního státu,
- vytvářejí podmínky pro řešení dlouhodobých klimatických změn a plnění mimoprodukčních funkcí lesa.

Administrativně – správní míru náročnosti při poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy limitují mimo jiné:

- Evropská unie, její legislativa a kontrolní mechanismy poskytování dotací,

- míra dělby státní správy (institucionální, hierarchická a dělba působnosti),
- absence společné lesnické politiky Evropské unie,
- management lesnické politiky jinými dotčenými společnými politikami Evropské unie,
- národní platební agentury, které administrují dotace na zalesňování zemědělské půdy,
- různá úroveň žadatelů o zalesňování zemědělské půdy.

6.1 V České republice

V období 2004 – 2006 (HRDP) administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd probíhal podle Nařízení vlády č. 308.

Proces poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy byl charakteristický horizontálním způsobem rozdělování dotací a kombinací s podáním žádosti o zařazení do programu s řadou příloh k určenému datu platební agentuře, zařazením žadatele do programu, oznámením zalesnění žadatelem agentuře, podáním žádosti o dotaci s přílohami.

Tento složitý postup je důsledkem určité nejistoty nové členské země s úkoly, k jejichž plnění se zavázala. V kombinaci s poprvé zavedenými a neodzkoušenými systémy administrace a kontroly, nezkušeností právě akreditované platební agentury SZIF a jejího nově formovaného personálního základu, bylo možno očekávat problémy při administraci dotací na zalesnění zemědělské půdy. Mimo běžných provozních nedostatků nebyly zaznamenány žádné významné výpadky v administraci.

Složitost postupu je graficky znázorněna v diagramu č. 1 „Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 308/2004 Sb.“

Z tabulky č. 1 vyplývá, že v letech 2004 – 2006 se % žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých pohybovalo od 9,2 % v roce 2004 do 2,9 % v roce 2006. Snížení žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých v rozmezí dvou let o 6,3 % může mít příčinu právě v administrativně – správní zatíženosti žadatelů.

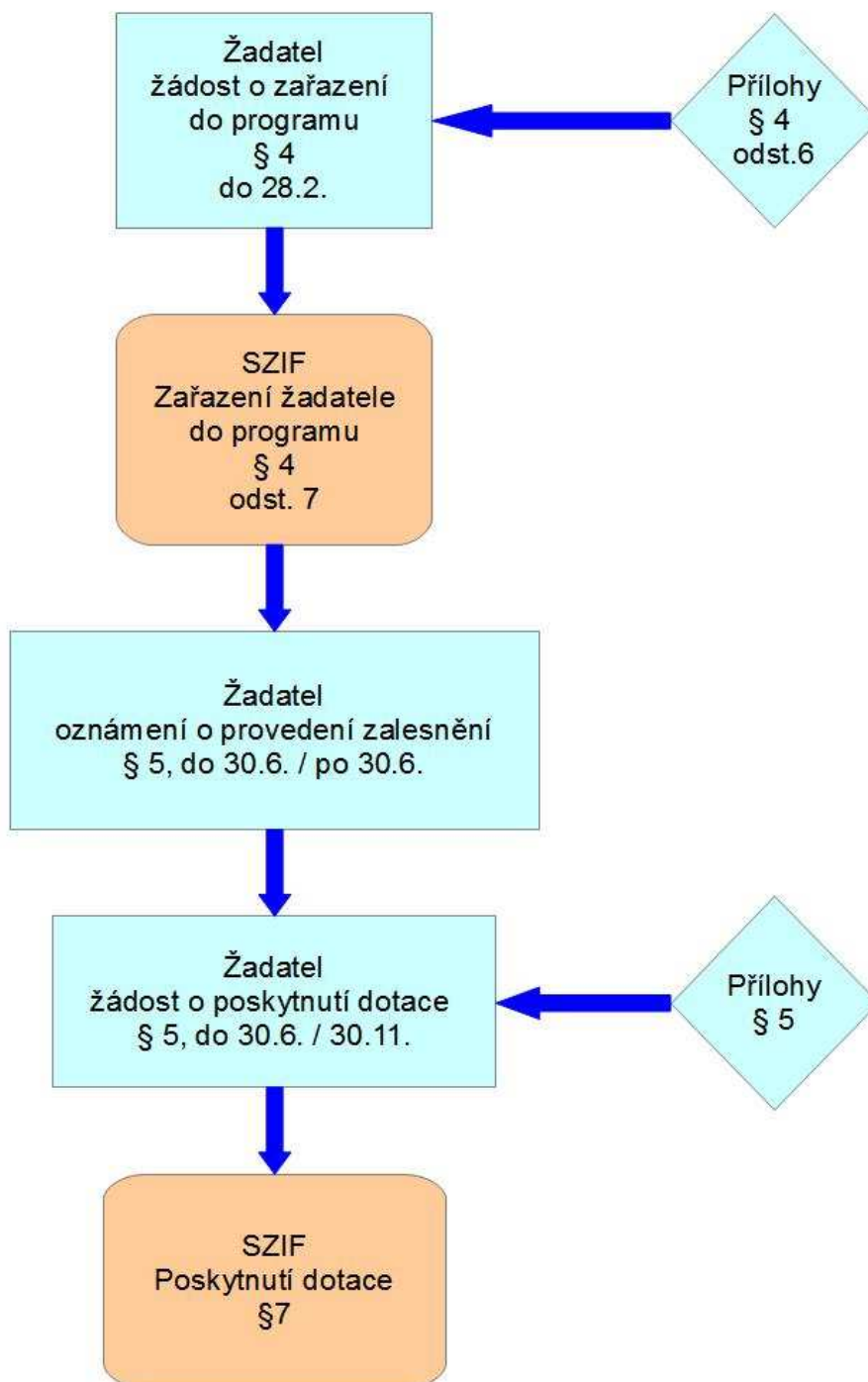
Tabulka č. 1: Přehled žádostí o dotaci; zalesňování zemědělské půdy Česká republika

HRDP, EAFRD Lesnictví ZZP Rok	Počet podaných žádostí v daném roce	Žádosti stažené, stornované, zamítnuté	Žádosti stažené, stornované, zamítnuté v %	Zalesněno zemědělské půdy ha
2004	393	36	9,2	488,27
2005	444	33	7,4	637,24
2006	475	14	2,9	906,00
2007	278	5	1,8	645,82
2008	298	17	5,7	580,94
2009	265	12	4,5	383,71
2010	237	9	3,8	372,08
2011	208	5	2,4	347,12
2012	248	4	1,6	356,00
celkem	2846	135	4,7	4717,18

(SZIF 2014)

Za 9 let bylo 2.711 žadatelů zalesněno 4.717,18 ha bývalé zemědělské půdy. Od roku 2004 do roku 2006 se počet zalesněných ha zvyšoval až na 906,00 ha v roce 2006 (podle HRDP). Od roku 2007 naopak klesl z 645,82 ha na cca 356 ha v roce 2012.

Diagram č. 1: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 308/2004 Sb.

V období 2007 – 2013 (PRV) administrativně - správní proces při zalesňování zemědělských půd probíhá podle Nařízení vlády č. 239. Proces poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy je realizován horizontálním způsobem rozdělování dotací. Zásadní změnou bylo zrušení žádosti o zařazení do programu platební agentuře,

zařazení žadatele do programu a oznámení zalesnění žadatelem agentuře. Žadatel podává žádost o dotaci s přílohami v termínu do 30.11. Platební agentura až od tohoto okamžiku žádost kontroluje, administruje a rozhoduje o způsobu jejího vyřízení.

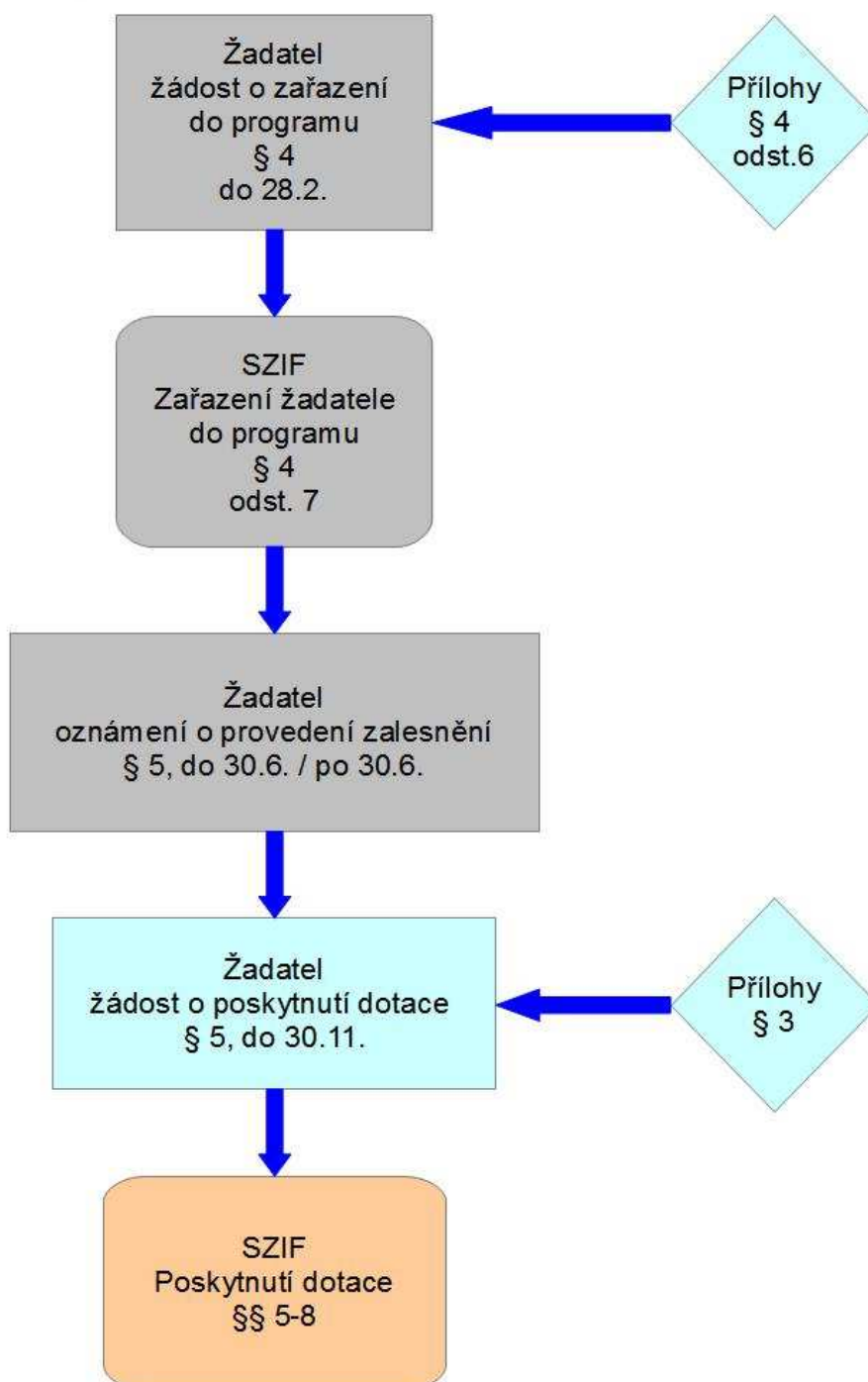
Z tabulky č. 1 vyplývá, že v letech 2007 – 2013 se % žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých pohybovalo v rozmezí od 1,6 % do 5,79 %. Snížení žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých v celém období oproti výše popsanému předchozímu období lze považovat za důsledek zjednodušení vztahu žadatel – platební agentura a také vlivu zkušeností platební agentury s administrací v předchozím období.

V diagramu č. 2 „Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 239/2007 Sb.“ jsou na diagramu č. 1 šedě označeny úkony žadatele a platební agentury, které byly v Nařízení vlády č. 239 zrušeny. Administrativně - správní zjednodušení v diagramu č. 2 a podle tabulky č. 1 je výrazné.

V novém období v letech 2014 – 2020

V roce 2014 nebyly nové žádosti na zalesnění zemědělské půdy přijímány. Platební agentura SZIF předpokládá, že již nebudou dotace poskytovány horizontálním způsobem, ale projektovým způsobem. Další vymezení je dostupné pouze v programu PRV 2014 - 2020.

Diagram č. 2: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení vlády č. 239/2007 Sb.

6.2 Ve vybraných okolních zemích

Slovenská republika

Slovenská republika zvolila postup projektový. V diagramu č. 3 „Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení

Slovenské vlády č. 499/2008 Sb.“, který je zpracován na diagramu č. 1, je vypuštěn pouze jeden úkon (šedě podbarvený), a to oznámení zalesnění žadatelem. Byť se jedná o jiný postup, je zřejmá velká podobnost počtu úkonů s postupem České republiky v prvním období, tj. 2004 - 2006.

Určitý potenciál pro administrativně – správní proces má jednodušší struktura státní správy, včetně příslušnosti agendy životního prostředí jako součásti agendy spravované Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR.

Rozhodujícím pro přijetí projektu na zalesnění zemědělské půdy je umístění navrhované zemědělské půdy k zalesnění na preferovaném stanovišti. Při hodnocení Žádosti o zařazení se administruje podle příslušného bodového pásma:

- v 1. jsou žádosti s převažující výměrou dílu půdního bloku s nižším kódem BPEJ (čím vyšší, tím větší předpoklad zařazení projektu),
- v 2. jsou žádosti patřící celou výměrou anebo částečně do znevýhodněných oblastí podle § 56 NSV č. 499,
- ve 3. jsou žádosti navazující na existující lesní porost.

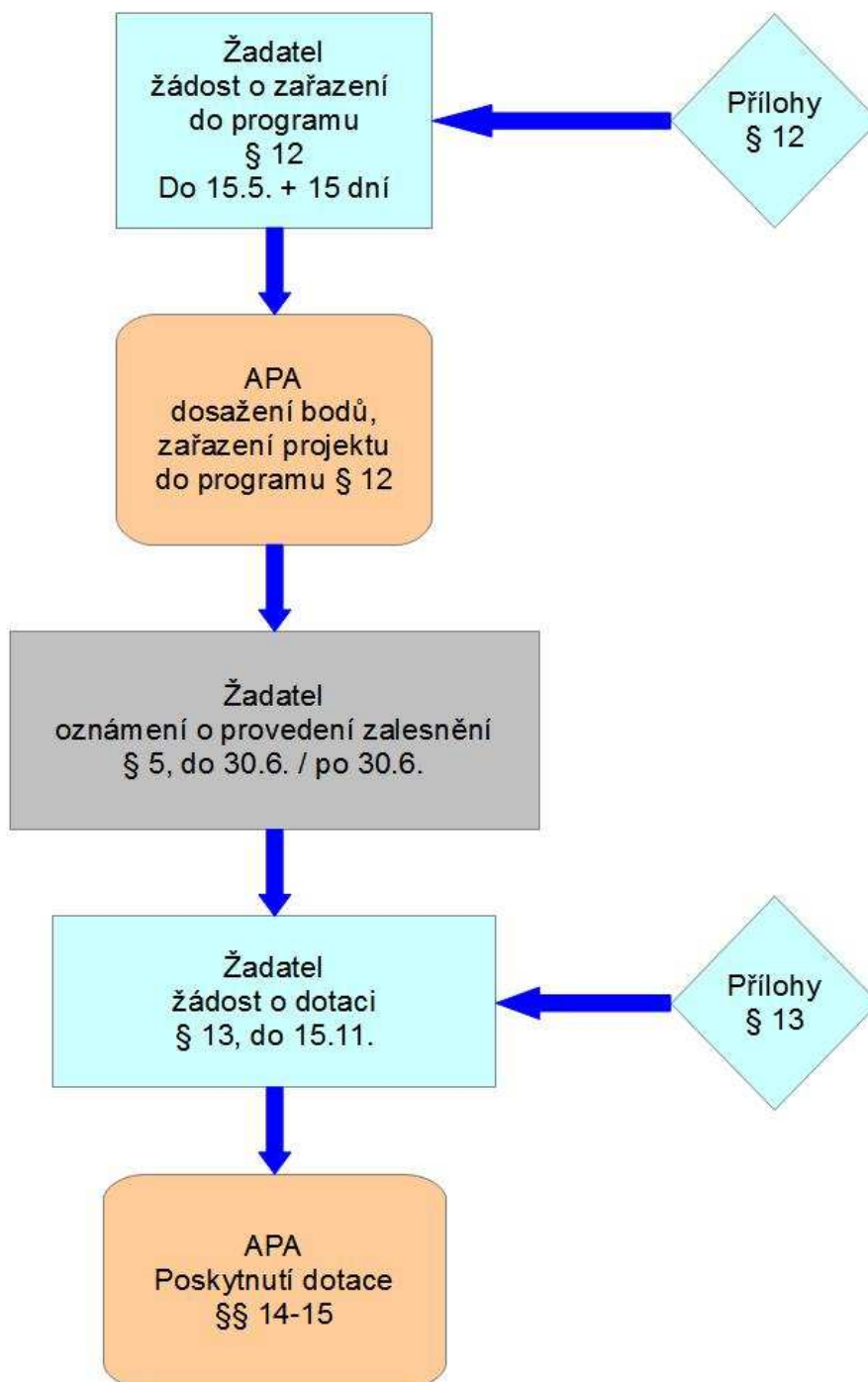
Tabulka č. 2: Přehled žádostí o dotaci; zalesňování zemědělské půdy Slovenská republika

HRDP, EAFRD Lesnictví ZZP Rok	Počet podaných žádostí v daném roce	Žádosti stažené, stornované, zamítnuté	Žádosti stažené, stornované, zamítnuté v %	Zalesněno zemědělské půdy ha
2004	6	0	50	nezjištěno
2005	3	0	0	28,94
2006	6	0	0	50,37
2007	22	6	27,2	nezjištěno
2008	29	17	58,6	139,66
2009	1	0	0	1,7
2010	12	0	0	83,04
2011	7	0	0	48,39
2012	5	0	0	29,67
celkem	91	17	18,6	>381,77

(PPA 2014)

V letech 2004 až 2012 bylo zalesněno více jak 381,77 ha bývalé zemědělské půdy na základě 74 projektů na zalesnění zemědělské půdy. Tento rozsah je hluboko pod ročním průměrem zalesněných zemědělských půd v České republice ve sledovaném období.

Diagram č. 3: Administrativně - správní proces zalesňování zemědělské půdy podle Nařízení Slovenské vlády č. 499/2008 Sb.

Rakouská republika

Administrativně – správní proces poskytování dotací při zalesňování zemědělské půdy v Rakouské republice odpovídá specifickým poměrům této alpské země. Lesnatost 47,2 %, postavení lesního hospodářství jako druhého nejvýznamnějšího odvětví za

turistickým ruchem, skončená důkladná inventarizace lesů, úspěšná národní lesní a zemědělská politika a spolkové uspořádání zemí s výrazně odlišnými přírodními podmínkami vytváří pro zalesňování zemědělských půd omezený rámec použití. Přísná ochrana zemědělské půdy značně omezuje volnost rozhodnutí vlastníka o zalesnění zemědělské půdy (Vančura 2014).

Aplikace Evropského práva v národních programech Rakouské republiky „Ländlichen Entwicklungsprogramm 2000 - 2006“ (HRDP) a „Österreichisches Programm für die Entwicklung des Ländlichen Raums 2007 - 2013“ (PRV) je orientována na:

- účelné vytváření externalit pro další politiky EU, národního státu – podpora zalesňování zemědělských půd v regionech s minimálním až nízkým zastoupením lesa na extrémních stanovištích v částech růstových oblastí 7.1, 7.2, 8.1 a 8.2 (zastoupení lesního porostu pod 20 %). Tyto lokality jsou turisticky atraktivní a tento stav musí být dále vhodně rozvíjen;
- vytváření podmínek pro řešení dlouhodobých klimatických změn a plnění mimoprodukčních funkcí lesa (vliv dlouhodobých klimatických změn se nejdříve projevuje na extrémních stanovištích, např. táním ledovců a obnažováním ploch ohrožených erozí; podpora mimoprodukčních funkcí lesa – ochranná, rekreační, stabilizační, klimatická ...).

Přímé srovnání administrativně – správního procesu při zalesňování zemědělských půd s Českou republikou a Slovenskou republikou nebylo provedeno z důvodu nedostupnosti vhodných srovnávacích informací.

Zalesňování zemědělských půd v Rakouské republice, které není podporováno z dotací, tím není dotčeno. Zalesňovatel musí splnit podmínky pro provedení změny druhu pozemku a způsobu jeho využití.

6.3 Porovnání administrativně – správního procesu při zalesňování zemědělských půd v České republice se Slovenskou republikou a Rakouskou republikou.

Zalesňování zemědělské půdy je problematika změny druhu pozemku a způsobu jeho využití (viz kapitola 4.1.1). Změna druhu pozemku a způsobu jeho využití konzumuje podstatnou část administrativně – správního procesu při zalesňování zemědělské půdy. Je rozhodující podmínkou pro realizaci zalesňování zemědělské půdy.

Samo o sobě je souborem rozhodnutí, souhlasů, vyjádření, prohlášení, potvrzení a jiných dokladů a dokumentů orgánů státní správy, zúčastněných osob, žadatele, veřejných rejstříků (dále jen „soubor“). Na základě tohoto souboru vydá příslušný orgán státní správy rozhodnutí o změně druhu pozemku a způsobu jeho využití. Žadatel o zalesnění zemědělské půdy má právo a povinnost v zákonné lhůtě pozemek zalesnit.

Privilegium rozhodnout o zalesnění zemědělské půdy náleží jen a pouze orgánu státní správy příslušného státu. Legislativa EU toto právo respektuje tím, že odkazuje v této věci na národní legislativu.

Proces poskytování dotace na zalesňování zemědělské půdy navazuje na administrativně – správní proces a rozhodnutí v právní moci, stanoví pravidla v souladu s Evropskou legislativou, práva a povinnosti žadatele o dotaci a definuje jeho způsobilost.

Česká republika ve sledovaném období použila dvě různá pojetí poskytování dotací na zalesnění zemědělské půdy.

Podle diagramu č. 1 obsahoval první způsob pro žadatele více povinností v delším časovém období, ale tato skutečnost neměla za následek nárůst žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých, ani snížení zájmu o tento dotační titul. Naopak počet zalesněných ha stoupal, počet žádostí stoupal, procento žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých klesalo. Výhoda tohoto způsobu pro žadatele spočívala v tom, že vlastní nákladnou část záměru realizoval až ve chvíli, kdy již byl zařazen do programu.

Podle diagramu 2. byl druhý způsob pro žadatele podstatně jednodušší. Žadatel samostatně plní povinnosti administrativně – správní, organizačně - realizační a finanční (mimo běžné povinnosti zemědělce při plnění sezónních a mimosezónních činností). Po zalesnění, ve stanovené lhůtě, musí podat žádost o dotaci s přílohami, a to kompletní a předepsané. Od zavedení nového způsobu počínaje rokem 2007 počet zalesněných ha klesal, počet žádostí se pohyboval kolem 255 za rok, procento žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých se pohybovalo kolem 3 %.

Zalesněná plocha ve výši 4.717,18 ha uspokojila 95,6 % žadatelů. Na 1 žádost byla průměrně zalesněna plocha 1,74 ha bývalé zemědělské půdy.

Počet žádostí stažených, stornovaných nebo zamítnutých nevyjadřuje vztah zájmu o zalesnění a skutečně realizované zalesnění zemědělské půdy. Lze předpokládat, že počet neúspěšných zájemců o zalesnění může být relativně vysoký, protože nároky

orgánů státní správy, které poskytují žadatelům dokumenty do přílohy žádosti, musí zájemce splnit.

Slovenská republika ve sledovaném období použila jen projektový způsob na zalesnění zemědělské půdy. Podle diagramu 3. je pro žadatele srovnatelně obsáhlý jako první způsob použitý v České republice v letech 2004 – 2006. Ve sledovaném období bylo zalesněno více jak 381,77 ha bývalé zemědělské půdy podle 74 projektů. Průměrná zalesňovaná plocha byla více jak 5,2 ha. Z tabulky č. 2 nelze úspěšně vyvozovat jakýkoliv trend a důvody kolísání zájmu předkladatelů projektů. Systém otevírání několika kol za rok spíše svědčí o komplikacích při realizaci jiných programů a účelovém využívání prostředků případ od případu zbývajících neumístěných prostředků z jiných neúspěšných programů. Počet zamítnutých projektů nevyjadřuje skutečný zájem o zalesnění zemědělské půdy, protože je celkem logický předpoklad, že zájemce nedokázal opatřit příslušné dokumenty od orgánů státní správy potřebné pro podání projektu. Průměrná velikost zalesňované plochy na projekt zužuje okruh předkladatelů projektu vzhledem k náročnosti zajištění financování do doby realizace projektu.

Rakouská republika ve sledovaném období v rámci HRDP (2000 - 2006) a PRV (2007 – 2013) podporovala zalesňování zemědělské půdy v působnosti zemských vlád, a to pouze v regionech s minimálním až nízkým zastoupením lesa na extrémních stanovištích (části růstových oblastí 7.1, 7.2, 8.1 a 8.2 ve spolkové zemi Burgernlandsko, Dolní Rakousko, Horní Rakousko a Štýrsko) pokud se jedná o katastrální zastoupení lesního porostu pod 20 %. Specifika jsou uvedena v kapitole „5.2 Ve vybraných okolních zemích“ v odst. Rakouská republika.

Přístup Rakouské republiky je inspirací a také ověřeným postupem, jak nakládat s národním lesním bohatstvím, jak o něj pečovat, jak ho stabilizovat a rozšiřovat při zachování všech jeho funkcí i (hlavně tam) na extrémních stanovištích. Česká republika rakouské zkušenosti může zkoumat, hodnotit a konfrontovat je se svými či jiných zemí. Přímé využití je úzce politickou záležitostí, pokud se nenajdou jiné, účinnější nástroje pro nastolení odpovídajícího postavení lesů.

7 Diskuse

Česká republika patří mezi členské země EU, ve které bude zalesňování zemědělské půdy pokračovat nejméně ve stejném rozsahu plochy za rok jako v období sledovaném v této diplomové práci. EU pro podporu zalesňování zemědělských půd v období 2014 až 2020 vytvořila právní rámec. Opět proces přijímání programu, jehož součástí je opatření pro zalesňování zemědělských půd, byl ukončen pozdě.

Význam (naléhavost) zalesňování zemědělských půd

Význam, jaký přikládá EU lesní politice (protože tam zalesnění bývalé zemědělské půdy patří), význam, jaký této oblasti přikládá Česká republika, sděluje rozhodnutí - „pro rok 2014 nebude program otevřen“. Je těžko představitelné, že by taková situace nastala v některé oblasti společné politiky EU, např. v zemědělství. Proto má smysl, pokud hodlá Česká republika v EU setrvat, jako prioritní prosazovat rehabilitaci lesní politiky ve formátu - „STATUT LESA“ („Statute of forest“). Inventarizované evropské lesy a inventarizovaná zemědělská a ostatní půda umožní stanovit minimální plochu lesa a parametry cílového stavu v každé členské zemi jako dlouhodobý cíl naplnění „STATUTU LESA“ (nejméně 100 let). Tedy žádná další společná politika na krátké třeba sedmileté období.

Základní pravidlo každé společné politiky EU bude neohrožovat, nepoškozovat (lesní půdní fond) a obsluhovat les. Ostatní instituty jako udržitelné hospodaření v lesích, mimoprodukční funkce lesa EU již dávno používá.

Provedenou právní komparací byl administrativně – správní proces při zalesňování zemědělské půdy v České republice, ale i ve Slovenské republice a Rakouské republice, rozdělen na dvě etapy.

První etapu „administruje“ zájemce o zalesnění v individuálně specifickém čase. Výsledkem je souhlasné stanovisko státního orgánu ochrany půdy (v České republice podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) se změnou druhu pozemku a způsobu jeho využití, rozhodnutí příslušného státního orgánu o změně druhu pozemku a způsobu jeho využití, zápis změny v katastru nemovitostí, soubor předepsaných příloh a vypracovaná žádost o zařazení do programu nebo žádost o dotaci na zalesnění zemědělské půdy.

Druhá etapa je administrována platební agenturou, která po kontrole příloh, zalesnění na místě a splnění všech podmínek poskytne dotaci v plné, případně krácené výši.

Tento rámec potvrzuje, že zalesňování zemědělské půdy je proces, který sice má podporu formou dotací, ale je především řešením konkrétní potřeby členského státu EU, zájemců o zalesnění z různě racionálních důvodů.

Vacek, Simon et al. (2009) k tomu uvádí, že v posledním období (desítky let) se ve vyspělých evropských zemích zvyšují plochy lesů z ekonomických i ekologických důvodů. Tato tendence souvisí s tlaky na kvalitu životního prostředí, s nadprodukcí zemědělských výrobků a omezenou možností realizovat je na jiných trzích. V EU by se mohlo jednat až o 12 – 16 milionů ha ze zemědělské půdy a v České republice až o 400 000 ha. V ČR je v současné době kolem 350 000 ha opuštěných ploch spadajících do zemědělského půdního fondu. Zalesňování by do budoucna mělo sledovat dva cíle – ekologický a ekonomický.

Motivace k zalesňování zemědělských půd

Otázka poskytování dotací, tj. jaký účel tato dotace má plnit, bezprostředně souvisí s otázkou diverzity druhů. Obecně známý a medializovaný problém zvyšující se rozlohy zarůstajících ploch zemědělské půdy (Krkonose, ...) výrazně negativně ovlivňuje biodiverzitu, často vede k zániku vzácných společenstev (luční, mokřadní, stepní ...). Část tohoto problému lze citlivě řešit právě zalesněním zemědělských půd, které je značně nákladné a je investicí více méně do veřejného prostoru, do mimoprodukčních funkcí obecně, s nulovou návratností pro zalesňovatele. Proto by dotace měla plnit zejména funkci motivační.

Šišák, Kopřiva, Kupčák (2003) zpracovali návrh na úpravu motivační podpory zájmu vlastníka zemědělsky trvale neobdělávaných půd na jejich zalesnění. Základ problému je v organizačně – administrativním procesu a jeho možném zjednodušení, ve složitosti převodu zemědělské půdy na PUPFL a složité žádosti o zalesnění. V závěru a v návrzích řešení jmenovaní konstatují, že pokud má společnost a stát skutečný zájem na přeměně opuštěných a zanedbaných pozemků na pozemky s lesními porosty, musí být proces maximálně finančně, legislativně a zejména administrativně podporován. Zalesňování probíhá pomalu. Administrativní zatížení označují za hlavní příčinu poměrně malého zájmu soukromých vlastníků o zalesňování. Řešení vidí v přenastavení organizačně – administrativního procesu a jeho možném zjednodušení spojeném

zejména s problematikou převodu zemědělské půdy na PUPFL a úpravou předpisů a směrnic.

Stav po deseti letech dokumentuje, že návrh jmenovaných nebyl uplatněn, stal se prognózou (špatného) stavu nyní. Návrh i po relativně dlouhé době, za částečně změněných podmínek, má stále svůj odborný význam, protože pro roky 2014 (2015) – 2020 má dojít ke změně způsobu poskytování dotací na projektový. Dojde tím ke zlepšení nebo jen k přelití finančních prostředků do jiných zajímavějších oblastí zemědělství?

Zalesňování zemědělských půd a opatření ke zmírnění globálních změn klimatu

Česká republika svojí polohou v Evropě náleží téměř celým územím do oblasti mírného klimatu, které je charakteristické čtyřmi odlišnými ročními obdobími, srážkami po celý rok, teplým létem, studenou zimou. Severozápadní část území náleží ke kontinentálnímu klimatu, které je chladné a vlhké s teplými léty a drsnými zimami. To je stav, který se má blížit současnému klimatu. EU již legislativně reaguje na globální klimatické změny.

Celkem není za současného stavu poznání možné predikovat další vývoj. Existuje řada modelů na různě dlouhou dobu. Jaká kombinace nebo který model se nejvíce přiblíží skutečnosti za 10, 20, ..., 100 let, nelze vybrat.

Fry et al. (2012) uvádí v kapitole „Zpomalení klimatických změn“, že vlády jednotlivých zemí si čím dál více uvědomují význam lesů i mangrovů jako důležitého ekologického prvku, včetně jeho funkce pohlcování uhlíku a ochrany proti stoupající hladině moří, a intenzivnějším pobřežním bouřím. Klimatické změny jsou globálním ekologickým problémem, a tak vyžadují také globální přístup k jejich řešení.

Celkem okrajové je, jaký názor má vláda na význam mangrovů. Měla by však urychlit proces uvědomění si významu lesů jako důležitého ekologického prvku při probíhajících globálních klimatických změnách.

Fungující systém zalesňování zemědělských půd a dostatečná podpora tohoto procesu dotacemi nebo jinými nástroji může alespoň zmírnit konkrétní projevy na území České republiky.

Diplomová práce se nezabývá:

- 1) zakládáním porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, protože tato činnost je výhradně zemědělskou činností, jejímž účelem je pouze a jedině sklizeň pěstované kultury za účelem zisku. Kultura, byť je víceletá, neplní žádné další funkce.

NV č. 308 umožňovalo poskytování dotací na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití, které není zalesněním zemědělské půdy, nedochází ke změně zemědělské půdy na PUPFL. Fakticky dochází pouze ke změně kultury, a to i v evidenci využití zemědělské půdy v působnosti Ministerstva zemědělství. Sama o sobě je tato činnost výhradně zemědělská.

NV č. 239 poskytování dotací na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití již neumožňuje.

- 2) výší poskytované dotace na 1 ha, ani množstvím vyplacených finančních prostředků za rok celkem a sledované období celkem. Toto téma lze vnímat jako navazující, velmi obsáhlé, vhodné pro samostatné zpracování.

8 Závěr

Diplomová práce pro širší orientaci v problematice „analýza administrativně – správního procesu poskytování dotací na zalesňování zemědělských půd v České republice a ve vybraných okolních zemích“ seznamuje s významnými událostmi historie evropské integrace, s vývojem evropského práva, s lesnickou politikou a jejím vztahem k ostatním politikám EU, se strategií EU pro lesy a s právní úpravou zalesňování zemědělských půd v EU.

Právní úprava EU pro zalesňování zemědělských půd od vstupu České republiky prošla obdobím platnosti Horizontálního programu rozvoje venkova (2004 – 2006) a obdobím platnosti Programu rozvoje venkova (2007 – 2013). V obou obdobích EU upravuje předmět podpory a určuje, kdo není jejím příjemcem. V působnosti členských států je ponecháno určení zemědělské půdy způsobilé pro podporu na zalesňování.

Diplomová práce používá k analýze administrativně – správního procesu v České republice a ve vybraných okolních zemích při zalesňování zemědělských půd metodu právní komparace k porovnání:

- působnosti státních orgánů,
- národních právních úprav,
- národních administrativně – správních procesů.

Administrativně - správní proces probíhá standardně ve dvou etapách:

1. etapa

- začíná právním úkonem, případně právním jednáním, kterým začal vlastník (žadatel) zemědělské půdy, případně nájemce, zajišťovat vyjmenované přílohy v rozsahu platného a účinného nařízení vlády České republiky o stanovení (některých) podmínek pro stanovení dotací na zalesňování zemědělské půdy.

Právní komparací bylo zjištěno, že pro Slovenskou republiku lze tento začátek identifikovat s chováním podle Nařízení Slovenské vlády 499/2008 Z.z. a pro Rakouskou republiku s chováním podle „Ländlichen Entwicklungsprogramms 2000-2006“ (HRDP) a „Österreichisches Programm für die Entwicklung des Ländlichen Raums 2007-2013“ (PRV). Etapa končí shomážděním všech příloh a vypracováním příslušné žádosti o zařazení do programu na zalesňování nebo žádosti o dotaci na zalesňování zemědělské půdy. Jednou z příloh je souhlas státního orgánu ochrany půdy se změnou druhu pozemku a způsobu jeho využití (zemědělská půda na PUPFL), bez

něhož nelze zalesnit žádnou zemědělskou půdu.

2. etapa

- začíná doručením žádosti o zařazení do programu na zalesnění nebo žádostí o dotaci na zalesnění zemědělské půdy s přílohami příslušné platební agentuře (Česká republika – SZIF, Slovenská republika – PPA, Rakouská republika – AMA) a končí vyplacením dotace žadateli.

Úspěšnou realizací obou etap administrativně - správního procesu se stane žadatel po provedeném a zkontrolovaném zalesnění bývalé zemědělské půdy příjemcem dotace. Úspěšnou realizací pouze 1. etapy zůstává žadatel pouze zalesňovatelem, zalesnění je povinen provést ve lhůtách a za podmínek platného národního lesního zákona, a to na vlastní náklady.

V České republice bylo za 9 let 2.711 žadateli zalesněno 4.717,18 ha bývalé zemědělské půdy. Od roku 2004 do roku 2006 se počet zalesněných ha zvyšoval až na 906 ha v roce 2006 (podle HRDP). Od roku 2007 naopak klesl z 645,82 ha na cca 356 ha v roce 2012. Uvedená data mohou být interpretována jako přijatelná míra administrativně – správního zatížení žadatele o dotaci.

Slovenská republika ve stejném období (2004 až 2012) zalesnila více jak 381,77 ha bývalé zemědělské půdy na základě 74 projektů na zalesnění zemědělské půdy. Tento rozsah je hluboko pod ročním průměrem zalesněných zemědělských půd v České republice ve sledovaném období. Průměrná zalesňovaná plocha byla více jak 5,2 ha. Častou příčinou vyřazení posuzovaných projektů s vyšší výměrou plochy byla neschopnost státního orgánu ochrany půdy včas vydat souhlas se změnou druhu pozemku a způsobu jeho využití.

Rakouská republika ve sledovaném období v rámci HRDP (2000 - 2006) a PRV (2007 – 2013) podporovala zalesňování zemědělské půdy v působnosti zemských vlád, a to pouze v regionech s minimálním až nízkým zastoupením lesa na extrémních stanovištích (části růstových oblastí 7.1, 7.2, 8.1 a 8.2 ve spolkové zemi Burgenlandsko, Dolní Rakousko, Horní Rakousko a Štýrsko) pokud se jedná o katastrální zastoupení lesního porostu pod 20 %.

Podřízenost lesní politiky Evropské unie společné zemědělské politice a „koordinace“ s dalšími společnými politikami neumožňuje EU zásadní změny v poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy. Význam lesa je nezpochybnitelný, existence mimoprodukčních funkcí lesa je nezpochybnitelná. Právě mimoprodukční funkce však les ohrožují, poškozují a vytváří tlak na vlastníky

financovat nápravu (jde-li to vůbec) škod. Každá rozumná společnost, každý rozumný konzument statků – mimoprodukčních funkcí lesa - jsou povinni financovat nebo jinak refundovat vlastníkovu újmu za užívání jeho ústavně „nedotknutelného“ vlastnictví.

Rozsah administrativně – správního zatížení při zalesnění zemědělské půdy lze snížit omezením byrokracie orgánů státní správy (a jejich počtu), které se ze zákona vyjadřují k zalesňování.

Princip poskytování dotace je sám o sobě v případě zalesňování zemědělské půdy nevhodný a nedůstojný. Jak je výše popsáno, je třeba zavést platby nebo jiný způsob refundace za plnění mimoprodukčních funkcí lesa.

Diplomová práce přispěla k ujasnění rozsahu a vymezení administrativně správního procesu při zalesňování zemědělské půdy, seznamuje s rozdíly a shodami v postupech zavedených ve Slovenské republice a Rakouské republice.

Administrativně-správní proces při zalesňování zemědělské půdy v České republice podle NV č. 308 byl zbytečně složitý a pro žadatele komplikovaný. Následující NV č. 239 již reagovalo odstraněním zbytečných mechanismů a duplicit a administrativně-správní proces urychlilo. Proto úvahy o přechodu na projektový způsob od roku 2015, případně faktický přechod, mohou uměle omezit zájem o zalesňování zemědělské půdy. Také možnosti snížit byrokracii ze strany státních orgánů jsou již reálné, protože probíhající proces elektronizace státní správy umožňuje snadné sdílení dat a vyřízení řady úkonů v rámci řízení u jednoho státního orgánu, respektive platební agentury.

Literatura

- Damohorský et al. (2007) DAMOHORSKÝ, M. a kol. *Právo životního prostředí*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 641 s. ISBN 978-80-7179-498-1.
- Dobruský (2009) DOBRUSKÝ, J., F. *Legislativa České republiky v oblasti životního prostředí po skončení přechodného období*. Absolventská práce. Chrudim: SŠ zemědělská a VOŠ, 2009. 376 s.
- Drobník, Dvořák (2010) DROBNÍK, J; DVOŘÁK, P. *Lesní zákon. Komentář*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010. 304 s. ISBN 978-80-7357-425-3.
- Fontaine (2007) FONTAINE, P. *Evropa ve 12 lekcích*. Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 2007. 63 s. ISBN 92-79-02860-X.
- Fry et al. (2012) FRY, J; GRAF, H; GROTJAHN, R; RAPHAEL, M; SAUNDERS, C; WHITAKER, R. *Počasí a změna klimatu*. 1. vyd. Praha: Svojtka & Co., s.r.o., 2012. 512 s. ISBN 978-80-256-0707-7.
- GS Rady (2012) GENERÁLNÍ SEKRETARIÁT RADY. *Unie práva: od Paříže po Lisabon. Historický vývoj smluv Evropské unie*. Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2012. 55 s. ISBN 978-92-824-3503-8.
- Hrib et al. (2009) HRIB, M; KOPP, J; KŘIVÁNEK, J; KYZLÍK, P; MOUCHA, P; NĚMEC, J; OLIVA, J; PELC, F; PEŠKOVÁ, V; ROČEK, I; ŘEZÁČ, J; SLABA, M; VANČURA, K; VAŠÍČEK, J; ZAHRADNÍK, P; ZATLOUKAL, V. *Lesy v České republice*. Praha: Consult, 2009. 399 s. ISBN 80-903482-5-4.
- Knapp (1995) KNAPP, V. *Teorie práva*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 1995. xvi, 247 s. ISBN 3-406-40177-5.
- Knapp (1996) KNAPP, V. *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 1996. xvi, 248 s. ISBN 80-7179-089-3.
- Kravka et al. (2012) KRAVKA, M; DYMÁK, R; HENEK, M; HRŮZA, P; KOUBA, M; KUPKA, I; SOKOL, D. *Plantáže dřevin pro biomasu, vánoční stromky a zalesňování zemědělských půd*. Praha: Grada Publishing, a. s., 2012. 104 s. ISBN 978-80-247-3925-0.
- Löw, Míchal (2003) LÖW, J; MÍCHAL, I. *Krajinný ráz*. 1. vyd. Kostelec nad Černými les: Lesnická práce, 2003. 552 s. 80-86386-27-4.
- MZe (2008) Horizontální plán rozvoje venkova ČR pro období 2004 - 2006. MZe Praha, 2008. 187 s.
- MZe (2008²) Výroční zpráva o implementaci Programu rozvoje venkova ČR 2007 - 2013 za rok 2007. MZe Praha, 2008. ISBN 978-

- 80-7084-735-0. 62 s.
- Prchalová (2006) PRCHALOVÁ, J. *Zákon o ochraně přírody a krajiny a NATURA 2000*. Praha: LINDE PRAHA, a.s., 2006. 351 s. ISBN 80-7201-575-3.
- Tichý et al. (2006) TICHÝ, L; ARNOLD, R; SVOBODA, P; ZEMÁNEK, J; KRÁL, R. *Evropské právo*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 1996. 879 s. ISBN 80-7179-430-9.
- Vacek, Simon et al. (2009) VACEK, S; SIMON, J. *Zakládání a stabilizace lesních porostů na bývalých zemědělských a degradovaných půdách*. 1. vyd. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, 2009. 792 s. ISBN 978-80-87154-27-4.
- Vacek, Slávik et al. (2006) VACEK, S; SLÁVIK, M; MACKŮ, M; MALÍK, V; MIKESKA, M; POLÍVKA, M; SIMON, J; VEJLUPEK, M; Zatloukal V. *Zalesňování zemědělských půd*. 1. vyd. Praha: ČZU, 2006. 108 s. ISBN 80-213-1576-8.
- Zlatník (1952) ZLATNÍK, A. *Fytoecologie lesa*. Brno: Ústav lesnické botaniky a fytoecologie Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně, 1952. 197 s.

Legislativní dokumenty ČR

- NV č. 308/2004 Sb. Česko. Vláda. Nařízení č. 308 ze dne 5.5.2004 o stanovení některých podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy a na založení porostů rychle rostoucích dřevin na zemědělské půdě určených pro energetické využití. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 102, s. 6426.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/ws_content?contentKind=regulation§ion=1&id=58009&name=308/2004>. ISSN 1211-1244.
- NV č. 75/2007 Sb. Česko. Vláda. Nařízení č. 75 ze dne 28.3.2007 o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2007, částka 32, s. 886.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_narizeni-vlady-2007-75-strukturalnipolitika.html>. ISSN 1211-1244.
- NV č. 79/2007 Sb. Česko. Vláda. Nařízení č. 239 ze dne ze dne 11.4.2007 o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2007, částka 34, s. 1134.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-

- zneni_narizeni-vlady-2007-79-strukturalnipolitika.html>.
ISSN 1211-1244.
- NV č. 239/2007 Sb. Česko. Vláda. Nařízení č. 239 ze dne 29.8.2007 o stanovení podmínek pro poskytování dotací na zalesňování zemědělské půdy. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2007, částka 79, s. 3066 - 3070.
Dostupné také z WWW:
<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2007&typeLaw=zakon&What=Rok&stranka=5>>. ISSN 1211-1244.
- NV č. 479/2009 Sb. Česko. Vláda. Nařízení č. 479 ze dne 21.12.2009 o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 152, s. 8335.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_narizeni-vlady-2009-479.html>. ISSN 1211-1244.
- Vyhláška č. 83/1996 Sb. Česko. Ministerstvo zemědělství. Vyhláška č. 83 ze dne 18.3.1996 o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1996, částka 28, s. 946 - 970.
Dostupné také z WWW:
<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1996&typeLaw=zakon&What=Rok&stranka=7>>. ISSN 1211-1244.
- Vyhláška č. 29/2004 Sb. Česko. Ministerstvo zemědělství. Vyhláška č. 29 ze dne 9.1.2004 o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 9, s. 467 - 528.
Dostupné také z WWW:
<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2004&typeLaw=zakon&What=Rok&stranka=23>>. ISSN 1211-1244.
- Vyhláška č. 139/2004 Sb. Česko. Ministerstvo zemědělství. Vyhláška č. 139 ze dne 23.3.2004, kterou se stanoví podrobnosti o přenosu semen a sazenic lesních dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnosti o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 46, s. 1955.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/ws_content?contentKind=regulation§ion=1&id=57641&name=139/2004>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 50/1976 Sb. ČSSR. Federální shromáždění. Zákon č. 50 ze dne 27.4.1976 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). In *Sbírka zákonů ČSSR*. 1976, částka 79, s. 146 -

174.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=50&r=1976>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 229/1991 Sb. ČSFR. Parlament. Zákon č. 229 ze dne 24.6.1991 o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 45, s. 1062.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-1991-229-pozemkove-upravy.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 513/1991 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 513 ze dne 5.11. 1991 částka 98, s. 2474 - 2565.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=513&r=1991>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 114/1992 Sb. Česko. Česká národní rada. Zákon č. 114 ze dne 19.2.1992 o ochraně přírody a krajiny. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 28, s. 0666.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/ws_content?contentKind=regulation§ion=1&id=39807&name=114/1992>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 334/1992 Sb. Česko. Česká národní rada. Zákon č. 334 ze dne 12.5.1992 o ochraně zemědělského půdního fondu. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 68, s. 1881.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-1992-334-ochranaZPF.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 344/1992 Sb. Česko. Česká národní rada. Zákon č. 344 ze dne 7.5.1992 o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon). In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 72, s. 1981 - 198.
Dostupné také z WW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=344&r=1992>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 360/1992 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 360 ze dne 7.5.1992 o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 73, s. 2016.
Dostupné také z WWW:
<tzb-info.cz/pravni-predpisy/zakon-c-360-1992>. ISSN 1211-1244.

- Zákon č. 289/1995 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 289 ze dne 3.11.1995 o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon). In *Sbírka zákonů České republiky*. 1995, částka 76, s. 3946 - 3967.
Dostupné také z WWW:
<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1995&typeLaw=zakon&What=Rok>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 252/1997 Sb. Česko. Parlament. Vláda. Zákon č. 252 ze dne 24.9.1997 o zemědělství. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2007, částka 85, s. 4826.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-1997-252-viceoblasti.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 131/2000 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 131 ze dne 13.4.2000 o hlavním městě Praze. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 39, s. 1802 - 1834.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=131&r=2000>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 256/2000 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 256 ze dne ze dne 14.7.2000 o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu). In *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 74, s. 3608.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-2000-256-viceoblasti.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 139/2002 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 139 ze dne 21.3.2002 o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 57, s. 3234.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-2002-139-viceoblasti.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 149/2003 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 149 ze dne 18.4.2003 o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin). In *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, částka 57, s. 3279 - 3294.
Dostupné také z WWW:

<<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2003&typeLaw=zakon&What=Rok&stranka=11>>. ISSN 1211-1244.

- Zákon č. 219/2003 Sb. Česko. Parlament Vláda. Zákon č. 219 ze dne 25.6.2003 o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby). In *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, částka 79, s. 4053.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-2003-219-viceoblasti.html>. ISSN 1211- 1244.
- Zákon č. 500/2004 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 174, s. 9782 - 9827.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=500&r=2004>>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 183/2006 Sb. Česko. Parlament. Zákon č. 183 ze dne 14.3.2006 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). In *Sbírka zákonů České republiky*. 2006, částka 63, s. 2226.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.tzb-info.cz/pravni-predpisy/zakon-c-183-2006-sb-o-uzemnim-planovani-a-stavebnim-radu-stavebni-zakon>>. ISSN 1211-1244.

Legislativní dokumenty SR

- NV č. 499/2008 Zb. Slovensko. Vláda. Nařízení č. 499 z 26.11.2008 o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka. In *Zbierka zákonov SR*. 2008, částka 185, s. 4294 - 4406.
Dostupné také z WWW: <<http://www.zipz.sk/files/499-2008.pdf>>.
- Zákon č. 61/1964 Zb. ČSSR. Národní shromáždění. Zákon č. 61 z 25.3.1964 o rozvoji rastlinnej výroby. In *Zbierka zákonov SR*. 1964, částka 28, s. 366 - 373.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=61&r=1964>>.
- Zákon č. 50/1976 Zb. ČSSR. Federální shromáždění. Zákon č. 50 z 27.4.1976 o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). In *Sbírka zákonů ČSSR*. 1976, částka 79, s. 146 - 174.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=50&r=1976>>.ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 61/1977 Zb. ČSSR. Federální shromáždění. Zákon č. 61 z 26.10.1977 o lesoch. In *Zbierka zákonov SR*. 1977, částka 20, s. 306 - 313.
Dostupné také z WWW:

- <<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=61&r=1977>>.
- Zákon č. 100/1977 Zb. Slovensko. SNR. Zákon č. 100 z 20.12.1977 o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva. In *Zbierka zákonov SR*. 1977, časťka 30, s. 577.
Dostupné také z WWW:
<<http://mvlstefanek.sk/2%20poradenstvo/2%20agrolegislativa/podla-typu-predpisov/1%20zakony/zak%20100-1977%20.pdf>>.
- Zákon č. 347/1990 Zb. Slovensko. SNR. Zákon č. 347 z 28.8.1990 o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky. In *Zbierka zákonov SR*. 1990, časťka 56, s. 1230.
Dostupné také z WWW:
<<http://ujd.gov.sk/zakony/zakon347-1990.htm>>.
- Zákon č. 229/1991 Zb. ČSFR. Parlament. Zákon č. 229 z 24.6.1991 o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. In *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, časťka 45, s. 1062.
Dostupné také z WWW:
<http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplnazneni_zakon-1991-229-pozemkove-upravy.html>. ISSN 1211-1244.
- Zákon č. 330/1991 Zb. Slovensko. SNR. Zákon č. 330 z 12.7.1991 o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách. In *Zbierka zákonov SR*. 1991, časťka 62, s. 1450 - 1460.
Dostupné také z WWW: <zakonypreludi.sk/zz/1991-330>.
- Zákon č. 453/1992 Zb. Slovensko. SNR. Zákon č. 453 z 25.8.1992, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 298/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 494/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 294/1992 Zb. a zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb. In *Zbierka zákonov SR*. 1992, časťka 90, s. 2614 - 2618.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1992-453>>.
- Zákon č.162/1995 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 162 z 27.6.1995 o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon). In *Zbierka zákonov SR*. 1992, časťka 54, s. 1510 - 1527.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.znalectvo.eu/katastral.htm>>.

- Zákon č. 332/1996 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 332 z 25.10.1996 o vinohradníctve a vinárstve a o zmene zákona č. 61/1964 Zb. o rozvoji rastlinnej výroby v znení zákona č. 132/1989 Zb. In *Zbierka zákonov SR*. 1996, časťka 118, s. 2154 - 2163.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.vyvlastnenie.sk/predpisy/zakon-o-vinohradnictve/>>.
- Zákon č. 64/1997 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 64 z 7.2.1997 o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadani vlastníctva k nim. In *Zbierka zákonov SR*. 1997, časťka 28, s. 370 - 374.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.vyvlastnenie.sk/predpisy/zahradkarsky-zakon/>>.
- Zákon č. 281/1997 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 281 z 2. októbra 1997 o vojenských obvodoch a zákon, ktorým sa mení zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 1997, časťka 118, s. 2950 - 2952.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1997-281>>.
- Zákon č. 491/2001 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 491 z 18.10.2001 o organizovaní trhu s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami. In *Zbierka zákonov SR*. 2001, časťka 196, s. 5202 - 5204.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-491>>.
- Zákon č. 575/2001 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 575 z 12.12.2001 o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. In *Zbierka zákonov SR*. 2001, časťka 225, s. 5966 - 5973.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-575>>.
- Zákon č. 543/2002 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 543 z 25.6.2002 o ochrane prírody a krajiny. In *Zbierka zákonov SR*. 2002, časťka 212, s. 5410 - 5465.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-543>>.
- Zákon č. 473/2003 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 473 z 24.10.2003 o Pôdohospodárskej platobnej agentúre, o podpore podnikania v pôdohospodárstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2003, časťka 203, s. 3767 - 3775.
Dostupné také z WWW:
<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2003-473>>.
- Zákon č. 519/2003 Zb. Slovensko. NR. Zákon č. 519 z 6.11.2003, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č.100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva

v znení neskorších predpisov a o zmene zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.222/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2003, časťka 216, s. 4003 - 4006.

Dostupné také z WWW:

<<http://ezmluva.sk/zakon/zakon-o-lesoch/>>.

Zákon 220/2004 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 220 z 10.3.2004 o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2004, časťka 96, s. 2278 - 2315.

Dostupné také z WWW:

<<http://www.mpsr.sk/index.php?navID=27&navID2=27&SID=23&id=8366>>.

Zákon č. 15/2005 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 15 z 2.12.2004 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2005, časťka 10, s. 182 - 203.

Dostupné také z WWW:

<http://www.cites.sk/subory/zakon_15_2005.pdf>.

Zákon č. 326/2005 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 326 z 23.6.2005 o lesoch. In *Zbierka zákonov SR*. 2005, časťka 138, s. 3326 - 3359.

Dostupné také z WWW:

<<http://www.mpsr.sk/index.php?navID=75&id=1608>>.

Zákon č. 543/2007 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 543 z 25.10.2007 o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka. In *Zbierka zákonov SR*. 2007, časťka 228, s. 3906 - 3912.

Dostupné také z WWW:

<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2007-543>>.

Zákon č. 345/2012 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 345 z 18.10.2012 o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2012, časťka 87, s. 2386 - 2404.

Dostupné také z WWW:

<http://www.mod.gov.sk/data/files/2906_345_2012.pdf>.

Zákon č. 180/2013 Zb.

Slovensko. NR. Zákon č. 180 z 19.6.2013 o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2013, časťka 42, s. 1882 - 1902.

Dostupné také z WWW:

<<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2013-180>>.

Legislativní dokumenty Rakouska

Zákon č. 440/1975 Rakousko. Národní rada. Zákon č. 440 z 12.8.1975 lesní zákon. In *Spolková sbírka zákonů*. 1975, částka 145, s. 1845 - 1908 (NR : GP II RV 1266 AB 1677 S. 150 BR: 1392 AB 1425 S. 344.).
Dostupné také z WWW:
<https://www.ris.bka.gv.at/Dokumente/BgblPdf/1975_440_0/1975_440_0.pdf>.

Legislativní dokumenty EU

NR (ES) č. 1257/1999 Belgie. Rada (ES). Nařízení č. 1257 ze dne 17.5.1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení. In *Úřední věstník L 160. 1999. s. 80—102 (ES, DA, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PT, FI, SV). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 03 Svazek 25 s. 391 – 413.*

Dostupné také z WWW:
<<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=D:D:03:25:31999R1257:CS:PDF>>.

NR (ES) č. 1260/1999 Belgie. Rada (ES). Nařízení č. 1260 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech. In *Úřední věstník L 161. S. 0001 - 0042. Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 14 Svazek 001 s. 31 - 72.*

Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:31999R1260>>.

NK (ES) č. 2419/2001 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 2419 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92. In *Úřední věstník L 327. 2001. S. 0011 - 0032.*

Dostupné také z WWW: <<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32001R2419&rid=5>>.

NK (ES) č. 445/2002 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 445/2002 ze dne 26. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF). In *Úřední věstník L 074. 2002. S. 0001 - 0034.*

Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32002R0445&rid=9>>.

NK (ES) č. 796/2004 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle NR (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí

- některé režimy podpor pro zemědělce. In *Úřední věstník L 141. 2004. s. 18.*
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:02004R0796-20060801&rid=9>>.
- NK (ES) č. 817/2004 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 817 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF). In *Úřední věstník L 153. 2004. S. 0030 - 0083.* Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 03 Svazek 046 S. 87 - 118.
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:32004R0817>>.
- NR (ES) č. 1698/2005 Belgie. Rada (ES). Nařízení č. 1698 ze dne 20.9. 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV). In *Úřední věstník L 277. 2005. S. 1 – 40 .* (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV).
Dostupné také z WWW:
<<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:277:0001:0040:CS:PDF>>.
- NK (ES) č. 1320/2006 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 1320 ze dne 5. září 2006, kterým se stanoví pravidla pro přechod na podporu pro rozvoj venkova podle NR (ES) č. 1698/2005. In *Úřední věstník L 243. 2006. S. 6.*
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006R1320&rid=2>>.
- NK (ES) č. 1974/2006 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 1974 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití NR (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV). In *Úřední věstník L 368. S. 15.*
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006R1974&rid=10>>.
- NK (ES) č. 1975/2006 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 1975 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova. In *Úřední věstník L 368. 2006. S. 74.*
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:02006R1975-20070101&rid=6>>.

NK (EU) č. 65/2011 Belgie. Komise (ES). Nařízení č. 65 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k NR (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova. In *Úřední věstník L* 25. 2011. S. 8.
Dostupné také z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:02011R0065-20120228&rid=9>>.

Nepublikované údaje

Oliva, Hrib (2012) OLIVA, J; HRIB, M. *Lesnická politika; Texty přednášek pro fakultu lesnickou a dřevařskou v Praze*. Praha: ČZU, 2012. 136 s.

PPA (2014) JAROVÁ, E. *ZZP, celkový report*. Bratislava: 2014.

SZIF (2014) HOLUB, D. *ZZP, celkový report*. Praha: 2014.

Webové stránky

ABZ (2014) ABZ. *Slovník cizích slov* [online]. ABZ.CZ: Slovník cizích slov, 2014 [cit. 2014-04-17].
Dostupné z WWW: <<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/>>.

ČÚZK (2014) Český úřad zeměměřický a katastrální. *Katastr nemovitostí České republiky (KN)* [online]. Praha: Český úřad zeměměřický a katastrální, 2014 [cit. 2014-02-03].
Dostupné z WWW:
<<http://cuzk.cz/Katastr-nemovitosti/O-katastru-nemovitosti/Ucel-katastru.aspxnahlizenidokn.cuzk.cz/VyberParcelu.aspx>>.

EK (2005) Evropská Komise. *Sdělení Komise Radě a Evropskému Parlamentu - Podávající zprávu o provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství {SEC(2005) 333 /*KOM/2005/0084 v konečném znění*/* [online]. EUR-Lex 2005 [cit. 2014-04-14].
Dostupné z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:52005SC0333>>.

EK (2010) Evropská Komise. *EVROPA 2020. Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění* [online]. EUR-Lex 2010 [cit. 2014-04-16].
Dostupné z WWW:
<<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52010DC2020&from=CS>>.

EK (2013) Evropská Komise. *SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ SDĚLENÍ KOMISE*.

- Nová strategie EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví* {SWD(2013) 342 final} [online]. EUR-Lex 2014 [cit. 2014-04-19].
Dostupné z WWW:
<<http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&ved=0CDQQFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.ipex.eu%2FPIPEXL-WEB%2Fdossier%2Ffiles%2Fdownload%2F082dbcc5452b148401452d3378e700e9.do&ei=XSBSU779CrCY0AXsIIHgAQ&usg=AFQjCNGJnVaTrSbaFG8lzGJy-oIt97T7dA>>.
- EP (2005) Evropský parlament. *Zprávy o přírodních katastrofách (požáry, sucha a povodně - Zemědělská hlediska (2005/2195 (INI))*. Evropský parlament, legislativa [online]. 2005 [cit. 2013-11-27].
Dostupné z WWW:
<<http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/printficheglobal.pdf?id=528221&l=en>>.
- EP (2006) Evropský parlament. *Zpráva o provádění strategie Evropské unie v oblasti lesního hospodářství (2005/2054(INI))*. Evropský parlament, legislativa [online]. 2005 [cit. 2013-12-27].
Dostupné z WWW:
<<http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2005/2054%28INI%29>>.
(EUROSKOP 2014) Euroskop. *Instituce EU*. Euroskop.cz [online]. 2014 [cit. 2014-02-09].
Dostupné z WWW: <euroskop.cz/76/sekce/instituce-eu/>.
- Fanta (2007) FANTA, J. Lesy a lesnictví ve střední Evropě. V. *Evropská lesnická strategie*. *Živa* [online]. 2007, 5: 209 - 212 [cit. 2013-11-27].
Dostupné z WWW:
<<http://ziva.avcr.cz/files/ziva/pdf/lesy-a-lesnictvi-ve-stredni-evrope-v-evropska-lesn.pdf>>. ISSN 0044-4812.
- Lebensministerium (2000) Ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství Rakouska. *Österreichische Programm für die Entwicklung des ländlichen Raumes*. Vídeň : Ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství, 2014 [cit. 2014-04-17].
Dostupné z WWW:
<http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30db96ba7f418c784cdf8ac5f621a4c5ada1.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxuLbNz0?doclang=CS&text=&pageIndex=0&part=1&mode=DOC&docid=54118&occ=first&dir=&cid=8069130>.
- Lebensministerium (2007) Ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství Rakouska. *Österreichisches Programm für die Entwicklung des Ländlichen Raums 2007-*

- 2013 [online]. Vídeň: Ministerstvo zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství, 2014 [cit. 2014-04-17].
Dostupné z WWW:
<https://ktn.gv.at/224312_DE-Texte-ELER.pdf>.
- Matějíček (2005) MATĚJÍČEK, J. Lesnická legislativa v Rakousku (*podklad pro expertní a poradenskou činnost*) [online]. Strnady: VÚLHM, 2005 [cit. 2014-03-30].
Dostupné z WWW:
<http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CCwQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.vulhm.cz%2Fsites%2Ffile%2Flesnicka_politika%2Flesnicka_legislativa_v_zahranici%2Flesnick%25C3%25A1%2520legislativa%2520v%2520Rakousku.doc&ei=Hw1VU5WuDNKf7ga5iIDADA&usg=AFQjCNEp2ZErrOMMmGws927wse6hlgvi4g&bvm=bv.65058239,d.ZGU>.
- Římská smlouva (1957) EUROSKOP.CZ. *Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (EURATOM)* [online].EUROSKOP, 2014 [cit. 2014-04-17].
Dostupné z WWW:
<http://www.euroskop.cz/gallery/2/757-smlouva_o_euratom.pdf>.
- SZIF (2014) SZIF. *Co je SZIF* [online]. Praha: SZIF, 2014 [cit. 2014-02-09].
Dostupné z WWW:
<<http://www.szif.cz/irj/portal/anonymous/o-nas/co-je-szif>>.
- Šišák, Kopřiva, Kupčák ŠIŠÁK, L; KOPŘIVA, S; KUPČÁK, V. Návrh na úpravu motivační podpory zájmu vlastníků zemědělsky trvale neobdělávaných půd na jejich zalesnění (d4). *NLP* [online]. Strnady: VÚLHM, 2003 [cit. 2013-01-17].
Dostupné z WWW:
<http://uhul.cz/images/NLP/1Podklady/3_Studie_NLP_I/NLP2003/D4_Podpora_zalesnovani_neobdelavanych_zem_ud.doc>.
- ÚGKK (2014) Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. *Organizačné členenie* [online]. Bratislava: ÚGKK SK, 2014 [cit. 2014-03-31].
Dostupné z WWW:
<<http://www.skgeodesy.sk/sk/ugkk/organizacne-clenenie/>>.
- Vančura (2009) VANČURA, K. Lesní hospodářství Rakouska. *Lesnická práce* [online]. 2009, Ročník 88, Číslo 3 [cit. 2013-11-29].
Dostupné z WWW:
<<http://www.silvarium.cz/lesnicka-prace-c-3-09/lesni-hospodarstvi-rakouska>>. ISSN 0322-9254.

Seznam příloh

Příloha č.1: **Orientační grafická schémata čtyř rozhodovacích procedur EU**

Příloha č. 2: Report SZIF, ZZP v ČR v období 2004 až 2012